முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள்

காரண சரித்திரம்.

இதாகிறது, கல்விக்கடலாகிய இமாம் அப்துல்லாஹில் யாபிஈ றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அல்குத்புர் றப்பானீ வம்கவுதுஸ் ஸமதானீ, சையிதினு முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிரில் ஜைலானீ றலி யல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய காரண சரித்திரங்களில் தின் றும், கஷ்பு கருமத்துக்களில் நின்றும் அருமையும் அற்புதமான ஹிக்காயத்துகளாக அறபால் செய்திருந்த கிதாபை தமிழில் மொழி பெயர்த்தும் (முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள் காரண சரித்திரமென்ற) நாமமிட்டு அழகான கிளேஸ் காயிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

இதன் கிரையம் கிளேஸ் கலிகோ பைண்டு ரூபா. 1 8 0

புஹ்தானுன் அஹ்க்கம் பீ திக்ரி கிஸ்ஸதி இப்ருஹீமிப்னு அதஹம்.

இந்தக் கிதாபாகிறது நாயகம் சுல்தான் இப்ருஹீமிப்னு அதஹம் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய சரித்திரமாக விருக்கும். இதில் அவர்கள் அவதரிக்குமுன் அவர்கள் தாய் தகப்பன் மார்களுடைய சரித்திரத்திலிருந்து ஆரம்பித்து அவர்கள் அவதரித்து பிறந்து வளர்ந்து இராஜாங்கஞ் செய்து அப்பால் அவ்விராஜாங்கத் தை விட்டு விலகி தக்வாவென்னும் பாதையில் திரும்பிப் பேரின்பக் கடலில் மூழ்கிப் பெரும்பதவிபெற்று இப்பூலோகத்தை விட்டும் ஸபாத்தென்னும் பிரயாணமாகிய வரையிலுமுள்ள சரித்திரங்களை யொன்று சேர்த்துப் பத்துப் பஸல்களாகச் சேகரிக்கப்படுகிறது.

இவை கிளேஸ் காயிதம் விலை ரூபா. 1 0 0
டீ அற்புதத் தமிழ் விலை ரூபா. 1 8 0

பெற்றுக்கொள்ளுமிடம்:—

எம். ஏ. ஷாஹுல் ஹமீது அண்டு சன்ஸ்,
ஹமிதியா பில்டிங்ஸ் நெம்பர், 10. மைதரோட்,
திருவல்லிக்கேணி, மதறஸ்

58

ஹ

ஞான முச்சூடர் பதிகம்

இதில்
தர்க்கலோர் மெய்ஞ்ஞான பிரபுவாகிய குதுபுல்ஸமான்
ஹலரத்து பீர்முகம்மது சாஹிபு ஒலியுல்லா
ஆவர்கள் அருளிச்செய்த மூல்மும்,
அதற்கு
பாண்டியமண்டலம்-செவ்வல்மாநகரம்
மஹாவித்துவான்
எம். ஏ. கெயினு முகம்மது பாவலர் செய்த
அவதாரிகை உரையும்,
அடங்கியிருக்கின்றன.

இதனை
சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,
யூனிவர்சிதாரியா மெடிக்கல் ஸ்டோரின்
சொந்தக்காரராகிய மகாகனம் ஸ்ரீமான்
டாக்டர். எம். ஏ. ஷேக்மதார் சாஹிபு
அண் ஸன்ஸ், அவர்களால்,
தமது
மதாரியா அச்சியேந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர்] 1926 [விலை ரூ. 1—4—0

முகவுரை

முச்சுடர்ப் பதிகவுரை யானது, தென்மலையாளத்தில் சிறந்த தற்கலீயூரில் அடங்கிரா நின்ற நமது ஞான சூரியர், ஸ்ரீமத், பீர் முகம்மது சாயபு, ஒலியுல்லா அவர்களால் அருளிச்செய்த மெய்ஞ் ஞானப் பிரபந்தங்களில் ஒன்றுக இருக்கும். அவர்களின் சமுகத் தொண்டனை என்னையே நாயகமவர்களின் பிரபந்தத் திறவுகோ லாக நியமித்து அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் கருத்துரை, ஈரித்துரை, திருமணியுரை, தெளிவுரை, அவதாரிகையுரைகள் செய்து விடச் செய்து சொந்த அடியார்களில் ஒருவனுக எடுத்துக்கொண்டதற் காக நான் நீடுழிகாலம் ஆநந்தப் பரவச மடைகிறேன். நிற்க இம் முச்சுடர்ப் பதிகமானது, அஹது, உஹது, வாஹிது, என்ற அடி, நடு, முடி, என்பதாய் இருக்கும். அதை விவேகிகளான உத்தம ஞானவான்கள் தெற்றென உணர்ந்து கொள்வார்களென் ருலும், நம் தமிழ் நாட்டில் வசிக்க நின்ற சாதாரண இந்து முஸ் லீம் சமூகத்தார்கள் இலேசாகத் தெளியுமாறு தெந்தமிழ் ரசமூறு கின்ற வெள்ளிய வசன நடையில் நடத்திப் போயிருக்கின்றேன். ஞானுசையுடைய நல் மாணுக்கனுயுள்ள உத்தம சீலர்களுக்கு எவ் வளவும் இன்றியமையாத முரீது, நாட்டம், தேட்டம், வாசி ஏற் றம், இறக்கம், திக்று, கல்வத்து, தவம், சாதனை, நிஷ்டை, ஊண் முதலிய சகல ஞான சாஸ்வத நியமகங்களும் இதில் ஒருமிக்க அடங்கியிருப்பதால், இதைப்பற்றி நான் விசேஷித்து எழுதிக் கொள்ள அவசியமில்லை, யென்று சுருக்கி இந்நூலை பொருட்செலவு

முதலிய சரீர கஷ்ட சிரம சாத்தியத்துடன் என்னால் செய்து முடிக் கச்செய்து. அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி விட்ட சென்னை திருவல்லிக் கேணி மதாரிய்யா மெடிக்கல் ஸ்டோரின் சொந்தக்காரர் ஸ்ரீமான் மகாகனம் டாக்டர், எம் ஏ ஷேக்மதார் சாஹிப் அவர்களுக்கும், அவர்களின் குமார சிரோமணியான கனம் முஹியித்தீன் பிச்சை அவர்களுக்கும். ஆண்டவன் இருமையிலும் ஒருமையான அரும மான நன்மைகளை நன்கொடைக் கொடுப்பாளுக, என்று பிரார்த்தி யுடன் முகவுரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,

பாண்டிய மண்டலம்

செவ்வல்மாநகரம்

மஹாவித்வான் ஸ்ரீலஸ்ரீ

எர்.ஏ. நெயினா முகம்மதுப்பாவலன்

உரையாசிரியன்.

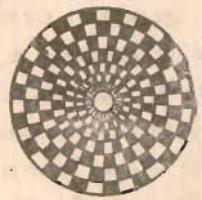

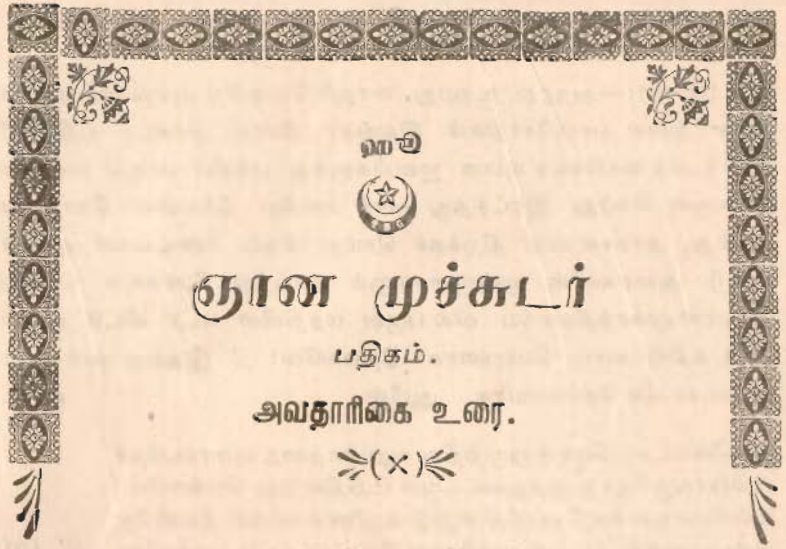

ஸ்ரீ

ஞான முச்சுடர்

பதிகம்.

அவதாரிகை உரை.

காப்பு, பதிகம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவிரி நதெளளி யலரியிந்துதி தீபமிட்டபெ ருஞ்சுடர்
உருகிவந்திட விருளில்நின்றதை யுரையுமென்குரு நாதரே [மா
கருதியுண்மையை யோர்ணமகொண்டிடக் ககனமுச்சுடர்ப் பதிக
மருளுமுன்னுத வியனும்நபி முஹம்மத்காப்பருள் ஹக்கனே. (1)

(இ-ள்):—திருவாகிய வான் கதிரும் ஒளிவு பொருந்திய சூரி ய சந்திராளும், இன்னும் நட்சத்திராதிகளும், மற்றுண்டான தீப கிரணங்களும், பொதிந்ததாக உள்ள ஆசை என்னும் பெருத் த காந்தி வடிவானது, இருளாகிய கன்ஜூல் மக்பிதாத்தில் அமை ந்திருந்து உருகி மேக அக்கினியால் விந்து நாதமாகத் திரண்ட வல்லப மானது, எவ்விதம் அதைச் சொல்லுங்கள் குருமார்களே! அப்படிப் பட்ட உண்மைப் பொருளை அறிந்து உறுதி கொள்ளும் பொருட்டு மூன்று வகை யுடைய முச்சுடர் பதிக மாகிய இந்த மெய்ஞ்ஞான நூலை அருளிச் செய்வதற்கு நல்லுதவி செய்த உன் றசூல் நாயகம் அவர்களாகிய சற்குரு முஹம்மதையே யான் இதற் குக் காப்பாகிய காவலாக நிறுத்தி வைக்கிறேன். ஹக்கான வனே! எ-று

சித்தரக்கதிர் தீபம்வீசிடச் சிறந்தமுச்சுடர்ப் பதிகமரள்
பத்திபாய்ந்திட மண்டலங்களே பரமவாசி திறந்திட
முத்திபாழறை மூன்றுமப்புற முச்சந்திநடு வட்டத்துள்
வத்திரப்பொரு ளாகிநின்றவா வல்லகாப்பருள் ஹக்கனே. (2)

(இ-ள்):—அஹது, உஹது, வாஹி தென்கிற அலங்கார பதவிகளான திவ்ய பரஞ்சோதிகள் இலங்கா நின்ற முச்சுடர் பதிகத்தினுல் உலக வாசிகளா யுள்ள ஜனங்களுக்கு பத்திப் பாயும் படியாக நல்லருள் செய்து இரட்சித்து வாசி யாகிய நிஹாவின் கொத்தள மானது, தாராளமாய் திறக்கச் செய்து கீழ்ப் பிண்டங்களி லுள்ள பாழ் அரைகளின் மூன்றுசைகளும் மாய்ந்து போகவும் செய்து அப்பால் முச்சந்தியாகிய வில் புருவ மத்தியின் சுடர் விடக் கூடிய வட்டத்தில் கருப் பொருளாக நிற்பவனே! நீ இதற்கு வல்லபமுடைய காவல் செய்வாயாக. ஆமீன். எ-று.

முன்னேயட்சர மொன்றுமுற்றிய வுற்பனத்தை யுரைப்பதோ
பின்னேவந்தொரு குத்துவட்டமும் பிறிதின்றது மெங்ஙனே
கண்ணேமுன்னே நீ யாகிநின்றிடு கருணைசுக்கிலம் நீயன்றே
எண்ணுமுச்சுடர்ப் பதிகமாகிலக்கு மேககாப்பருள் ஹக்கனே. (3)

(இ-ள்):—ஆதியாக இன்சான் உற்பனமாகிவந்த விதமானது ஓர் அட்சரத்தினுலே தான். அதைச்சொல்ல வேண்டுமானுல், நாதத்தோடு கலந்து வந்த ஒளிவானது வட்ட மாகிய ஜனில் ஒரு நுக்தாவின் வடிவில் நிற்கின்றது. அதாவது விந்து நாதத்தின் சொரூபத்தில் நேத்திரத்தில் நின்கின்றது நீ யல்லவா, நீ இந்த முச்சுடர் பதிகத்திற்கு காவலாக நின்றருள் செய்வாயாக. எ-று.

அலிபுலாமொடு ஹேயுமீமு மமர்ந்ததாலி லடக்கமும்
ஒலியு மாசையு மாசைபூசையு மொக்கவாசி யடக்கமும்
வலியபாசறை யஞ்சுமொன்றதா யைம்புலன்க ளடங்கிட
வலியவல்லப முச்சுடர்ப்பதிக மகிழவல்ல காப்பு ஹக்கனே. (4)

(இ-ள்):—அலிபுப், லாமும், ஹேயும், மீமும், தால் என்பதற்குள் அடக்கம். இன்னும் வார்த்தையின் ஓசையும், ஆசையும், மற்றுன்டான வணக்கங்களும் வாசியாகிய நிஹாவில் அடக்கமாயிற்று, இன்னும் வல்லமை பொருந்திய பஞ்ச பூதங்களும் ஐந்து புலன்களில் அடங்கி விட்டன. மற்றெல்லா இல்முகளும் இந்த முச்சுடரில் அடங்கியதாகச் சொல்ல வேண்டியதற்கு வல்லவனே நீயே இதற்கு காப்பாக இருக்க வேண்டியது. எ-று.

ஆசியைம்புல னஞ்சுமொன்றில டங்கிநின்றிடவோர்மையால்
வாசியென்றவ பகாவெழுத்திலே வாங்கியேற்றடா மந்திரம்

மூஸ்லிமவராங்கொலு முருதில் முடுகியிருதத்கந்துசெய்ய
அசுலாமீ மும்ஹேமீமு மதிலேதாலும்மயில்பெண்ணும்
ஒசியாங்குஷியாயோயாம லொன்றுயிருந்ததறியாமல்
அசியாம்ஹலாலினுகப்பறியா ரவருங்காபிறெனமொழிந்தார் (6)

(இ-ள்):—இன்னும் நாட்டமென்ற கொலுவில் முடுகி இருதத்து என்ற நிஹாவின் வாசி வணக்கஞ் செய்ய வேண்டிய அசலானமீமையும், ஹாமீமையும், அத்துடன் தாஹையுங் கூட்டி மயிலாஞது பெண் சொரூபத்தில உதித்தது. அதனுலே மோகமானது அசலளவில் ஒன்றித்திருந்ததை உணர்ச்சி செய்யாமல் தன்னுடைய ஹலால் பெண்ணின பேரில் உகப்பு வையா தவர்களும் கடை கெட்ட காபிராக இருக்கும். எ-று,

பிறநதார்குழந்தையொன்றதிலே பேசியெழுந்த ஆவதுகுள்
உறைந்தார்ஜெம்ஜெம்எனுமூச்சி லூறவையறியார் காபிறென்றார்
பறைந்தார்ஜனப்பசலேயென்றும் பழக்கப்படுத்தார்பாவியென்றார்
சிறந்தார் கேள்வியிரைச்சலிலே தெளிந்தோர்ஹக்கையுகந்தோரே.

(இ-ள்):—பிறந்த சிசுக்களான குழந்தைகளில் தலே உச்சியின் பள்ளமானது, ஆபுஸயஸம் என்று உணர்ந்து அறியாத மடையர்களைக் காபிரென்றும், இனி ஐன் என்ற நேரத்தில் லஸ்து உதயஞ் செய்வதை மனதில ஒப்புக் கொள்ளத் தவறிய மோட்டாத்துமாக்களைக் கொடும் பாபிகளென்றும், காதின் உள்ளிரைச்சலே எது என்று தெளிந்தவர்கள் ஹக்தஆலாவின் தஜல்லியாத்தை உகந்து விட்டஆஷிக்கீன்கள் என்றும், நபிகள் சிரோமணியவர்கள் கூறினர்கள். எ-று

உகந்தாலுவமைக்கடங்காத மொழியாதொருநாளகலாது [தாம்
புகழ்ந்தால் பொறுமைக்குறிமையதாம் புகழ் சேர்மீமில்புதையல
சுகந்தான் அவ்வல்மஹறூலுலில் சுடராயிருந்ததறியாமல்
முகந்தார்கமலக்கண்ணுடி முடிவையறிந்துவணங்காரே (8)

(இ-ள்):—அந்த வஸ்துவைப் பற்றி உகந்து விடும்பட்சத்தில் யாதொரு உவமைக்கும் அடங்காமல் நிற்கும். அது ஒருவனே உகந்து கொள்ளும் பட்சத்தில் இதனே விட்டும் ஒரு போதும் விலகாது புகழுக்கு ஒரு எல்லே தராது. பொறுமைக்கும் அதுவே பாத்தி

ரமானது இன்னும் மீமின் புதையல் பொருளானது. ஆதி மஹ்ல திலில் ஒளிவுடைய வடிவமா யிருந்ததை அறியாதவர்களெல்லாம் கமலக் கண்ணுடியுடைய முடிவு இன்னதென்று தெரிந்து வணங் காத வர்களாக இருக்கும். எ-று

முடிவின் சூட்ச முதலாகும் முன்னங்கெழுந்தருஷியதிலே
அடியிலிருந்தமுடிவதிலே யகாரமிகாரமென்ற சொல்லில்
தடுகியிருந்ததறியாமல் தானேயுருவொன்றில்லாமே
அடுகிவளர்ந்ததவ்வருளே யகாரவட்டத்துள்ளாமே. (9)

(இ-ள்):—முடிவு என்ற சூட்சியமான ஆதிவஸ்துவைப் பற்றி விசாரணை செய்வதாக இருக்கும். அதானது மோகத்தின் ஆனந்தத்தின் உதயமாகி, கடைசி முடிவாக உலகம் யாவும் அகாரம், இகாரம் என்ற சொல்லில் எழுந்து வந்ததை முதலறிய வேண்டும். இவ்விதம் அறிகின்ற அருட்கள் தான் அகாரம் என்ற அலிபின் வட்டத்தில் நிறைறும் ஆடுகின்றது. எ-று.

வட்டத்துறைந்ததுள்ளினடு வயிரப்பச்சை பவளமது
அட்டத்துறைந்த அகரமது கறுப்பாம்பச்சையதுவாகும்
திட்டத்துடனேயுகாரமது திருவென்றெழுந்தபவளமது
சட்டப்பதியின் கதியான சிகாரத்தாளமெனவறியே. (10)

(இ-ள்):— அலிபின் வட்டத்தில் வந்து குடி கொண்ட பரம் பொருளான அந்த நீதியானது, நேரத்தில் வைரம், பச்சை, பவளம், கருப்பு, ஆகிய ரெங்குகளை, எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனல் ஒளிவின் திட்டமானது, உஜூதின் மயமாக பவளமாகிய சிகப்பை அதாவது உதிரத்துடன் கூடிக் கலந்து நிற்கின்றது. இதுதான் சிகார மென்ற சிர்ருக இருக்கும் என்று அறிய வேண்டியது. எ-று.

விந்துகலைமின்பிரகாசம் விளங்குமகண்டமேல்நாலாம்
சந்தமசந்தமப்புறத்தாற் ருனே அவ்வல்பிரகாசி
அந்தசந்த்ரக்கலையறுதியது போல்பிறப்பும்போலுருவம்
ஏந்திப்பிற கால்வருடிவரும் தானேமூன்ருமங்குலமே. (11)

(இ-ள்):—விந்தின் கலையாகிய சந்திர சூரியர்களின் பிரகாசமாகிய உஜூதை, விளங்கும்படியான நாலாம் மகா மாகிய அகண்

டவெளியாகிய விழியில் இருந்து அப்புறமாகிய அருஷின் மகா மாகிய புருவ மத்தியில் நிலைருடுகிற வஸ்த்தை, நீ ஆதிஒளிவென்று திடப்படுத்தி ஈமானில் உறுதி கொள்ள வேண்டும். அது தான் சந்திர கலையாக இருக்கும். அதுதான் இந்த மூடலத்தை உருச்செய்து சமைத்தது. அதுதான் நிஜவான தந்தியுடன் சம்பந்தப் பட்டு நிற்கின்றது. அது மூன்று அங்குலம் சுவாசத்தில் கலந்து நடக்கிவ்றது. எ-று.

கண்டவிபரக்கலையதுவைக் கருத்திலோர்மைக்கமலமதில்
அண்டமடுத்தகாரநிலையதுவே அறுஷோடோடிவரும்
வண்டரறியாரிக்குணத்தை வளர்த்தேசுருண்டகாலூடே
ஒன்குய்ப்புறத்திலோடிவரு மொன்குய்மூன்குயஞ்சாமே (12)

(இ-ள்):—மேற் கண்ட விபர மூடைய சந்திர கலையை நிஜவில் பொருத்திக் கொண்டு வைராக்கியமாய் பிடித்து கமலமாகிய இருதயத்தில் வைத்து ஊறி விட்டால், மூல மண்டலத்தில் நின்று சகல உலகங்களிலும் சுவாசித்து ஓடி வரும். வண்டாராகிய தெளிவற்ற மூடர்கள் இதன் மகிமையைத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். குருவாகிய சுவாசத்துடன் ஒன்குகிய சுழிமுனை வாசியுடன் கலந்து விரைந்ததாக வரும். அதுஒரு அங்குலமாகி அப்பால் இரண்டங்குலமாகி, பிறகு மூன்றங்குலமாகி அப்பால் ஐந்தங்குலமாக இருக்கும். இந்தரகசியம் பீர்மார்களிடம்கேட்கவேண்டியது.

ஹக்கு முருதுப்பதிகம் ஸம்பூரணம்

மயில் வலம்புரிப்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முதுமயி லொளிவாய் முதலவ னறிவே
முடுகியே யிருக்கு மவ்வேளை
புதுமணி யழகாய்ப் புகழச்சிற் றணியாப்
பொன் மணித் தவுஸினி லிருத்தி
மதுவதி லெழும்ப மலரமு தளித்து
மதுரத்தைச் சொரிந்தது போலே
ஒதுசியென் றுதறும் குதறத்துப் பனியைக்
குடித்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (1)

(இ-ள்):—மானிடவர்க்கத் தார்களுக்கு றகுமத்தாகிய வள்ள லாகிய நூறுல் முகம்மதியா வானது அல்லாவின் திருக் கொலுவா கிய அறுஷ்ளவில் தாவூஸ் என்கிற மயில் ரூபமாக இருக்கும் பொ ழுது. றப்பானவன் அதற்கு அழகிய முத்துமணியாலும், மரகதத் தாலும் அலங்கரித்து ஒரு பெரிய ரத்ன சிங்காசனத்தில் வைத்து நோக்கிப்பார்த்தான் அக்காலம் அந்த மரகத மயிலானது, அல் லாவின் றகுமத்தென்கின்ற தேவாமிர்தத்தை அருந்திக் கொண்டு வந்தது அப்பால் அந்த மயிலானது றப்புடையருதுஸி என்னும் தோற்றத்தைக் கண்ணுற்று. அவனது குதறத் தென்னும் காட்சி யில்முழுகி, பனியான வியர்வை தோன்ற உருகி, சிலிர்த்து, தன் வடி வான இரக்கைகளே விசிரியடித்தது. அதிலிருந்து உதிர்ந்து விட்டபனி த்துளிகளான நட்சத்திராதிகள் யாவற்றையும் அஹ்மதியத்தான வலம்புரிச்சங்கானது றகுமத்தென்னும் கடலிலிருந்து வோடி குடி த்து விட்டது எ-று

திருவென வெழுந்த திறலொளி மயிலே
திரும்பியே அஹததி லுஹதாய்
அருட்பனி சொரிந்த வழதமு முறைந்தே
யதிலொரு மீமுள் சூக்ஷும்
உருவென வாகா யுறைவொரு ஹேய்க்கும்
ஒருபேசு முத்தலக் கெழுதி
இருவென விருத்தி யெழுகட லிடத்தி
லிருந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே (2)

(இ-ள்):—அவ்விதம் திருமணியின் கோலத்தில் கோலங்கொ ண்டெ முந்த மயிலானது, அஹதியத்தின் புறத்திலும், உஹதத்துடைய புறத்திலும், திரும்பி தன் னுல் னியர்த்து உதறப் பட்டுள்ள பனித் துளி கனி னெல்லாம் போய் உறைந்து ஒரு மீமுடைய ரகசியத்தில் சூட்சியமாகி ஒரு ஹேய்க்கும், ஒரு பேஷுக்கும், இடையில் முத்தலக் காகி, அச்சு சித்திரம் எழுதப்பட்டு, அப்பால் எழு சமுத்திரங்களி லும் குடியிருந்து, பலபல விதமான ரகசியப் பொருளர்தும் அஹ்மது என்ற வலம் புரிச்சங்காக இருக்கும். எ-று

வாயிடம் முடி வாசியைப் பூட்டி
வளரொளி ரமிமணி முத்தாய்த்

தாயிட மழுது அரித்தது போலோ
தருப்பொரு ளொன்றினே ஹுவெஹுவ
காயுடல் கனியில் கறுப்பென விருந்த
காரிருட் குலந்தனேக் கலக்கி
மாவிது மருந்தா யலிபொரு ளாமு
மிரைந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (3)

(இ-ள்):— அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட திருமணித் துளிகளே அள்ளி எடுத்தருந்தியதான வலம்புரியானது, உடனே வாயை இறுக முடிக் கொண்டு, வாசியாகிய நினைவை அதில் வைத்துப்பூட்டி, ரூபியாகிய நாதவிந்தின் மணியோசையைத் தாயாகிய சுவாசத் தில் நிறுத்தி வந்த சூஸ்திர பாவை தான் ஹுவ என்பதாக இருக்கும். இந்த காயாகிய சரீரத்தில் கனியாகிய மனசில் சூழ்ந்திருக்கின்ற இருட் கூட்டங்களான முக்காம அந்த காரங்கள் யெல்லாம் சிறுகச் சிறுக நாசப்படுத்தி விட்டு, கலிமாவில் உள்ள தேனே மந்திரமான திக்ருய் உள்ளில் இரைந்து கொண்டிருந்த வடிவானது, எதுவென் ருல் அதுதான் வலம்புரிச் சங்கென்று சொல்கிறதாக இருக்கும். எ-று.

இப்படிப் பதினெண் ணுயிரந் திரைதா
னிரைந்ததும் பின்பதி தனிலே
மூப்படி யிருந்த முதலஞ்சின் கீழே
முடுகியே சேரொசன்றை யிழுத்து
ஹுப்புடன் சிலநாள் களித்ததின் பின்னே
குறித்தொரு சவரையுங் கூட்டி
மெய்ப்புட னேதி மேலேவா நீயென்
றெழும்பிய வலம்புரிச் சங்கே. (4)

(இ-ள்):— இவ்வாறு பதினெண்ணுயிரம் திரைகளுங் கடந்து, இருந்து, இரைந்து, பின்பு அவைகளில் அல்ஹம்தாகிய பஞ்சாட்சர வடிவத்தில் மீண்டு தான் தானுய் சேரென்றதை தானுய் இழுத்து, சிலகாலம்வரை அவ்விதமிருந்து, கழிந்ததின் பிறகு, ஒரு சவரை உண்டாக்கி, (அன அந்த) என்று தொனித்ததுவும், வலம்புரிச்சங் காக இருக்கும். எ-று.

திரையொன்ற துக்கு ளெழுபதி னுயிரத்
திசைபுவி யமைந்திட நினைத்தான்
வரைகடல் புவியும் வானமு மடுக்காய்
வகுத்திட மன்மது திருத்தி
உரையொரு கலத்தி லிருந்தமை வுரைப்பை
யுருக்கவே யெழுதிய பலகை
மரையெலா மடங்கி முஹம்மதென் றிருந்து
மகிழ்ந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (5)

(இ-ள்):— ஒரு திரை ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் எழுபதினுயிரம் திசையும், லோகங்களும் அடங்கும்படியாக உண்டு படுத்திட நினைவில் நினைத்தான். இன்னும் வானம், பூமி, பாதாளம், அறுஸ், குர்ஸ், லௌஹ், கலம், முதலிய எல்லா அதிலடங்கிவிட சுமந்து கொண்டு, முகம்மது என்று முழங்கி ஆனந்தங் கொண்டதுவும் வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும். எ-று,

குவ்விய கோலம் ஹேயொரு வாவுங்
கூடியே குபிரற வெழுந்து
அவ்வியே யெனக்கு ஆஷிக்கென் றெடுத்தே
யணைத்தது மொருகோடி வருடம்
செவ்விலே யிருந்து சேர்ந்தது மாறுநூ
ருயிரத் தறுபதா மாண்டு
மவ்விலே யிருந்து மகிழ்ச்சிகொண்டருந்தி
வளர்ந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (6)

(இ-ள்) சுத்த மரகதத்தின் சொரூபியான மயிலானது ஒரு ஹேயும் ஒரு வாவும் கூட்டி, ஹுவா என்ற திக்றை உண்டாக்கி, குபிறைவிலக்கி இருந்ததை நோக்கி வலம்புரியானது மயிலே ஆ! என்னுடைய ஆஷிக்கே என்றெடுத்து, அணைந்த கணக்கானது ஒரு கோடி வருஷமாக இருக்கும். இன்னும் அந்த இரண்டும் ஆஷிக்கு மஹஷூக்காகி, ஒன்றுக்கொன்று அணைந்து கொண்டு கிடந்த கணக்கானது, ஆறு நூறு ஆயிரத்து அறுபது வருஷங்களாக இருக்கும். இப்படி நகுமத்தென்ற சமுத்திரத்திலிருந்து அமிர்தத் துளிகளே அருந்தி

மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்த தானது வலம்புரிச்சங்காக இருக்கும். எ-று,

அஹதது வானது முஹதது வாகி
அஹ்மது வெனு முஹம் மதுவாய்ப்
பகுத்தது வாகி பகுமது வடங்கிப்
பழகிய ஞானப்பெண்ணுறைந்து
தகுத்ததி லிருந்து தகுமணித் தவுளில்
தரளவெண் மணிகிந்தீ லாகி
வகுத்தது துலங்கி வளர்முஹம் மதுவென்
றிறைந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (7)

(இ-ள்):— அவ்விதமிருந்தது, முதலாவது, அஹதியத்தாகி, அப்பால் உஹத்தாகி, அப்பால் வாஹிதத்தாகி அஹ்மது முகம்மதுவாகி, மெஞ்ஞான பெண்ணுகிய வாலே மஹ்பூபின் வடிவமாகி, அப்பால் அறுஷின் சிங்காசனத்தில் இருந்து வெண்முத்தாக இலங்கி கிந்தில் விளக்கொளிவாகி, உலகமெல்லாம் அதிலே படர்ந்து விளக்கும்படியாக முகம்மது என்று எப்போதும் ஓயாதிக்று முழங்கிக் கொண்டிருந்ததும் வலம்புரிச்சங்காக இருக்கும். எ-று.

அஹ்மது நபியு முகம்மது அதுவும்
அணைந்திட வருப்பனி சொரிந்து
முகமலர் விரிந்து மூச்சுடர் பிறந்து
மூவிலக் கணத்தையுந் தெரிந்து
ககனமு மறுஷ்ஹுங் குறுகொடு விளங்கி
கதிர்மதி யுடுவையு மமைத்து
பகாவெனும் ஹயாததுல் கை பாறெனுங் கடலில்
வளர்ந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (8)

(இ-ள்):— அஹ்மதென்ற ஆஷிக்கு முகம்மதென்ற மஹஷூக்கும் கூடி, மோகத்துடன் அணைத்திட்டவுடன் குளிர்ச்சி என்னும் ஜலமாலுடைய நீரானது சொரிந்து முகமலர் என்ற தேசுடைய மண்டலமானது பூத்து விரிந்து முச்சுடருடைய பிரகாசமானது உடனே உதித்தது. மூன்று காமியங்களும் உண்டாயிற்று. உடனே ஆகாயம், பூமி நட்சத்திரங்கள், அறுஷ், குர்சு, லௌஹ், கலம்

யாவற்றுவிளங்கித் துலங்கிடும் படியாக உண்டு பண்ணித்தி. எந்நாளும் நிலைவரங்கொண்டிருக்கின்ற, ஹயாத்துல் கைபாறு என்ற ஆதிசமுத் திரத்தில் கிடந்து வளர்ந்த ரகசிய வஸ்துவும் வலம்புரிச் சங்கா இருக்கும். எ-று.

கங்கினி யிருந்தே தருமொலி யதிரத்
தானவன் திருமுனே நிறுத்திப்
பங்குநாலாக்கி முன்னிறை படைத்த
பச்சமா மரமெக்கி னதனில்
மூங்கியே யெழுந்த முஹம்மது வெனும்பேர்
முழங்கிய தாவுசு மயிலே
இங்குவா வெனவே யிறையவன் திருமுன்
னிரைந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (9)

(இ-ள்):— அவ்விதம் எழுந்த மோசையின் வலம்புரிச்சங்குக் குள் இருந்து உதிப்புடன் வெளியான ஓர் சப்தமானது எழும்பி, அல்லாவின் ஹலரத்தளவில் நிறுத்தி, நாலுபங்காகப் பிரித்து ஆதி யில் உண்டாயிருந்த பச்சை மரகத மெங்குள்ள முகம்மதியத்தான மயிலே நேராக நோக்கிக்கொண்டிருந்து ஆண்டவன் சமுகத்தில் நின்று, திக்று செய்து கொண்டிருந்ததும் வலம்புரிச்சங்காக இருக் கும். எ-று.

இசைரத்தது மோசை யெழுந்தது வகைகே
ளெழும்பிடும் முன்கலி மாவில்
உறைந்திடு மெழுத்துப் பனிரண்டிற் கடைசி
யெழுத்தினைத் தலையெழுத் தாக்கி
விரைந்திடு மதுக்குள் விலங்கிய வெழுத்து
விரைமுஹம் மதுர்றசூ லுல்லாவென்
றுரைத்திடு மெழுத்து ரண்டையுங் கூட்டி
யுரைத்ததும் வலம்புரிச் சங்கே, (10)

(இ-ள்):— அவ்விதம் எழுந்த மோசையின் தத்துவத்தைச் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக, தாலிபானவனே! ஷஹாத்துக் கலிமா விலே லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற பன்னிரண்டு அட்சரத் தில் கடைசி அட்சரமாகிய ஹூ என்றதை தலையங்கமாக்கி அது

க்குள்ளே ஏக விளக்கொளிவாக விளங்கிய முகம்மதுர் றசூலுல்லா வெனும் பின்னல் திக்று செய்ததானதும் வலம்புரிச் சங்காக இருக் கும். று-எ.

இடம்புரி சுழித்து வலம்புரி யெழுந்த
விசையெழுத் தொன்றினை யறியத்
தடம்புரி யதுக்குத் தலைநடு வணைக்குள்
சுழற்றியே கழித்து மூலம்
கடவது ஆரு தாரத்தையுங் கடந்து
கவனவெண் பரியின்மே லேறி
உடலுடு கடித்து லாமொரு ஹேயு
முரைத்தது வலம்புரிச் சங்கே. (11)

(இ-ள்):—இடம் புரியாகிய சந்திரகலை வாசியானது சுழித்து வலம புரியாகிய சூரியகலையான வாசி எழுந்து அத்துடன் விசை கொண்டிருக்கா நின்ற ஹூ வென்ற அட்சரத்தை அறிவதற்காக மூலா தாரத்தில் நின்றும் சுவாச கலையான உதான வாய்வானது உதயஞ் செய்து நிற்கின்றது. அதுவானது நடுவணையாகிய தாமரை யில் நடனஞ் செய்து ஆருதாரத்தைக் கடந்து கவனவாம்பரி என்ற நினைவின் பேரில் ஏறி உடலென்ற உடுக்கை யடிப்பித்து, லாமும் ஒரு ஹேயையும் தியானத்தில் வைத்து திக்று செய்து கொண்டு வந்ததும் வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும். எ-று.

மயிலதுக் குள்ளே வலம்புரி யென்ற
வாவொரு ஹேயுடன் றேயுங்
குயிலெனக் கூவி யிருந்தது ஹூஹூ
கூடியே யுறைந்துவெண் மணியாய்
அயிலிறை யோன் தா னழைத் துமுன் னுலே
அமானத்தைத் தாவெனக் கேட்க
இயல்முத்தை யின்ற அலிபொரு மீமு
மிரைந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (12)

(இ-ள்) :—அவ்விதம் மயிலென்ற முகம்மதியாவுக்குள் வலம்புரி என்ற வாவும், ஹேயும், றேயும் கூடி ஒரு குயிலாகச் சமைந்து கூவிக் கொண்டிருந்ததும் என்ன திக்றென்றால், அது தான் ஹூ

என்பதாக இருக்கும் அவை மூன்றும் ஒன்றுய் கூடினது தான் முஸ்தபா என்னும் வெண்மை நிறமுத்தாக இருக்கும் அதை அல் லாகுத்தஆலா நோக்கி ஏ முத்தே! நான் தந்த அமானிதத்தைக் கொடு வென்று கேட்ட போது, டி முத்தானது, ஒரு அலிபையும் ஒரு மீமையும் வைத்து திக்ரு செய்தது அது தான் வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும். எ-று.

மயில் வலம்புரிப் பதிகம்
பூரணமாயிற்று.

றப்பில் ஆலமீன் பதிகம்.

கலி விருத்தம்,

ஆஹ்லி வுன்னை யறிந்து வணங்கிட
ஹாஹ்லி வென்று குறித்துளக் கீனிடம்
ஹீஹீ யென்றுனைக் கின்னரம் பாடிட
யாஹ்லி யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (1)

(இ-ள்):— அலிபும் ஹேயுமாக நின்று உலகத்தை லம்ப்ரக் கத்தக்க றஹிமாகிய, உன்னை இன்னதுதானென்று வணங்கும் படியாகர் எக்கீன் மரத்தின் கிளைகளிலே மயிலாக நின்று ஹாஹ், ஹாஹ், என்று திக்ரு செய்து குறிப்புடன் நிர்த்தனம் பாடிய ஹீ என்ற, தந்துவத்தை யுடைய யாஹ்லிவாகிய றப்பில் ஆலமீனே. எ-று.

மூத்து முச்சுடர் முன்னைஞ் மாழியில்
யத்து மச்சரப் பார்வை யதனிலே
எத்து முன்குத றத்துடை சூட்சுமம்
சித்து யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா.

(இ-ள்):— மூத்து, பவளம், மரகதம் நீலம் ஆகிய மூன்று சுடரும் பஞ்சபூதியங்களும் ஒன்றுய்க்கலந்து கொண்டிருக்கின்ற மாவி கையாகிய மகாமன் மகுமூதாவில் பத்து எழுத்தால் அமையப் பெற் றிருக்கின்ற இரண்டு கண்ணிகளும் தோற்றி விளங்குகிற உன்றன் குதுறத்துடைய சூட்சிய ஒளிவைக் கண்டு பாடு பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் சித்தியாக்கிக் கொடுப்பாய் றப்பில் ஆலமீனே. எ-று.

அஞ்சோ டஞ்சிறு பத்தஞ் சறைதனிற்
செஞ்சொல் பஞ்சாட்ச ரத்தை வளைத்துநீ
தஞ்ச மாமலிபு லாஹோடு ஹேயையும்
மிஞ்சு மீப்றப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (3)

(இ-ள்):—மேலுலகமாகிய கபால மண்டலத்தில் இலங்காநின்ற மூப்பத்தைந்து வீடுகளிலும் அற்புதச் சொல்லாகிய அல்ஹம்தை அடைத்து அத்துடன் சரீரத்தின் தாபரமாகிய அலிபு, லாம், ஹே, மீமையும் பொதிந்த றப்பில் ஆலமீனே. எ-று.

தாலு மஞ்சுமே யொன்ரு யடைத்துத்தான்
பால்போலி இல்முல்இன் ஸானைத் துலக்குமே
காலும் வன்னியுங் காயறை வீட்டினில்
மாலும் யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (4)

(இ-ள்):—அத்துடன் தாலுங்கூட்டி அஞ்சுபஞ்சாட்சரமாக அடைத்த பிறகு பால் போன்ற நாதவிந்துவில் இல்முல் இன்சானை வெளியாக்கித் துலக்கி விட்டு காற்றையும், நெருப்பையும், காயமாகிய சரீரத்தில் ஒன்றுகிய மகாமன் மகுமூதாவில் வந்து சொக்கிநின்ற பிறகு காமிய உடலாகிய நப்சுகள் தன் அந்நாபீயத் தென்னும் ஊசாட்ட மற்று ஒரு நிலை நிற்கும்.

மஞ்சுவார் குழல் மங்கை யொருத்திக்கு
அஞ்சு வாகன மவ்வெழுத் தஞ்சுமே
கொஞ்சும் பஞ்சவன் வக்குரு வானவவ்
தஞ்சம் யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா (5)

(இ-ள்):—ஒருஸ்திரியாகிய றூஹுல் குதுசென்னும் பரமாத்மாவுக்கு, அஞ்சுவாகனம். அதாவது அஞ்சுபஞ்சபூதங்களும் ஏவல்செய்து நடக்கப்பட்ட வைகளாக இருக்கும். அதாகிறது அல்ஹம்து என்ற அஞ்சு எழுத்தாக இருக்கும். இந்த விபரத்தைக் கண்டுஅதன்படி அமல்செய்ய தஞ்சமாகிறது சற்குருநாதனாக இருக்கும் றப்பில் ஆலமீனை. எ-று.

ஆகுமிப்படிக் கண்டுள்ள மூமின்கள்
பாகு முன்னிடம் பாந்து வணங்கினுல்

போகு மூன்குபு ரிய்யத்தைப் போக்கிடும்
யாஹூ யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (6)

(இ-ள்);—இவ்விதம் வழிவழியாகக் கண்டுக் கொண்டவர்கள் தான் உலகத்தில் மூமீன்களாக இருக்கும் அவர்கள் வணங்கும் வணக்கங்களே வணக்கமாக இருக்கும் அவ்விதம் வணக்கங்கள் தான் இன்சான்கள் செய்யும் பாவச் செயல்களான குபிரியத்துக் களைப்போக்கும். அதானது யாஹூவென்று செய்யப்பட்ட திக்ருக இருக்கும். எ-று.

தீன தானதுக் குள்ள செயலீது
மான மானது வுன்னுடை செய்கைக்குப்
பான மான பறுலும்ஸுன் னத்துந்தான்
மோனம் யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா.

(இ-ள்):—தீனனவர்களுக்குடைய செயல் முழுவதும் சரிவரச் செய்து நடந்த பிறகு நல்ல நீய்யத்துடன் பறுலு வாஜிபு சுன்னத்துக்களே நல்லொழுங்காய் எடுத்து நடத்தி சாலிஹான குணத்தில் தரிபடுவதுதான் ஞானத்தின முதல் படியான மௌனமாக இருக்கும். யாரப்பில் ஆலமீன்! எ-று.

நல்ல திப்படி நாட்டுஞ் சுக்கூன்நடு
வெல்லு மேமஹூ மூது பதிவழி
அல்லு மேபகல் மூச்சுமற் றனுதீனம்
சொல்லுய யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (8)

(இ-ள்):—அப்பால் சுக்கூன் வழியாகிய தரீகத்தின் செயல்களே யெடுத்து நடப்பதுதான் பூரீதின வழியாக இருக்குப். அப்போதுதான் மகாமன் மகுமூதுடைய பதியாகிய புருவமத்தியின் ஒளியின் திரையானது தூக்கப்படும். அல்லு பகலாக சுவாசமும் நினைவுமற்று சதாநேரம் திக்று செய்கிறதாக இருக்குப். றப்பில் ஆலமீனே! எ-று.

கருதி வந்து புகுந்து சுழித்தபின்
மருவ வந்த அலிபுஹே மீம்தாலும்
உருகி யொக்க வொடுக்க மவ்ஜூதுதாய்ப்
பருகும் யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (9)

(இ-ள்); —குர் ஆனில் கண்டு பிடித்து அதன் ஆசையானது பெருகிய பிற்றை அதன் சொரூபத்துடன் மருவிக் கொள்ளுப்படியாக அலிபு, ஹே, மீம், தால் இந்த அட்சரங்களேகையாட்சி செய்து உருகி நப்சடங்கலும் ஒடுக்கமான தவத்தில் மவ்ஜூது தாத்தைக் கலந்து அதன் அமிர்தத்தை உள்கொள்ளப்சடும். றப்பில் ஆலமீனே! எ-று.

ஒது முன்குல மானதி லுன்ஹலால்
சாது முன்முகக் காட்சி கொடுத்துநீ
வாது பேசிய வாஜிபோ ரட்சரம்
ஒதும் யாறப்பலி ஆலமீ ஞனவா. (10)

(இ-ள்):— உன் தெரிசனே கண்டு நானும் உன்னில் சேர்மான மானதின் பின்னுலேதான் நான் அருந்தும் வஸ்த்துக்கள் எனக்கு ஹலாலாகும், உன் முகக்காட்சி கண்டதின் பிறகுதான் நானும் என் குணமும் சாதுக்களாகும். அவ்விதம் உன் திரு முகக்காட்சியைக் கொடுத்து இதற்கு முன் நான் வாயால் சேசித்திந்த, எல்லா வாது சூது மொழிகளையும் நீ பொறுத்து அந்த ஒரு எழுத்தாகிய ஹூமயத்தை யருளிச்செய்து, காப்பாற்றுவாயாக றப்பில் ஆலமீனே. எ-று.

கூடி மிப்படிக் கூவிக் குலாவிலுல்
தேடி யுன்னேத் தியங்குமு ஹும்மதே
நாடி தாலில் நடக்கும் வழியிலே
கூடும் யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா. (11)

(இ-ள்);— ஞானவான்களின் சமுகத்தை தேடிப் போய்ப்பிடித்து அவர்களின் அருமை வாய்ந்துள்ள கூட்டத்தில் சேர்ந்து அவர்களின் பேரில் உண்மை தன்மையான நேசம் வைத்துப்பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டால் உன்னேத் தேடிய தேட்டமானது கைகூடும முகம்மதியாவும் கைகூடப்படும். உள்நாட்டமும் நாடிய வஸ்த்துகளும் கைகூடப்பெற்று தாலில் நடக்கும் பாதையில் எல்லாம ஒன்று பட்டுப் போகும். யாறப்பில் அலமீனே எ-று.

முந்த நீசெய் தவமுனக் கெய்திட
உன்றன் மாமயி லோர்மை யதுக்குள்ளே

சிந்தை கூர்ந்து கலக்கந் தெளிந்தபின்
அந்த யாறப்பல் ஆலமீ ஞனவா (12)

(இ-ள்):—ஞானத்தை அறிய வந்த மகனே! இந்த இடத்தில் நன்கு கவனிப்பாயாக. நீ முன் துருப்பில் செய்து வைத்த தவமானது இந்த துருப்பில் உனக்கு ஒரு சற்குருவாக வந்து கைகொடுத்து நின்றது. அதுதான், ஆதி யுஹத்தில்மயிலுடைய சொருபமாக இருந்தது. அந்த மயிலிருந்த எக்கீன் மரந்தான் வைராக்கியசாதனை என்னும் ஓர்மையாக இருக்கும். யாறப்பல்ஆலமீனே. எ-று.

யாறப்பில் ஆலமீன் பதிகம்
பூரணமாயிற்று

கஃபத்துல்லாப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அவ்வல் ஹாமீ மஹதியத்தா யடங்கி யிருந்த சூறத்தையும்
நவ்வில் நஹிமா வஹியேகி நடந்த சிர்றில் முத்தலக்கும்
வெவ்வல்கொடியாய்ப்படர்ந்ததுவும்வேதப்பொருளாய்நிறைந்ததுவும்
லெவ்ஹின் படியே யெனக்கருளு மெழில்சேர் கஃபத் துல்லாவே.

(இ-ள்):— ஆதியில் ஹாமீமா யிருந்த சிர்ருனது அஹதியத்தாக நிறைந்து விட்ட சுய சொருபத்தையும், அதன் பிறகு அந்த சிர்றுகளினத்தையும், மிஃராஜி ராத்திரியில் வைத்து ஒன்றொன்றுப் பிரித்துச் சொன்ன விளக்கத்தையும். அவ்விளக்கமானது பெரிதான பணரீ கெண்ட ஒரு கற்பகம் கொடிபோல் தரீகத்துகளுக்கிடையில் படரிந்த விதத்தையும், அதற்கு உதாரணகருவியாக குர்ஆன் வேதம் இறங்கி சாட்சி பகர்ந்ததையும், லெளஹுல் மஃபூல் பலகை வரியின் பிரகாரமே எனக்கு அருள் செய்யவேண்டியது. கடபாவை யுடைய நாயனே. எ-று.

நாட்டம் புகுந்த நடனமதில் நடுவி லிருந்த ஜலாலியத்தை
ஆட்டும் படியே ஜன்கலிமா வதனி லிருந்த வப்பொருளால்
கூட்டி வரவே குமரியொரு குழந்த யவளுந் தான்வரவே.
காட்டி யெனக்கே யருள்புரிவாய் காணுங் கஃபத் துல்லாவே (2)

(இ-ள்):—ஆதியில் நாட்டமென்ற ஜனசாட்டமானது பிறந்த உடன் அதனடுவாக ஜவ்வாலியத்தென்ற அக்னி மயமானது தாதவிந்தின் தோத்ரமாகி நேத்ரமத்தியில் கலிமாவாக நிற்கின்றது. அந்த மகத்தா வஸ்தை கொண்டு இந்த ஜடலத்தை உண்டு பண்ணி அதில் ஒரு பத்து வயது முகவரைக்கீருத கன்னி சொருப ரஞ்சிதமாய் நிற்கும்- வாலை மனோமணியும், ஒரு குழந்தை போன்று வரும் படியாகக் காட்டியருள் செய்ய வேண்டியது கடபாவையுடைய நாயனே.

மச்சி லிருந்த மயப்பொருளை மகிழ்ச்சி யுடனே மருவிமனம்
உச்ச முறவே யமுதாக்கி யூனி நுகத்தில் அலிபாக்கிப்
பட்சி பறந்தாப் போலெடுத்துப் பைய மனத்தி துடன்நடத்தி
அச்சி யடக்க மமுதாகும் அஹதாங் கஃபத் துல்லாவே. (3)

(இ-ள்):—மச்சி மாளிகையாகிய காபகெளஸனியில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் மயமாகிய பரம்பொருளை நாங்கள் கண்ணாரக்கண்டு தெரிசித்து உறுதியுடன் சாதித்து அதில் சேர்மானமாகி இந்த நிலையற்ற இருதயப் பசாசமானது ஒருகால் வாயால் நின்று கலிமாவை அமிர்தமாக்கி வாசியாகிய நினைவை ஹாமீவில் ஊனி நுக்தை அலிபாகத் திருப்பி உஜூதென்னும் பரமாத்ம வடிவை ஒரு பறவை பறந்ததுபோல வாசியில் தெரிசனை செய்து மெல்ல மெல்லி மௌனம் என்னும் கூண்டிற்குள் எடையவைத்து உன்னுடை சொருப அச்சியில் எங்களைப் பதியவைத்து ரட்சித்தருள்வாய். கடபாவை யுடையநாயனே. எ-று.

வாங்குங் கலையு மொன்றுகும் வழங்குங் குவமும் பன்னிரண்டில்
தூங்கிக் கழியும் நாலையுந்தான் சுழற்றிப் பிடித்தாற் குருவாகும்
தாங்கி யடங்கத் தரசாகித் தட்டா துனது ஈமானைக்
காண்கும் படியே கபூலாக்கும் ஹக்கே கஃபத் துல்லாவே. (4)

(இ-ள்):—வாசியில் ஏற்றி இறக்கின்ற கலையானது ஒன்றேயாகும். அதுவானது குப்பகம் ரேசகம் என்பதை குப்பகத்தில் கொண்டுபோய்நாட்டி ரேசிக்கிரதாக இருக்கும். அவ்விரண்டில்பாயும் கலைபன்னிரண்டிலும் நான்கு சரம் நீங்கலாக கழியக் கூடியதை வாசியில் பொதிந்து பார்த்தால் அது சற்குருவின் ரூபமாக இருக்கும். குரு குருவின் மகாமில் அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய ஈமான்

என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கி உன்னைக் காண்கும்படியாக என் அமல்களைக் கபூலாக்கித் தருவாயாக கஃபாவை யுடைய நாயனே (எ-று.

சங்கு மணியுந் தவளநிறம் தக்கோ னிறைந்த தங்குநிலம்
எங்கு முழங்கு மேகமதா யெளமல் கியாமத் திறசூலே
நங்கு மடங்கு மஹ்ஷரிலே நடக்கு மெரிக்கும் வேளையிலே
அங்குட் பழியை யடக்கிவைக்கு மருளுங் கஃபத் துல்லாவே (5)

(இ-ள்):—கடையுஹ நாளையில் சமஸ்தர்களையும் மன்ருடிக் கரைசேர்க்கின்ற நமது ரசூல்நாயக சிரோமணியானவர்கள் ஹயாத்துல் கைபாறில் ஒருவெண்மையான வலம்புரிச்சங்கில் இருந்து அல்லாவை திக்று செய்து முழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த சங்கில் முழங்கின தொனி யோசைதான் படைகோலங் கொண்டு வந்த வஸ்த்தடங்களிலும் உள்ளே முழக்கம் செய்யக் கூடிய பகாவுடைய வோசையாக அறியவேண்டியது. இன்னும் சூரியனே ஒரு ஒட்டைப் பொழுதில் திருப்பிக் கேள்வி கணக்கு கேட்கும் மஃஷர் மைதானில் நாங்கள் செய்த பாவதோஷங்களை லேசாக்கிக் கிருபை செய்ய வேண்டியது. கஃபாவை யுடைய நாயனே. எ-று.

மூச்சு மூனையு மொன்ருக்கி முடுகுந் தனத்தை முகமாக்கி
காச்சுங் கருணைக் கருவெழுத்தாற் கருத்தி லிருத்தி ஹலாலாக்கிப்
பாய்ச்சு மமுத மணியாக்கிப் பற்றும் பார்வை யட்சரத்தால்
வாய்ச்சு தெனவே வடிவாக்கும் வளரும் கஃபத்துல்லாவே. (6)

(இ-ள்):—மூச்சாகிய கழிமூனையை ஒன்றுபடுத்தி, நப்சானீய்யத்தால் செய்யும் சேஷ்டைக் குரங்கை வெற்றிய டையச் செய்து, கூடுந்தானதை முகமாக்கிக்கொண்டு, தவத்தில் பூதிய குணங்களை தன்கு புடம்போட் டெடுக்கப்பட்ட கருவெழுத்தாகிய ஹகிமந்திரத்தை நினைவென்னும் கவனத்தில் நிறுத்தி தின்னப் பட்ட ஆகாரவஸ்துக்களை யெல்லாம் ஹலால் செய்து விந்தை அமிர்தந்தரக்கூடிய மணியோசை யாக்கி, நேத்திரத்தில் ஜகஜோதி யாய்துலங்கும்படியான உஜூதைக் கண்டவுடன் எல்லாவாழ்வும் வாய்த்தது என்று பூரணத்தில் குணங் கொள்ளச் செய்தருள் வாயாக கஃபாவை யுடைய நாயனே! எ-று.

முழங்தும் பொருளு மதுவாகும் மூச்சும் விழுப்பு மதுவாகும்
புழுங்குங் கேள்வி யதுவாகும் போற்றுங் கலிமாத் தலந்தனிலே
கழுவும் கமல முருவாகும் கணனே ககனப் பொருள்மணியே
வழுவும் வழுவா துறவாக்கும் வடிவே கஃபத் துல்லாவே.

(இ-ள்):—விந்து நாதத்தில் கலந்து வந்த சிங்கநாத வோசையானது, சதாவும் ஜடத்தில் முழங்கக்கூடியதும் அதுவே. சுவாசமும், நினைவும் அதுவே. இன்னும் கேள்விஸ்தலமும் அதுவே. கலிமாவின் தேனுமிர்தமும் அதுவேயாகும். ககனஜோதிவீடாகிய இரண்டுவிழிகளிலும் நின்றிலங்கும் ஜோதிமயமும் அதுவேயாகும். அதைக்கண்டு உறுதி கொள்வதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லாமல் என்னையும் உன்னுடைய உருவத்தில் ஆக்கியருள் வாயாக கஃபாவுடைய நாயனே. எ-று.

வாடி யிருந்து மயங்காமல் வைத்த பொருளைக் காணுதற்குத்
தேடி யிருந்து தியங்காமற் றேகத் தேசப் பரியேறி
ஓடி யோட்டம் வரும்வழியி லாரு தாரத்தை யுங்கடந்து
கூடி யிருந்து கூவுதற்குக் கூட்டுங் கஃபத் துல்லாவே.

(இ-ள்):—யாதொருவாட்டம் மெலிவுமில்லாமலும், மயக்கம் என்னும் சந்தேகமில்லாமலும், வைத்தபொருளாகிய ஜடலசொரூபியைக்கண்டு கொள்வதற்கு வழி ஒன்றிருக்க வீணில் மலை கெபிகளிலும் நடைபாதை மைதானங்களிலும் தரித்திருந்து கள்ளயோகஞ் செய்து தியங்காமல் திரேகமென்னும் தேசத்தில் பிறந்த கவனவாம்பரியை ஏறி நடத்தியோட்டிக் கொண்டு வருகிற வழியில் ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து உன் ஸமதியத்தைக் கூடிக் கலந்திருந்து ஹூவென்னும் மணி மந்த்ரஞ் செபிப்பதற்கு அருள் செய்வாயாக கஃபாவை யுடைய நாயனே.

கருணை விழியின் நடுவாக ஹாமீ மெனுமஹ் முதுவிழி
உருமைக் கருமை யுண்மையிலே யுறைந்த நுகத்தை அலிபாக்கித்
தரும நினைவைத் துணையாக்கித் தாளின் தாஹா ஷெய்காளுல்
வருமே முருத்தின் வழியாக வழங்குங் கஃபத் துல்லாவே. (9)

(இ-ள்):—மகுமூதுடைய விழியாகிய உஜூதானது இரண்டு கண்களின் நடுவாக தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதுதான்

ஹாமீம் ஆக இருக்கும். அதை சேர்மான மாக்கிக் கொள்ளும் பக்குவமானது எப்படி என்றால், அந்த உஜூதென்னும் நுக்தாவை அலிபாகத்திருப்பி நினைவென்னும் கனைப் பரியைத் துணையாக்கி தாஹா என்னும் தாசீம் சல்லல்லாஹு அலைகிவசல்லமவர்கள் ஷெய்காகிய சற்குருவாக ஆகிவிட்டார்களானால் இனி எப்படிப்பட்ட நாட்டமும் தேட்டமும் கை கூடப்படும் கஃபாவை யுடைய நாயனே,

எ-று.

வஞ்ச மஞ்சு புலனுமொன் ரூய் வகாய்த் திருத்தி வடிவாக்கி
வஞ்ச னிபுலீ சஞ்சிடவே வரங்கொண்டருளு மென்குருவே
வஞ்சந் தூரத்தி வடிவுடனே வாசிப் பருளும் றஹுமானே
வஞ்ச மணுகா நெஞ்சகத்தே வளருங் கஃபத் துல்லாவே. (10)

(இ-ள்):—வஞ்சகத்தை யுடைய பஞ்சபூதங்களின் சேஷ்டைகளையெல்லாம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்த் திருத்தி உன் சற்குணத்தின் வடிவத்தில் அமையச் செய்து இன்னும் வஞ்சப் பாதகனாகிய மலினனுடைய கெடுதலையை விட்டும் வெற்றி பெறச்செய்து நல்லமோட்ச வரத்தையருள் செய்யவேண்டும். குருவானவனே! இருதயக்கமலத்தில் வந்து ஊசாடுகின்ற கெட்ட எண்ணங்களையெல்லாந் தூரத்தி விட்டு உன் நல்லெண்ணத்தில் நான் அமையும் படிச் செய்வாய் றஹுமானே! இன்னும் வஞ்சகமற்ற மஹான்களின் நெஞ்சத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்ற கஃபாவை யுடைய நாயனே.

எ-று.

அஞ்சி ரஞ்சு மொன்றுக்கி யாக மகிழ்ந்தே யுறைந்திடவும்
அஞ்சி ரொன்று மொன்றுக்கி யணுகும் ஈமா னிஸ்லாமாகி
அஞ்சி ரேழும் பறுலாக்கி யாக வணங்க வருவாகி
அஞ்சி ரணுகாக் காவல்செய்யு மரிய கஃபத் துல்லாவே. (11)

(இ-ள்):—ஐந்து குணங்களையும் பலதடவைகளாக மாறி மாறி வரச்செய்கின்ற ஐந்து புலன்களையும் ஒன்றுகிய நப்சு காமிலாவில் கொண்டிருத்தி ஒரே சொல் மகிழ்ச்சியான நிலபரத்தில் நாவில் நடைபெறவும், ஐந்து பறுலுகளும் சரிவர நிறைவேறிய நப்சு முத்மஇன்னுவின் குன்த்தில் தரிபட்டு இந்த ஜடலம் ஈமானிலும் இஸ்லாமிலும் நடைபழகி வந்து, உன்னுடைய இஷ்க்கின் மோக வெள்ளமானது வஹ்தானீய்யத்தின் துறையில் கிடந்து

நீந்தி கரைகாணுமல் தத்தளித்து மிதந்து பரமானந்தங் கொள்ளவும், உன் தஜல்லியாத்தையுடைய சொரூபத்தில் நான் பதிந்து கொள்ளவும் எனக்கு நீகிருபை செய்யவேண்டும் கஃபாவை யுடைய நாயனே.

எ-று.

அந்த ஹாமீ மதுவாகு மந்த யாசீனது வாகும்
அந்த மீமுக் குள்ளாகு மடங்குங் குதுபு மதுவாகும்
அந்த மீமில் சூட்சமதி லடங்கியிருந்த வட்சர மும்
அந்த மீமி லனைத்தையுந்தா னுளுங் கஃபத்துல்லாவே. (12)

(இ-ள்):—ஹாமீம் என்னும் நுக்தல் முதல்காதும் உஜூது கிதம் பகாவும் அந்த ஒளிவேயாகும். இன்னும் யேயும் சீனும் அதுவே ஆகும். ஆதிமுஹம்மதியாவின் ரகசியத்தில் உறைந்து ஹயாத்துல் வைராறுக்கடலில் விளைந்த மணி முத்தின் வடிவாகிய குத்புல் குபுருவாகிய எம் பெருமான் சற்குரு முகியித்தீனும் அதுவேயாகும். இன்னும் முதல் மீமில் சூட்சியம் வாய்ந்த அட்சரமாகிய ஹாவும் கலிமாவும் அதுவேயாகும். இன்னும் ஆதி மீமில் நூறுல் முகம்மதியாவை வெளியாக்கி அந்த நூறில் தின்றும் சகல்மான உலகங்களையும் சகலமான ஜந்துக்களையும் படைகோலம் உண்டு பண்ணி காப்பாற்றி ரட்சிக்கின்ற கஃபாவை யுடைய நாயனே.

எ-று.

கஃபத்துல்லாப் பதிகம்
பூரணமாயிற்று.

கண்மணிப்பதிகம்.

எழுசீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நினைத்ததை முடித்தான் நிசப்பொருள் தரித்தான்
நினைவுகொண் டாய்ந்ததை புளத்தில்
பினைத்ததை யறுத்தான் பிசுகில்லா திருந்தான்
பெருவழிப் பாதையை யுகந்தான்
தனைத்தினு முகந்தான் தரித்தனன் மனத்திற்
சரத்தொடு ஜலால்ஜமா லியத்தை

அனைத்துரு வாக்கி அசுலிய்யத் திருந்த
வருப்பொரு ளரியகண் மணியே. (1)

(இ-ள்);— ஆதியில் கன்கல் மக்பியாவில் யாதொரு ஊசாட்டமில்லாமல் இருக்கும்போது இந்த ஆலத்தை உண்டு படுத்த நாடிய நாட்டத்தை முடித்தான். உள்ளமையான அவனுடைய மஅரிபாவை தன் கலாமில் விபரித்துக்காட்டி வைத்தான். அவன் திருநினைவில் ஆராய்ச்சி செய்த வஸ்துவாகிய ஹக்கீக்கத்துல் முஹம்மதியாவை ஒளிவின் சூறத்தில் உதயஞ் செய்யச் செய்தான். இன்னும் அந்த இல்மில் நோட்டமிடக் கூடிய மஹான்களின் மனதில் உள்ள இருட் பிழம்புகளை யெல்லாம் கனிந்து கதிருலாவச் செய்தான். இன்னும் அவர்கள் மனதில் யாதொரு பிசகும் இல்லாமல் இருந்து வந்தான். பெரும் வழியாக மஅரிபாவை மனதில் உகந்திருக்கச்செய்தான். இன்னும் காமிலான குருமார்களின் உதவியை அதற்கு ஏணிப்படி யேற்றமாக வைத்தான். ஜலால் ஜமாலியத்துக்கனின் சரமாகிய சந்திர சூரிய கலைகளை ஜடலங்களில் தரிபடுத்தி வைத்தான். அந்தரூபத்தில் அனைத்தையும் சமையச் செய்து உண்டாக்கினன். இன்னும் அஹதியத்தென்னும் ஆலத்தில் குடி கொண்டிருந்தான். அவனே றப்பென்று சொல்லக்கூடிய அரிதான கண்ணில் இலங்கும். மணிச்சுடரானவன்

குருமணி யெனும்பேர் குவலயத் தழைத்த
குப்பூ ரணத்தினிற் கொளுத்தித்
துருப்பெனப் பழிந்த சுடர்விரிந் தெழுந்த
சுடுவனக் காட்டினிற் புலியைக்
கரும்பென முறித்துக் கருத்தினிற் புலியைக்
கமலக்கண் மணியினுற் கோத்து
லரும்பனி யகற்றி அஹதியத் திருந்த
பகரக்கடல் மீமின்கண் மணியே. (2)

(இ-ள்):— குருமணி என்று சொல்லக்கூடிய நூறுல் முஹம்மதியாவை இந்தஉலகத்தில் பல பல பெயர் சொல்லி அழைக்கக்கூடிய மகுலூக்காத்துகளை யெல்லாம் ஒன்று படுத்தி, சந்திர சூரிய கலைகளில் நிறுத்தி ஆசையைக்கொழுத்திவிட்டு முக்காமிய மென்கின்ற வேங்கைப் புலியை வைராக்கிய மென்னும் காட்டில் விட்டுவேட்டை யாடிப் பிழந்து விட்டு ஒரு கருத்தாகிய புலியை கமலக் கண் மணியாகிய உஜூதில் விட்டு அடைத்துப் பழக்கி பகா எனினும் கடலில் விளைந்த நேத்ர ஒளிவாகிய றப்பை சேர்மானம் செய்வோமாக மீமாகிய கண்மணியே. எ-று.

கண்டறி பொருளைக் கமலக்கூ னிற்
கருதிய காதலி மூட்டி
விண்டிடப் புவன மெழுத்தினுற் றூக்கி
விசையுட னூதிடப் பறக்கும்
மண்டல மூன்று மதுக்குமேற் சென்று
மவுனமுச் சுடரையும் பிடித்துக்
கண்டது காட்சி தேர்ந்தது மூச்சு
தெரிந்தது கமலக் கண்மணியே. (3)

(இ-ள்):—கமல சுக்கூனுகிய நேத்திரத்தில் கண்டு தெரிசித்த றப்பைப் பொருந்தி கொள்வதற்கு வேண்டிய முக்ய சாதனமாகிய ஆசையை முன்னிருத்தி, இந்த பூமியை உண்டாக்கிய அட்சரமாகிய ஹூ என்பதை நாட்டத்தில் தூக்கி வைத்து ஊதின உடன் பூமியின் காமவிகார வினைகளெல்லாம் உடனே பஞ்சாய்ப்பறக்கும். இன்னும் மூவுலகங்களும் அதற்குள் மௌனமாக இருந்தால் உடனே முச்சுடர் விளக்காக உனக்குள் நின்றெரியும். இந்த மகாமில் நீ கண்டதே காட்சியாகும். இனி சதா காலமும் உன் சுவாசமானது ஜடலத்தில் நிலையாகநின்று போய்விடும். ஆல மெல்லாம் உன் கண் எதிரே பளீரென்று விளங்கி ரகசியங்களெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கிவிடும். இதுதான் கமலக் கண்மணி என்பதாக இருக்கும். எ-று.

தோயத்தை யிறைத்துத் தோணியி லேற்றித்
தொடுகுறி யுப்பினை யெடுத்துப்
பாயபத் திரியாய்ப் பத்துடன் கரைத்துப்
பயனிலாப் பொருளினு லுணர்த்து
மாயமந் திரமோ மவுனமோ வலுத்த
மயக்கமோ மாசில்லாக் குருவோ
ஆயமோ வரனே ஜனனி லுதித்த
அரும்பொரு ளாயகண் மணியே. (4)

(இ-ள்):—தோயமாகிய தண்ணீரை, இதன் கருத்தாவது உதிரத்தை ஜடலத்தில் இறைத்து தோணியாகிய சுவாசத்தை கீழிருந்து மேல் வரையிலும் ஏற்றிவைத்து, இன்னும் உட்பாகிய வஸ்தை உள்ளும் புறமும் அடைத்து வைத்து பத்து எண்ணப்பட்ட விரல்களினால் கால் கைகளைத் திரி திரியாகச் சமைத்து ஆட்டம் அசைவுகளை நடத்தாட்டிவைத்து ஜடல உலகத்தில் ஒரு ஸ்தானத்தில் வந்து குடி கொண்டிருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் சென்று அவனை கூப்பிட்டுக் கலந்து கொள்வதற்கு என்ன உபாயத்தால் காரியம் நடக்கவேண்டும். அதுவாகிறது மாய மந்திரத்தினாலேயா? அல்லது மௌனத்தினாலேயா? பூலோகத்தின் வலுத்ததான காம மயக்கத்தினாலேயா? அல்லது சற்குருவின் நம்பிக்கை காரணத்தினாலேயா? அல்லது அந்த மாசில்லாத ஒளிவானது அரனு? அல்லது மும்மூர்த்திகளின் உதயமா? அதன் ஆலயமானது இருநேத்திரங்களாக இருக்கின்றது. அது மணி முத்தாக இருக்கின்றது. எ-று.

வட்டவெண் மணிபோ லாடிய கடலில்
வரும்நுரை வெளுமையுஞ் சிவப்பாய்க்
கட்டமா யுறைத்த கார்நிற மேகக்
கழலடி பெருகிய கமலம்
திட்டமா யுறைந்த திருவடி மூலத்
திறந்தனைத் தெரிசித்த குருவே
இட்டமா யெனது நினைவினுட் படுத்தி
யிருந்ததில் வளர்ந்தகண் மணியே. (5)

(இ-ள்): — வட்ட வடிவமாகிய ஒரு முத்து போல் இருந்து விளையாடிய ஹயாத்துல் கைபாறெனும் சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய நுரையானது வெண்மையாகவும் சிவப்பாகவும் எழுந்து கார்நிறம் கொண்டமேகம் ஆனது அதுவே நகுலுடைய கமலக்கண்ணுக இருக்கும். இந்த இரகசியத்தை திட்டப்படுத்தி இதன் மூலவிட்டின் அகமியப் பெட்டியைத் திறந்து விளக்கிக் கொடுத்த மஹானைத்தான் சற்குரு வென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மஹான்தான் திட்டமாக என் நினைவினில் கலந்திருக்கின்ற கமலக் கண்மணியாக இருக்கும். எ-று.

தனைநிற மறியத் தவளசத் திரத்திற்
றரளவெண் மணியினை யுருட்டி

உனைநினை வாக்கி யுறும்பொருள் தேக்கி
யுரைதுரத் தலிபினை நீட்டி
மனதினி லறிய வருமலி பதனை
வகுத்திடு முனையிரு பிளவாய்க்
கனையினைத் தொடுத்துக் கண்டறி தாத்தைக்
கலந்ததுங் கனைகண் மணியே. (6)

(இ-ள்):— அல்லாகுத்த ஆலாவின் நிறத்தை நீ யறியவேண்டுமானால், தவளசத்திரமாகிய லிவாவுல் ஹம்து என்ற கொடியை கண்டு அதில் உன்விந்து நாதத்தின் மணியை நிரட்சி செய்து உருட்டி உன்னை நீ மறந்து உன் நினைவையே உனையாகப் பாவித்து நுக்தாவை அலிபாகத் திருப்பி நீட்டி மனதில் சதாநேரமும் அலிபின் சொரூபத்தை நினைத்து அதை இரண்டு கலையில் பிரித்து வைத்து கனையாகிய புருவமத்தியில் தொடுத்து விட்டு தாத்தை தெரிசித்தாயானால் அதுவே அருவின் ஒளிவாக கண்ணில் தோற்றரவாகித் துலங்கக்கூடிய கமலக் கண்மணியாக இருக்கும். இதன் மேற் சொன்ன விபரத்தை என்னிடம் நேரில் வந்து விசாரிக்கும் கனவான்களுக்கு அறிவித்துக் காட்டப்படும். எ-று.

விரிந்தது தாலிம் விளங்கிய ஸிபத்து
விசையுடன் பறந்தொரு அலிபு
பிரிந்திரு தலையும் வளைந்துகா லூன்றிப்
பிலத்துட னுருவெடுத் ததுதானே
மரத்துட னுயர்ந்து மவுனமந்திரத்தை
மறுகரங் கொடுத்தினி துயர்த்திச்
சிரத்துடன் தூக்கிக் கேள்வியுட் படுத்தித்
தெரிந்தது ரூபகண் மணியே. (7)

(இ-ள்):—தாலில் விரிந்து ஆல மெல்லாம் விளங்கித் துலங்கிய நப்புடைய சிபத்தானது வெகுவிசையாகப் பறந்து அலிபாய் எழுந்து தலை இரண்டு பிரிவாக பிரிந்து அந்த தலையும் அப்பால் வளைவாகவளைந்து காலூன்றி ஆலத்தில் இருவினை சம்பந்தப்பட்ட ரூபங்களை எடுத்திருக்கின்றது. அது ஒவ்வொரு வஸ்துக்களின் நினைவுகளிலும் நின்று உலக காரியத்தை உண்டு படுத்துகின்றது. அதன்

விசைகள் எல்லாம் கேள்வியாகிய வாசியில் உட்பட்டு நிற்கின்றது. அதுதான் மனு கமலத்தில் கண்மணியாக நிற்கின்றது. எ-று.

அரும்மணி நோக்கி வரும்நிற மறிய
மலர்விரி கமலத்துள் விருத்தி
திருமணி யெழுந்த தீன்சுடர்க் கொழுந்தைத்
திருப்பியே விலாப்புறம் நோக்கி
விருதுடன் பரர்க்க விசையுட னெழுந்து
வெண்மதி சூரியன் போலே
தருவினி லுதித்துத் தவுசில்ஹே யிருமீம்
தாலியுந் தெரிந்தகண் மணியே. (8)

(இ-ன்):— அருமைப் பொருந்திய அந்தக் கண்மணியின் ரெங்கை யறிய வேண்டி புஷ்பம் போல் பூத்து விரிந்திருக்கா நின்ற நேத்திரத்தின் மத்தியில் நோட்டத்தை விட்டிருத்தி டி திருமணியாகிய நேர்வழியான பரஞ்சோதிக் கொழுந்தை ரூபத்தில் தெரிசிக்க இடது விலா புறத்தில் நோக்கிக் கொள்ள வேண்டியது. அவ்விதம் நோக்கியவுடன் மஹா உன்னத வடிவின் ரூபத்தில் வெண் மதியும் சூரியனும் கலந்திருந்த தோற்றம்போல இரண்டு மீம் ஒரு தாலில் வந்து பொருந்தித் தெரியும். அப்படி யிருக்க தெரிசித்தாயானால் திட்டமாய் அதுதான் கமலக் கண்மணியாகிய தாத்தாக இருக்கும். என்று சந்தேகமறத் தெளிந்து கொள். எ-று.

கண்மணிக் குருவே குறையில்லா திருந்த
காரணக் குமரிமந் திரத்தை
எண்படா திருத்தா லவன்பிழை யனைத்து
மிறையவன் பொறுப்பது மிலையே
மண்படாக் காட்சி அவ்வலு ருவாகி
மாயவன் கரத்தினைப் பிடித்துக்
குன்குண மறிந்து கூவத்தி லிருந்த
குருநிற மணியுங்கண் மணியே. (9)

(இ-ள்):— அந்தக் கண்மணியாகிறது சர்குருவாகிய கமல முகியித்தீனாக இருக்கும். அது குறைவில்லாமல் நிறையக் கூடிய காரணகுருவாகிய முஹம்மதியாவின் மணிமந்திர மாகிய லாயிலாஹ

இல்லல்லாஹு வை யறிந்துவிட்டானானால் அவன் செய்த கணக்கற்ற பிழையான பாவமானாலும் சரி பொறுத்து ரட்சிப்பான் இல்லையேல், ஒரு நாளும் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டான். அந்த மந்திரந்தான் பூலோகத்தில் உடலெலும்பு வந்திருக்கின்ற வஸ்துகளிலெல்லாம் இருந்து வேலை செய்கின்ற வலுவாகிய கண்மணியாக இருக்கும். எ-று.

குருவென வெழுந்த குணமறி மனமே
குறையிலை யுன்றனக் கொருநாள்
வருமவள் பதத்தை லருடியே பிடித்து
வாக்குறை மூலத்தைக் கேட்டே
உருவெனக் கலிமா வுறைந்திடு மெழுத்தை
யுரைத்திடு மவள்முன்னே திநத்தி
ரித்திடு மீமான் விரைத்திடு மிஸ்லாம்
விளைந்திடுந் தீனின்கண் மணியே. (10)

(இ-ள்):— ஆனபடியால் ஏமனமே! நீ குரு என்ற பதவியில் குணம்படைத்து வந்த தத்துவம் எது என்று முதலாவது அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்தப்படி உணர்ச்சிசெய்து கொண்டபோது உனக்கு எக்காலமும் யாதொரு குறைவும் கிடையாது. என்று திடனாக நீ நம்பிக்கொள்ளவேண்டியது. அந்த சற்குரு நாதனுக்கு நிறது. கமல முகம்மதாக இருக்கும். அதுவாகிறது அல்லாவின் மஹ்பூபாகிய ஒரு இளங்கன்னிகையான வாலிபரூபியாக இருக்கும். நீ அவளை நினைவில் ரூபப்படுத்தி சமீபித்திருந்து கொண்டு அவளுடைய பாதத்தை மெல்ல வருடிப் பிடித்து தயவுடன் அவன் சமுகத்தில் இருந்து மூலாதாரமாகிய முடிவின் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பற்றிக் கேட்பாயானால் அப்போது கலிமாவின் திரவியத்தைக் கையாட்சி செய்யும் முறையைப்பற்றி உனக்கு குறிப்பான மகா மர்மத்தை அவள் எடுத்துப்போதனை செய்வாள். அப்போது தான் உனக்குப்பதவிகள் ஒன்றொன்றுகத் தோன்றும். நீதவறியதையும் அவள் திருத்தியமைத்தும் தருவாள். அகூனமே ஈமான் தெரிந்து இஸ்லாம் பூரணமாகும். இதுவே தான் பண்டுள்ள ஞானவான்களான அவ்லியாக்களின் தத்துவ வழியாக இருக்கும். எ-று.

தீனுடன் வளர்ந்து நெறி முறை செலுத்திச்
சிறந்திடு மழதமு முண்டு
கானிடத் திருந்து கசாறியி லொளித்த
கடுகவே மவுத்திகை யெழுப்பி
மானுடன் கலையைச் சேர்த்துரு வாக்கி
மயக்கத்தி னலலிலே தாக்கிப்
பூணுற நெருப்பில் வாசிவந் தெழுந்த
பொறிபுல னறிந்தகண் மணியே. (11)

(இ-ள்): — மெஞ்ஞான மென்னும் தெளிவை ஷீ அத்தின் ஒழுங்கில் நின்றுப் ஒரு சிறிதேனும் தவறவிடாமல் எடுத்து நடந்து அப்பால் படிடியாய்க்கண்டு கொள்ளவேண்டியது. அப்பால் காமிலான நலல பீர்மார்களிடத்தில் பியாலா என்னும் ஞானமிர்தய உட்கொள்ள வேண்டியது. அப்பால் கசாரியாகிய தினரயில கிருக ஒளித்த தாத்தை நிரப்பமாக்குவதற்கு ஒரு மறைவான ஸ்தலத்தைத்தெரிந்து அங்குசென்று உலகத்தின் மூவாசைபந்தங்களையும் அறவெறுத்து மவுத்தாகிய மனம் லயடபடுவதை ஏற்படுத்தி மான்கலையாகிய சந்திர சூரிய வாசினய ஒன்றுபடுத்திக் கொண்டு உருவாக்கி இஷ்க்கென்னும் நெருப்பில் வைத்துப் புடம் போட்டு அப்பால் அந்தவாசியில் பொறி புலன்களை அறியவேண்டியது இது தான் கண்மணியாக இருக்கும். எ-று.

அனலுடன் வாசி யெழுந்துவந் துதித்தே
யதனிடை நீர் தலை சொரிந்து
பனலுடன் பருவக் கயமண்ணி லீந்து
பைக்குள்ளே யெழுந்தொரு பயன்கேள்
எதுடற் பார்வை மூச்சுடன் மேச்சு
மின்பமாய்க் கேள்வியு மொன்றுய்
மனதுடன் திருத்திப் பகாவினி லிருத்தி
மகிழ்றப்பி யானகண் மணியே. (12)

(இ-ள்):— அவ்விதம் ஆசை என்ற நெருப்பில் பற்றிக் கொண்ட நினைவானதில் ஒருவித அமிர்தம் வடியத்துவங்கும் அப்போது ஜடலம் கிழப்பருவம் சென்று போய் புதுப்பருவமாகிய பழைய வாலிபம் திரும்பும். அந்தப் பயனுனது என்னவென்றால்

கேட்பாயாக. இந்த உடலிலுள்ள பார்வை, கேள்வி, மூச்சு, பேச்சு இவைகளெல்லாம் ஒருமிக்க ஒடுங்கி பகாவாகிய நித்திய வஸ்தில் கொண்டுபோய் பொதியச் செய்து விட்டால், அதுதான் பரமாநந்தம் என்று சொல்லக் கூடிய கண்மணியான றப்பாக இருக்கும். எ-று.

கண்மணிப் பதிகம் சம்பூர்ணமாயிற்று.

—⊙—

நினைவுப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சுடருமிதவிழி நடுவினிலாடிடுஞ் சூட்சமதானதுதான்
படருமபெரியவனெளிறப்பில்ஆலமீனென்றுபகர்ந்ததுவும்
திடம்படவருமுச்சதுதலைமூலத்தில்திருக்கியெழுந்திடவம்
அடருமட்சரத்தொடெழுத்தையும்பூட்டியடங்கிடுமென்நினைவே. (1)

(இ-ள்):—இரண்டு கண்களின் நடுவே ஒரு கடுகுப்பிரமாணமாய் இலங்கக் கூடிய ஒரு பரஞ்சுடரானது இந்த உலகத்தின் பெரிதான படைகோலங்களின் சூட்சத்தின் கருப்பொருளாக இருக்கும். இன்னும் எங்கும் சமதாக நிரும்பிய பரிபூரண வடிவாக இருக்கும். இன்னும் அதுவே றப்பாகவும் இருக்கும். இன்னும் அதுதான் தலை மூலமாகிய மூலாயில் இருந்து கீழ்ப்பிண்டத்தின் மூலாதாரம் வரையிலும் திருக்கி எழுந்து வரக்கூடிய சுவாசமாக இருக்கும். இன்னும் அதுவானது அலிபு இருபத்தொன்பது எழுத்தையும் ஒருங்கே பொதிந்து கொண்ட நினைவாக இருக்கும்.
எ-று.

பூட்டியவம்பொளிவில்லெறிநாணேப்புகட்டியயாஹ வெல்லா
வீட்டுமையாகவிலங்கியவொளிவில்விரசோதிபார்வையைநீ
காட்டிதமாகவேசோரவிடாமலுங்கலையதுமோயாமல்
வீட்டியமாவென்றிருத்தியயாஹ்வைவீசிடுமென் நினைவே.

(இ-ள்):—நினைவில் பூட்டிய ஒளிவாகிய அம்பை யாஹ்வல்லா என்று பிரயோஹிக்கவேண்டியது. ஆனால் புருவமத்தியின் புறத்தால் இலங்கக்கூடிய ஒளிவில் உன் பார்வையானது இருக்க வேண்டியது. அத்துடன் சரத்தை நாம் ஞானசரநூலில் விதித்

திருக்கும் முறைபோல செய்து கொள்ளவும். அப்போது ஹாஹா என்ற மணிமந்திரம் மிடி நினைவாக நிரம்பி இருக்கின்றதாக இருக்கும். எ-று.

கூசாத நினைவதுகுறித்ததில் நின்றிடுங்கூர்மைபுஷாஹிதாவைப்
பேசாரேயதனுடைப்பெருமையைமனதறிபேரறிவாளரென்றுல்
ஆசாரவுறக்கமுமயக்கமுந்தூக்கமுமளிடப்புறவிட்லீசாம்
தூசாலடித்துத்துரத்தியேவெருட்டிடுசோப்பாதேயென்நினைவே.

(இ-ள்):—யாதொரு கூச்சமில்லாமல் நேத்ர ஒளிவைக்கண்டு கொண்ட மஹான்கள் அக்குறிப்பை விட்டும் முஷாஹிதாவின் இருப்பில் தவறிடமாட்டார்கள். அவ்விதம் தவருது செய்யும் தவத்தின் மஹிமையைச் சொல்ல யாரால் முடியும் அதன் ரசத்தை உணர்ந்துகொண்ட பெரிய அறிவாளர்கள் இந்த உலகத்தில் வரக கூடிய சோம்பேறித்தனமும் நித்திரையும் மயக்கமும் இப்லீசான வஞல உண்டாக்கக்கூடிய தென்று தெறறென உணர்ந்து அவைகளை தன் நப்சுகளில் விஜயமாகாதபடி உடனுக்குடன் விலக்கிக் கொள்வார்கள். அவ்விதம விலக்கிக் கொள்வதுதான் றப்பானியாவின் பூரண நினைவாக இருக்கும்.

அப்படிசொற்கொடுமெய்யோடிருக்கைலங்கோர்வலப்புறமாய்
நட்பொடுமெய்ப்புறவந்துமடர்ந்திடுமநற்பவளமுஹம்மதுதான்
ஒட்புடனங்கையிலுன்சிரசும்பணியுதறியுஞ்சந்திரனே
பெய்ப்புடன்மேல்முடிமீதுறில்மேல்றப்பிலாலமீனென்நினைவே. (4)

(இ-ள்):—இவ்விதம் முஷாஹிதாவின் இருப்பில் சிலகாலம் சென்றவுடன் உனது வலது புறத்தால் ஒரு வடிவம் செம்பவளத்தினை ரெங்கில் தோற்றரவாகும் அது முகம்மதியாவாக இருக்கும். அதன் முகம், கை, கால், சிரசு ஆகிய உறுப்புகளெல்லாம் சந்திரனுடைய ஜகஜோதி மயமாக நிற்கும், அதுவும் றப்பில் ஆலமீனுடைய குணமாகிய நினைவாகத்தான் இருக்கும். எ-று.

கருணைப்பதங்கண்டுதொழுதுகொள்கண்டதேயாயிரத்தென்மலரும்
விரிந்தேயிலங்கிடுமத்தொடுசத்துடன்விரிஹும்கஜைசமதுவும்
உருவுரைநுகத்தினதிலொருஅலிபெழுமுறவாடிநோக்கிக்கொண்டால்
பதிவானவானமும்பூமியுமொன்றுகப்பார்க்கலாமென்நினைவே. (5)

(இ-ள்):—அப்படிக்கண்ட அந்த வாலே முகம்மதியாவின் சொரூபத்தை நீ தரிசித்த அக்ஷணமே, அதன் திருவடிகளில் விழுந்து தொழுதுகொள். உடனே உன் இருதயமண்டலத்தின் தாமரையானது ஆயிரத்தெட்டு இதழ்களையும் விரித்துப் பளீரென்று பூக்கும். அதில் ஷத்து, ஹும்சும், தெரியும். அப்போது நீ உருவாக்கிய நுக்தத்தையும், அலிபையும் கொண்டு அதை உறவு செய்து நோக்கி விடுவாயாகில் வானம் பூமி இவற்றில் உள்ள சகல ஜீவராசிகளின் அந்தரங்க பகிரங்க ரகசியங்கள் யாவற்றும் உன் எதிர்ப்பில் திரை தூக்கப்படும். அதுதான் உன் நினைவாக இருக்கும். எ-று.

காணலாமாகாசமுலகமுமதனிலேகண்மணிகுத்துபதையும்
ஊணிதமாகவேயுண்டதுக்குள்ளுளேருபக்கண்ணுடியிலே
நாணமைநேரிட்டுநானுகநீயென்றுநறுங்கையிற்பிங்கானும்பால்
தேனுகவேயுண்டுமமிர்தக்கலிமாவைச்சேர்ந்துகொளென்நினைவே.

(இ-ள்):—இவ்விதம் சிர்றுல் அஸ்ருருடைய திரைகளை தூக்கப்பட்டவுடனே, ஆகாய உலகத்தின் நடுவே எம்பெருமான் ஜெகத் முஹியித்தீனுடைய சுயம் பிரகாசதத்துவமயமான குத்புத் தாருவை கண்கூடாய்க்கண்டு கொள்வாய். அதன் மகிமையான ஆச்சரியம் சொல்லி முடியும் தரமுடையதல்ல. றப்பின் வாலே ரூபத்தின் கண்ணுடியில் அது தெளிந்து ஹு வென்று ஓசையுடன் வெளிதோன்றி விடும். ஆச்சரியம் மெத்த! மெத்த!! உடனே அந்த நட்சத்திரத்தில் நின்று பச்சை சொரூபம் வெளியாகி, நான் நீ என்று கீதமபாடிக்கொண்டு கையில் ஒரு பிங்கானும் பாலுமாக வந்து உன் வாயில் தேவாமிர்தம் போல் ஊட்டும். அதானது கலிமாவின் அமிர்தஞ்சிதமாகிய ஹுவாக இருக்கும். அதுவே உன் நினைவாகவும் இருக்கும்.

தாகமும்மோகமுமின்பமுந்துன்பமுந்தாவெடுத்தொன்றுய்
மேவியசெலுடன் முச்சதிலேகியிலங்கும்விழியன்பால்
பாவந்துலத்திறசூல்ஷபாஅத்துடன்பாக்கியமீந்தருளும்
பாவாபகிரெலிமுகியித்தீன்நாமத்தைவாரிக்கொளென்நினைவே. (7)

(இ-ள்):— அவ்வித அமிர்தம் ஊட்டப்பட்டவுடனே உனக்கு இனிமேல் தாகம், காமத்துடைய மோகம், இன்பதுன்பம், மயக

கப், கனி, விசனம் முதலிய துர்விநி யோகங்களெல்லாம் அறவே அற்று உன் மூச்சில் உள்ள சிக்கல் ஒழிந்து வாலிபகோலந் திரும்பி சுவாசமும் வஜ்ஜிரமாகி ஒளிவாக இலங்கத்தலைப்படும். ரசூல் நாயக பதியுடைய ஷபாஅத்தென்னும் மன்ருட்டமும் கிடைக்கு வேண்டிய இருலோக செல்வாக்கு ஸம்பன்னங்களும்தானே வந்து பாதமாட்டில் காத்து நிற்கும், ஆனல் என்னுடைய நினைவே நீ சர்வ ஜீவராசிகளுக்கும் தந்தையாகிய பாவா முஹியித்தீனுடைய திருநாம ரத்னத்தை எந்தநேரமும்மறக்காமல் உச்சரித்து வரிக் கொள்வாயாக. எ-று.

பாதையிலங்கிடும்ஜெம்ஹூத்துமாளிகையில்வந்துமலர்விரிந்து
சோதிதுலங்குமதாயிரத்தெண்மலர்தோன்றுநுக்கத்துமதில்
பாதை அலிபதுவாகவதற்குமேற்பார்த்திடோரட்சரமாய்ச்
சாதகமாமொருமீமென்றெழுந்ததைத்தங்கிக்கொளென் நினைவே. (8)

(இ-ள்):—இனி அறுஷேழ அல்லாவின் ரஸ்தாவான கோணமெல்லாம் வெளியாக ஆரம்பிக்கும். உடனே ஜப்ஹூத் தென்னும் மாளிகையானது வெளியாகிவரும். என்ன புதினத்தைச் சொல்வேன். மகனே அதில் ஒரு அலங்கிருதமான பூந்தடாகம் காண்பாய். அதன் நடுவில் ஆயிரத்தெட்டு பரஞ்சோதி கமல மலர் விரிந்து ஒவ்வொரு ஆனந்த சுரத்து தெரியும். அதில் நுக்கத் துடையவும். அலியுடையவும் சுரத்து வெளியாகி நிற்கும். இன்னும் ஏக அட்சரமயமாக ஒரு மீம் வெளியாகும். அது சகல லோக குருபரனுகிய காமில் முஹியித்தீனுக இருக்கும். அதை நீ பொருந் திக் கொள்வாயாக என் நினைவே. எ-று.

மாவென்றெழுத்தகனையாழிவட்டத்துன்நாற்பத்துமுக்கோணம்
ஹீயென்றஹாஹூவட்டத்துட்கண்டதுமிரண்டுமொன்றுகவேதான்
ஹாமீம்ஹாவுக்குள்ளாகியவட்டத்துள்ஹேமீமுமஞ்சாகவே
தாமீமாநீநின்றடங்கிடுசுட்சுமந்தக்கிக்கொளென் நினைவே. (9)

(இ-ள்):—கலிமா என் மீமுடைய சுரத்தி லுதயஞ் செய்த கனையாழிபோல் உள்ள சுறுமா வட்டத்தில் நாற்பத்திமூன்று கோணங்கள் உண்டும். அவைகளாவன:—ஹீ என்ற கலிமாவிலும் ஹாஹூ என்ற கலிமாவிலும் நிரப்பமான வட்டமாக இருக்கின் றது. அந்த கலிமாவின் வட்டங்கள் இரண்டாயிருந்தாலும் கரு

மத்தில் அவ்விரண்டும் ஒன்றுதான். ஒன்று ஹாமீம் என்றும் மற் றொன்று ஹேமீம் என்றும் இருக்கின்றது. இது அஞ்சு அஞ்சு றுகளும் பொருந்திக்கொண்டிருக்கின்றது. இது தாலும் மீமும் பொதிந்து கொண்ட ஒரு சூட்சமாக இருக்கின்றது. இதின் ரகசி யம் சற்குருக்களிடம் தெரிந்து விளங்கவேண்டியது. எப்படியும் இந்த ரகசியம் நினைவாக இருக்கும். எ-று.

தக்கிக்கொளில்லமிலங்கிடுமங்கொருசாதனைரண்டலிபு
ஒக்கவினைந்துறுஜன்கலிமாவினிலோர்மையிலானதுவைப்
பக்கமிளக்கியபையமவுனத்தைப்பந்தாடிக்கொண்டிருந்தால்
இக்கிடுமொன்பதிரேகையுங்கண்டேயிறுக்கிக்கொளென்நினைவே. ()

(இ-ள்);—ஆகையால் நினைவாகிய என் பரமாத்மாவே! நீ ஒன்று செய்து பக்குவியாகு அதாவது நிட்சயத்திற் கிடமில்லாத உலக வாழ்க்கைகளை விட்டும் ஒதுங்கிக் கொண்டு, இரண்டு அலிபு களுப ஒர் நிலையிற் கூடியிருக்கின்ற ஜன் ஆகிய நேத்ரத்தில் துலங் கித் தெரிகின்ற கலிமாவில் நீ பொருந்தி ஒன்று சேர வைராக்ய சாதனை செய்து அதற்குரிய மௌனசா தனங்களைக் கடைப்பிடித்து வாசனையப்பந்தாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தாயே யானுல் ஒன்பது வாசலாகிய நவரேகைகளும் தானேமூடி அண்டகோள அலங்காரக் காட்சிகள் மெல்லமெல்லத் தோன்ற ஆரம்பிக்கும். எ-று.

கொண்டதுமென்மனநாற்பத்துமுக்கோணங்கூர்மைகொண்டாடியதும்
மண்டலந்தன்னிலேதோணுமனுவத்துமங்காதரத்தினம்போல்
பண்டொருநூனும்பொருந்தியஜெசமுமப்பானுகத்திம்மூன்றும்
வெண்டகைமுத்துடன்பச்சைபவளமொன்றுக்கிக்கொளென் நினைவே.

(இ-ள்):—இன்னும் ஏ நினைவாகிய மனமே! மேலே சொன்ன நாற்பத்திமுக்கோண மென்ற அலங்காரத்திரைகளும் ஒரு மிக்கத் திறந்து தோன்றும். கூர்மையுடன் கண்டு கொள்ள சக்தி உனக் குக்கிடைக்கும். இனி இந்த மண்டலத்தின் மேலுதித்து வந்தி ருக்கா நின்ற சகல பிராணிகளுடைய இரகசிய ஸ்தூலங்களும் ஸ்ப ஷ்டாய்ஸம் போல் தோன்றும். அவைகளிலுள்ள ஜீவ இரத்னமா கிய பரமாத்மாவுந் தெரியும். நூனுடைய ஜெசமும் தெரியும் அந்த மூன்றும் முத்து, பச்சை, பவளம் ஆக நீ எண்ணிப்பொருந்திக் கொள்வாயாக. எ-று.

முத்து முகம்மதை முக்கோணவட்டத்துள் முடுக்கிகொள் முந்திரியைக்
குத்தி லெழுத்தெல்லாமொன்றுயிருந்தகுழந்தையின்வாயதிலே
பத்தி றந்தபாலகனென்றறிபாரமடிமீதிலேதான்
சித்தாயிருந்ததுயாகௌதுலஃலமூச்சல்லாஹுவென்நினைவே. (12)

(இ-ள்):—முக்கோணவட்டத்தில் இலங்கித் தெரியா நின்ற ஒளிவை, நீ முத்தாகிய முகம்மதியாவாக உறுதியுடன் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளவேண்டியது. அப்படி உறுதியாகப் பிடித்து அதிற் சேர்மானஞ்செய்துகொள். அதற்காகவேண்டி உன் ஊசாட்டங்கள் அனைத்திலும் முத்திரைபோட்டுக்கொள். அப்போது உன் சூரத்தில் ஒரு அழகிய பாலகன் உதயமாகி உன்மடிமீதில் கிடந்து விளையாடும். அதற்கு நீ செங்கீரை விளையாட்டுக் காண்பித்துக் கொண்டிருப்பாயாக;—அதுதான், எம்பெருமான் கௌதல் அஃலம் சற்குரு முஹியித்தீனாக இருக்கும். அதுதான், உன் மூச்சாகிய அல்லா ஹுவாக இருக்கும் என் நினைவே. எ-று.

நினைவுப்பதிகம்சம் பூர்ணம்.

இலாஹிப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆயத்து முத்தலக்கென் றரும்பொரு ளாதி நாதன்
ஹேயொத்த மீமுங் கூடி கிளர்ந்துயிர் சீவ னாகி
மரயுற்ற லாமுக் குள்ளே வருஜச மடக்க மாகும்
சாயுற்ற ஹுவுக் குள்ளே தங்கிடு மிலாஹி நீயே. (1)

(இ-ள்):—முத்தலக்காகிய ஆயத்தால் அதில் நின்றும் அரும் பொருளாகிய ஆதி கன்சுல்மகுபியா என்னும் மோகரசத்தில் லுதய மான நாதவிந்துவாகிய இரகசிய வஸ்துவாகி, அப்பால் ஹேயா கிய வரட்சியும் மீமாகிய குளிர்ச்சியுங்கூடி ஜடலம் உருவாகி அப் பால் அனுசிறுகளின் முக்ய சத்து காரத்தில் நின்று ஜீவன் உண் டாகி அப்பாலே கலிமாவின் வட்டத்தில் நின்றும் ஜனுடைய ஆலத்தில் ஒளிவாய்த் தெரிகின்ற சாயுச்ய பதவியான ஹுமந்தி ரத்தை நினைவில் அடக்குவதே இலாஹியத்தாக இருக்கும். எ-று.

ஹுவ்வுமே ஹுவுக் குள்ளே குறித்தது மடங்கி நின்ற
செவ்விதாய் மீமுக் குள்ளே சிறந்தது ஹுவு மாமே
நவ்வுமே அலிபு லாமும் நடந்திடுங் கீத நாதம்
குவ்விலு மடக்க மாகுங் குதுறத்தி லாஹி நீயே. (2)

(இ-ள்):—சகல சராசரங்களில் நின்றும் உதயமாகுவதும், இன்னும் உயிர்ப்பிராணிகளின் சுவாசத்தில் கொழுவி நிற்பதும், ஹுமந்திர ரகசியமாக இருக்கும. இன்னும் முகம்மதியாவாகிய ஒங்கார வட்டத்தின் முழுவதும் ஒழுங்காய் அடங்கியிருக்கின்றதும், அந்த ஹுவுடைய தன்மையாகவே இருக்கின்றது. இன்னும் நாவில் நின்றும் வெளியாகின்ற கீதநாத மொனியடங்கலும் அந்த ஹுவாகவே இருக்கின்றது. இதை ஒன்றாகப்பகுத்து விளங்குவது தான் இலாஹியத்தின் வல்லமையாக இருக்கும். எ-று.

லாமலி பதுவென் றேதுமி லாஞ்சினை றூஹுக் குள்ளே
மாமத அலிபொன் றாகு மகிழ்ச்சியாய் தூனுக் குள்ளே
ஜீமதா யடங்கி நின்ற ஸிபத்தது சிர்றுக் குள்ளே
தாமொத்தே யடங்கி நின்ற தரும்பொருளி லாஹி நீயே. (3)

(இ-ள்):—லாமும் அலிபும் சரீரத்தில் இலாஞ்சினையாகிய ஆத் துமாவாக இருக்கும். நூனுகிறது ஜடலத்திலுள்ள சர்வ ஆநந்த பாஸ்கரமாக இருக்கும் இன்னும் ஜீம் என்ற கோலத்தில் இருக் கப்பட்ட வஸ்துக்கள் அடங்கலும் ஜடலத்தின் இரகசியமயங்களாக இருக்கும். இனி ''தம்'' என்ற வாசியைக் கண்டறிந்து அதில் சேர் மானிப்பதே இலாஹியத்தின் கொள்கையாக இருக்கும். எ-று.

சிர்றுமுத்தலக்கு பால னடங்கிய சித்தெ ழுத்தாம்
துர்றத்துச் சூட்ச மான துணைப்பொரு ளறிய லாமோ
அர்றஹ்மா னிர்ற ஹீமென் றணிநுகத் ததனில் நின்றே
அர்றஹீ மலிபு லாமி லல்குஹல் கிலாஹி நீயே.

(இ-ள்):—சிர்றுகிறது முத்தலக்காகிய முன்சொன்ன பால கன் அடங்கிய சித்தெழுத்தாக இருக்கும். துர்றத்தென்றது முன் சொன்ன பாலகனை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய துணையட்சர சூட்ச மாக இருக்கும். இனி அர்றகுமா னிர்றஹீம் என்றது, சர்வத்ர ஜெந்துக்களிடத்தும் கிருபை செய்யப்பட்ட கருவியாக இருக்கும்.

இனி நுக்தாவில் நின்றும் வெளியாகிவிட்ட, அர்றஹீம் அலி பு
லாமும் இலாஹியுடைய தத்துவ நிலையாக இருக்கும். எ-று.

ஒருஅலி பொருளா மாக வோர்மையி லொருஹே றாஹாய்
ஒருவெழுத் துருவே யாச்சு தொத்து இல் லல்லாவானுல்
மருளற்று அலி புலாமும் மகிழ்ந்திடக் கமலத் துள்ளே
இருளற்று மொளிவாய் நிச்ற இல்லல்லா இலாஹி நீயே. (5)

(இ-ள்): - ஜடலத்தில் ஒரு அலிபும், ஒரு லாமும், ஒரு ஹேயுங் கூடி றாஹா உண்டாகி, இல்லல்லா வென்னும் கலிமா நிரப்பமா யிற்று. இனுப் ஒரு அலிபும் லாமுங்கூடி மெ இல்லல்லாவென்னும் அட்சரங்கள் தொனித்தே அப்பால் ஹூவாயிற்று இந்த ஹூவை சதா இடைவிடாது உளமகிழ்ந்து தியானம் செய்து, இருதை யகமலத்தின் கண் சூழபெற்ற மனமாய்கையென்ற அந்தகார இருள் பிழம்பற்றபோது, சற்ஜோதிமயமாய் இலங்கி நிற்கும் சுட ரொளிவே இலாஹியத்தாக இருக்கும். எ-று.

நீயது ஈமா னுகும் நிசப்பொருள் முஹம்ம துக்கு
வாயதுக் கினிமை யான வரும் பொருள் லாயி லாஹா
பூவது வான வாசம் பொருளைமுஹம் மதுர்றசூ லுல்லா
ஹூவென்று ஹீயுக் குள்ளே கூடிய இலாஹி நீயே. (6)

(இ-ள்):—நீ என்பது ஈமான் என்பதாக இருக்கும். இஸ் லாம் என்னும் உண்மையானது, முகம்மதாக இருக்கும். லாஇ லாஹ என்ற கலிமாவானது, இன்பமான தேனுக இருக்கும். அதில ஹா, ஹீ, ஹூ வென்றது பூமியும் வானமும் வாசஞ்செய் கின்ற பரிமளவாடையாக இருக்கும் அந்த ஈமான் உள்ளே இலாஹியத்து அடக்கமாக இருக்கும். எ-று.

அந்தமா முஹம்ம தென்றும் மரும்பொரு ளதுக்குள் நின்று
மிந்தமா வுலக மேழு மெழும்பிய வண்ட மேழும்
தந்தையே ஆத மாகித் தருமனுப் படைப்புக்கெல்லாம்
சொந்தமா யுறைந்து சேர்ந்த சோதியே இலாஹி நீயே. (7)

(இ-ள்):—எல்லா வஸ்துவுக்கும் அழகைத்தரக்கூடிய நூறுல் முகம்மதியாவில் நின்றும் இந்த பூமி ஏழும் வானமேழும் உண் டாகி, மானிடபிதாவாகிய, பாவா ஆதமுடைய சுரத்துண்டாகி, அதில் நின்றே ஞானப்பரஞ்சோதி உதயஞ் செய்யத்துடங்கிற்று. அதுதான் இலாஹியத்து. எ-று.

நீயென்ற சொன்னுற் சுத்தம் நிலைப்பொருள் தன்னைக் கேளும்
தீயென்று சொன்னுல் வித்தாம் தெரிபொரு ளறிந்த பேர்க்குக்
காயென்று சொன்னுற் பச்சை கலந்திடும் நூஹுக் குள்ளே
ஹீயென் முகியித் தீனே யெழுப்பிடு மிலாஹி நீயே. (8)

(இ-ள்):—இனி நீ என்பது மஹ்லியத்து கலப்பற்றவஸ்து. நான் என்பது அக்னியாக இருக்கும். அது விந்து நாதம். காய் என்பது வாசிவலமாகிய பச்சைரேகையாக இருக்கும். அது நூஹுக்குள்ளே கலந்துறவாடி இருக்கும். ஹீ என்பது, சகல வஸ்துகளுக்கும் கருப் பொருளாகிய குரு முஹியித்தீனுக இருக் கும். அதுவே இலாஹியத்தாக இருக்கும். எ-று.

அந்தமீம் பேச்சுக் குள்ளா மறிந்தமீம் ஐனி லாகும்
முந்தலா மாக நின்ற முதற்பொருள் நுகத்துக் குள்ளே
வெந்துவா யோடி யோடி வேரொரு அலிபே யாகும்
சொந்தமா யுறைந்து சேர்ந்த சோதியே இலாஹி நீயே. (9)

(இ-ள்):—இரண்டு மீமில் ஒன்று வார்த்தையின் தொனியாக இருக்கும். மற்றொரு மீம இரண்டு விழிகளிலும் இலங்கக்கூடிய மாசற்ற ஒளிவாக இருக்கும். ஆதியில் லாமாக எழுந்தது மோக நெருப்பால் வெந்து ஒடிப்பாய்ந்த விந்தாக இருக்கும். இனி அலி பானது அதில் நின்றும் சோதிவிட்டெரியும் துண்டாமணித் தீப மாக இருக்கும். இதுதான் இலாஹி என்றறியவேண்டியது. எ-று

அகப்பொருள் ஹாமீ மாகும் அதன்பொருள் யாஸீ னென்றுந்
தகுமிது விரண்டு மொன்றுயித் தரும்பொருள் தாஹா வென்றும்
நகமிக மௌஜூ தாகி நடனங்கள் மஹபூ பாகும்
உஹதுஉன் பரத்துக் காளா யுதவிசெய் இலாஹி நீயே. (10)

(இ-ள்):—எல்லாவித அறிவிலும் இரகசியமயமான பொருள் ஹாமீம் என்றதாக இருக்கும். அந்த ஹாமீம் என்பதற்கு இரக சியம் யாசின் என்பதாக இருக்கும். இந்த இரண்டும் ஒன்று சேர் ந்து உருத்திரண்டதானது, தாஹாவாக இருக்கும். இனி தாஹா என்பது மவ்ஜூதில் அடக்கமாக இருக்கும். அந்த மவ்ஜூதா னது, மகபூபாகிய முஹியித்தீனில் அடக்கமாக இருக்கும். அதுவே பராபரவஸ்துவாக இருக்கும். அதில்தான் இலாஹி பூரணம் பெற்றதாக இருக்கின்றது. எ-று

தசுரது வென்று தன்னைத் தாபரத் துடனே தேடி
வசுகதுக் கமலத் துள்ளே வாழ்பு அஹதிய் பத்தில்
அசுகதை யோதி யோதி யடங்கிய இல்முக் குள்ளே
ஒசிகது வுனக்கா ளாக்த முன்பர மிலாஹி நீயே. (11)

(இ-ள்):—இனி தகுமான பொருள் எது என்று, உலகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தும் வஹதானீய்யத்தின் துறையில் சேர்மானிக்கத்தகுந்த ஒருமைப்பொருள் ஒன்றும் வாய்க்காததினால் இல்மின் அந்தரங்கமாகிய அந்த குரு முஹியித்தீன்தான் கருமம் என்று கண்டு பிடித்தபோது இலாஹியத்தின் சிபத்து உடனே வெளியாகித் தெரியலாயிற்று என்று

தருமது வெனது தந்தை தாய்வழி தமருக்கெல்லாம்
உறும்பிழை பொறுத்து நீதா னுன்பிறு தவுசி லாக்கி
மருகமழ் வாவி மக்க முஹம்மது நபிஷ பாத்தும்
திருமணக் காட்சி காட்டுன் திருவுள மிலாஹி நீயே. (12)

(இ-ள்):—இலாஹியாகிய ஆண்டவனே! நீ என்னுடைய தாய்தந்தை ஆகிய இருவரின் பிழைகளும், அவர்களின் மரபினர்களின் பிழைகளும் பொறுத்து உன்னுடைய பிர்தௌஸின் அலங்கார செல்வாக்களும் நம் கொடை கொடுத்தருளி உன் ஹபீபாகிய எங்கள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் ஷபா அத்தும் கொடுத்தருளி அந்நாயகபதியவர்களின் சுவர்க்க லோகத்தின் திருமணக்காட்சியும் நாங்கள் பார்க்க நீ உதவி செய்ய வேண்டியது. (என்று)

இலாஹிப்பதிகம் ஸம்பூரணம்

நாட்டப்பதிகம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

கோஜுல மாவலிவங்கள் நபியி றசூல்
கோவருளுங் கல்பிதனே மெய்யாச் சென்று
ஆசார சாலமறை முதியோர்க் கெல்லாம்
அஹமதென்றும் மருளுந் தீனைக்
கூசாதே நபிஷறூனக்கு குறித்துக் கொள்ளு
குணமான முஸ்லிங்க ளவரே யென்றும்

பேசாத பேச்சொன்றும் பேச வேண்டாம்
பெரியோன்றன் திருநாமம் பேணிக் கொள்ளே. (1)

(இ-ள்):—மெய்ஞ்ஞான சற்குரு ஸ்தானங்களில் ஆதிபீடமாகிய, நபிகள் சிரோமணியவர்களின் திருவுவப்பொருத்தமான உபதேசத்தை உண்மையாய்க்கொண்டு செலுத்தவேண்டி ஏற்பட்ட குருமார்களே! அந்த மேலானதவத்தில் நீங்கள் காரியம் பெறவேண்டுமானால், அவர்களது அரியஞானமான ஷரீஅத்தை ஒரு சிறிதும் தவறவிடாமல் பற்றிப்பிடிக்கவேண்டும். அந்த ஷரஆகிறது, அஹ்மது முகம்மதாக இருக்கும். அதுவே ஞானத்தின் வேராக இருக்கும். முஸ்லீமானவர்கள் எந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் அல்லாவின் மஅரிபத்தை வாய்திறந்து அகமிய மில்லாதவர்கள் வாழக்கூடிய ஸ்தலங்களில் பேசிவிடாமல் பேணி நடக்க வேண்டியது, முதலாவதுபடியாக இருக்கும். என்று.

கொள்ளவே நிஃயென்ற வமுதந் தன்னைக்
குறித்துநீ யனுபவித்துக் கொள்வையானால்
விளாதே சிறியோர்க்கும் வேசை கட்கும்
விதமறியா வீணர்கட்கு மாகா தப்பா
தன்னைதே பெரியோரைச் சார்ந்து கொண்டு
தயவுடனே யவரமிர்த குணம்போ லானால்
உள்ளமெல்லா முலாவிநின்று பக்கந்தேறு
முயர்ந்தமணி வட்டத்துள் நாதந் தானே. (2)

(இ-ள்):—அவ்விதம் நீ மஅரிபத்துல்லாவை உணர்ந்து கொண்டு விட்டேயானால், அந்த மஹா இன்பக்கனியான அமிர்த ரசத்தை புண்ய பலன் தெரியாத அற்ப புத்தியுள்ள முரட்டு ஜனங்களுக்கும், பல மோகலாகிரியுள்ள வேசைப் பெண்களுக்கும், அறிவில்லாத பால்யர்களுக்கும் நீ இலேசாய்க் கொண்டுபோய் சொல்லிவிடாதேயப்பா. இந்தச்சொல்லைக் கடக்காதே! மஹான்களின் வாசனையுள்ள சகவாசத்தில் இருந்து கொள். நாளாவட்டத்தில் அவர்களின் அமிர்தமான குணத்தில் நடை பழகிக் கொண்டுவா. அப்போது உன் இருதயத்தின் மாசாகிய அழுக்குகளெல்லாம் கழுவப்பட்டு நாதமணிச் சுடரின் தேஜஸானது பளீரென்று ஒளிவு செய்யத்துடங்கிவிடும். என்று.

நாதனிலே யென்ருல்... ... அலியே யென்றும்
நமனுடைய சூட்சமது சுழிள மென்றும்
காராய்ந்த விருளகத்திற் கருவே யென்றும்
கருவென்ருல் கமலத்தில்முச் சுடரா மென்றும்
ஆராய்ந்து நீர்நானென் றுரைத்தா ரென்றும்
அஹதுக்குள் உஹதான மஹுமூ தென்றும்
சீராய்ந்த பேர்கட்கே யூரா மென்றுந்
தீர்க்கமாய் ஞானப்பெண் ணெடியிற் கண்டார். (3)

(இ-ள்):—அந்த நாதமணியின் நிலையானது எதுவென்ருல், அதுதான் அலிபாக இருக்கும். இனி நமனுகியமவுத்துடைய சூட்சியம் என்னவென்ருல் அவசியம் அறிவப்படுத்துகிறேன். அதுதான் சுழினம் என்கிற சூனியம், இருள்வட்டம்போல் தெரிவதுதான் உடலுக்கு கருவென்று உறுதிகொள்ளு. அத்தக்கருவுக்குக் கருவானது கண்கமல நடுவில் தெரியும் சிறிய ஒளிவட்டமாக இருக்கும். அதைத்தான் நமது முகம்மதியா மிஃராஜியில் தெரிசனை செய்தபோது, அது வாய்திறந்து ''நான் அஹ்மது, நீ அஹ்மது, நீதான் நான்'' என்று சொல்லிற்று. அதுதான் மஹ்பூபு என்ற கன்னிவயதுள்ள முகவரைகீருத பெண்மணியாக இருக்கும். இதைக்கலந்த இன்பத்தைத்தான் அக்மல் ஷுஹுதாக இருக்கும். இந்த சூட்சியத்தை வெகு சீருடன் ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும்.
எ-று

காணப்பா சிவசிந்தை கோடி மாந்தார்
கலங்குகிருர் மலங்கிவெகு பேர்கள் மாண்டார்
பூணப்பா புதுமலர்க்குட் பூப்பூத் தாற்போற்
புகழ்பெரிய நடுவணையைப் புதின மாக்கு
ஞானப்பா சரமென்ற பார்வை நாட்டு
நடக்குகின்ற வாசியைநீ தனந்து கட்டு
தோணப்பா முக்கோண வட்டத் துள்ளே
சுடரொளியைக் கண்டுவெகு பதனம் பண்ணே (4)

(இ-ள்):- ஏ! சிவசிந்தை என்பதைகாண்க எவரால் முடியுங் காரியம்? அதைக்காண்க வேண்டியதற்காக எத்தனை கோடி சித்தாதி சித்தர்களெல்லாம் தேடியலைந்து, மனங்கலங்கி மாண்டழிந்து போனர்கள். அப்பா, அதானது புதுமலராகிய முகமண்டலத்தில் ஒரு ஜலவாகி உண்டு. அதில் பூப்பூத்த வண்ணமாக ஒரு நவின புஷ்பம் விரிந்திருக்கின்றது. அதன் நடுவணையாகிய மகரந்தத்தில் தோன்றி மின்னித்தோன்றும். என்ன அளவற்ற ஆச்சரியம் அப்பா! அதில் உள் ஆசை உறுதிப்பாடென்ற கூறிய பார்வையை நாட்டு. வினைய் அங்கு மிங்கும் ஓடித்திரிகின்ற சுவாசகலையை ஒரு நிலையிற் கொண்டுபோய் கட்டிவிடு. அப்பால் முக்கோணம் என்ற புருவமத்தியின் உள்ளே தாத்தின் பசா வடிவான திருமணி ஒளியைக்கண்டு வாயைப்பதனம் பண்ணிக்கொள்வாயாக.
எ-று.

பண்ணவே பரமென்ருல் ஹக்கு மாகும்
பகுத்துநீ பார்த்தாக்கால் முஹம்ம தாகும்
அண்ணல்தாம் குத்துயில் அஃலா மாகும்
அருளொளி பாய்ந்தாக்கால் குருவு மாகும்
முன்னமே முருகபா றூஹே யாகும்
முஹத்தெழுந்த ஹக்குநீ தானேயாகும்
சொன்னமாங் கலிமாவில் திக்கி ருகும்
சுடர்மணியின் சூட்சமோ ரெழுத்து மமே (5)

(இ-ள்)— அப்படி நீ பதனம் செய்து மௌனியானபோது உன்னில் நின்று ஹக்தஆலா ஒரு அற்புத உற்பனமான சூறத்தில் வெளியாகிவருவான். அதன் ரூபலாவண்ணியத்தை என்னென்று சொல்ல முடியும்! அதை நன்கு உற்றுணர்ந்து பார்த்தாயானால் அதுவே முஹம்மதியாவாக மலையிடை வெள்ளிபோல் விளங்கி விடும். அந்த மகத்தான வடிவில் நீ மோகித்து நின்று ஆநந்தப் பரவசியானபோது அதுவே குதுபுல் அஉலாமாகிய எம்பெருமான் சற்குரு நாதன் திருமுகியத்தினைத் தெரியும். அதுவே சூரியனுடைய ஒளிவுபோல் உனக்கு வழிகாட்டியாகிய காமில் குருவாக நின்று சகலமும் உபதேசிக்கும். அப்பால் அது ஆதியில் நீ நடத்திக்கொண்டுவந்த முருக்கபாவில் வெளியான கண்காட்சியான றூஹுடைய சூறத்தாக இருக்கும். அது வேறுமல்ல நீயாகவே இருக்கும். இது உண்மையே. அந்த சுடரானது, கலிமாவில் நின்றும் ஒரெழுத்தாகிய ஹுவின் மந்திரமாக இருக்கும். எ-று.

ஒன்ருகும் ரண்டல்ல வுமை யாகும்
உறைந்திருந்த சங்குதலே வட்டத் துள்ளே
நின்ருடும் சூட்சமது மவுன மாக
நிலையறித்தா லுன்றனுக்கு நாலு மாச்சு
கண்டார்க்கு விபரமது பேச்சு மூச்சுக்
களவில்லாப் பார்வையுடன் கேள்வி யாச்சு
விண்டாலுந் தெரியாது கருமி கட்கு
விளம்புகிறேன் கேளும்பா ரின்ன மொன்றே (6)

(இ-ள்);—அதை எந்த வஸ்துவில் ஒட்டிப்பார்த்தபோதைக்கும் ஒன்ருக இருக்குமே ஒழிய இரண்டு பட்டுத்தோன்ருது. ஆனல் அது ஊமை அட்சரமாக இருக்கும். இந்த ஜடலத்தில் வலம்புரி சங்காக இருக்கும். சிரசின் வட்டத்தில் தெரியப்பட்டதாக இருக்கும். அதை மௌனமாகப் பதனஞ்செய்து அதனுடைய நிலையை அறிந்து கொண்டாயானல் இனியுனக்கு நாலா காரியங்களுங் கைகூடுவதற்குத் தகுந்ததாக ஆயிற்று அதைக்கண்டவர்கள் பேச்சுக்குப்பதிலாக மனவாசியைப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டியது. யாதொரு கள்ளமில்லாமல் சொல்லிவிட்டேன். அதுவாகுறது கேள்வியும் பார்வையுமாக அடங்கி நிற்கின்றது. இதன் அந்தரங்க ஞானமயத்தை சண்டாளர்களான பாலகர்களுக்கு விடுத்துச் சொன்னலும் தெரியவராது. இன்னமொரு ரகசியம் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக. எ-று.

இன்னமொல்றுண் டதுவுங்கே ளுறவுன் னூடே
ஊக்கமுடன் மண்டலமூன் றுண்டு தாண்டு
மின்னலில்லா மூப்பாமுண் டப்பாற் போந்து
முடிவற்ற வெட்டவெளி முடுகி நின்ருல்
கின்னரமும் வரசியுமே கிளப்புக் கோடிக்
கிளம்பியொரு மயில்மின்னின் ருடும் வாசி
இன்னுமகா தேவுடனே முனிவு மற்றும்
என்மகனே மவுத்தாய்நீ யெழும்பு வாயே (7)

(இ-ள்);—அதாவது உன்னுள்ளே மூன்று மண்டலங்கள் உண்டும், அவைகளைக் கடந்து அப்பால் சென்று விடு, அதற்கப்பால் மூப்பால் உண்டும், அதையும் கடந்துவிடு. அப்பால் வெட்ட

வெளி ஒன்று தோன்றும், அதை முடுகிக்கொள்ளு. அங்கே கோடிக்கணக்கான கின்னரசங்கீதங்களுடன் வாசியானது முழங்கும். இன்னும் அந்த வாசியானது ஒரு மயிலின் ரூபம்போல் ஒரு கன்னி ரூபம்தோன்றும். அதைச்சுழ முப்பத்து முக்கோடி தேவமுனிகளும் கிளம்பிவரும். அதில் நீ மவுத்தாகி உயிர்பெற்றெழும்புவாய். எ-று.

எழும்புவது சூத்திரந்தா னென்று கேளாய்
எளியோர்க்கும் பெரியோர்க்கும் வேசைகட்கும்
களிம்பற்ற களங்கம்போல் நினைவொன் ருகும்
கனகமணி போலாடும் ஐனி னூடே
தழும்பில்லா வழியதுவே யாகு மப்பா
தயவுடனே வாலைநீ பிராய மாக்கும்
அழும்பிள்ளை குரலடங்கும் அம்மா அப்பா
அரைவாசி வாலைக்கு வகையைக் கேளே. (8)

(இ-ள்); — அப்படி எழும்பும்படியான சூட்சியம் எப்படியென்ருல் மகனே இதைக்கருத்தில் பேணிவைத்துணர்வாயாக. சிறியவர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் சரி. அல்லது வேசைகளுக்கும் சரியே. களங்கம் அற்ற தங்கம் போல நினைவானது ஒன்றுதான். அதானது ஒரு கடுகுபோல் ஒளியாக கண்ணின் நடுவே நின்ருடுகின்றது அதுதான் சந்தேஹமற்ற மெய்ஞ்ஞானமாக இருக்கும். முடுகினல் இளம்பிராயமான கன்னிகையாகத் தெரியும் முதலாவது குழந்தை அழுகிற சப்தம்போல அம்மா அப்பா என்று கேட்கும். அது அந்த வாலையுடைய வாசித்தொனியாக இருக்கும். அதன் வகையைக் கேட்பாயாக. எ-று.

வகையான சூத்திரத்தின் வகையைக் கேளு
வகாவான வாசிக்குள் உகாவைப் பூட்டிப்
பகாவான ஹேஎழுத்து கையை மூட்டிப்
பண்புடனே பதனமாய்க் காத்துக் கொண்டு
நகையான மணிவட்டத் துள்ளே நின்று
ஹஂஹஂஹஂ வென்றஞ்சு பத்து வட்டம்
துகைவகையாய் நீ பார்த்துக் கேட்பா யானல்
சுடர்மணியாம் முஹம்மதுவுந் தோன்றும் பாரே. (9)

(இ-ள்):—எப்படி என்ருல் வாசியாகிய நினைவில் உகாவாகிய ஹ்ரீ மந்திரத்தை உறுதியுடன் பூட்டப்பா. அப்பால் ஹே எழுத்தை அதாவது ஒரே நிலையாகிய நாட்டத்தை அதில் மூட்டி அப்பால் அதை மற்ற தீங்காகிய, இருவினைப் பந்தங்களான இப்பிசு வந்து அழிமானஞ் செய்து விடாமல் காவல்செய்து, மணிவட்டமாகிய நூறுல் ஐனில் கூட்டுறவுசெய்து, ஹ்ரீஹ்ரீ ஹ்ரீவென்று உள்ளே முழங்கச்செய்து விட்டால், ஐம்பத்தோரட்சரக் கொலுவாகிய சுறுமா வட்டத்தின் நடுவே முகம்மதியா ஒரு பிரமாண்ட பரஞ்சோதியாகத்தோன்றி வெளியாகும். எ-று.

தோன்றுவது மென்ன நிறம் பச்சை யாகும்
தொகுத்துநீ பார்த்தாக்கால் பவள மாகும்
போன்றுகழல் மறுவற்ருல் தரள மாகும்
பொறுக்கமனம் வாராது ஆத்தா ளென்பார்
மூன்றுதர முகவீணையை முத்தி முத்தி
முச்சுடரி னிவ்வறிவை யறிந்தா யென்று
தான்றியென்னே . ...யெடுத் தணைத்த
தருமனத்தை யெட்டடா வன்னந் தானே. (10)

(இ-ள்):— அவ்விதம் முகம்மதியா வெனியாகின்ற நிறமானது என்னவென்ருல் பசைமையாக இருக்கும். இன்னும் நீ கூர்க்கப் பார்த்தக்கால் பவளத்தின் நிறமாகக் காட்டும். அதில் யாதொரு சந்தேஹமற்ற நின்று சாதித்தேயாலுல் உடனே அது வெண்முத்தின் நெங்காகும். அந்த நெங்கின் ரூபாலாவர்ணியத்தை மெய்ஞ்ஞானவான்கள் தெரிசனைசெய்த போது, மோகந்தாங்காமல் சிவகாமி ரூபத்தில் வண்டாய்ப்பிரண்டெழுந்து ஐ! என் அன்மணி! என்று கெஞ்சுவார்கள். அப்போது அம்மணியானவள் உன்னை நோக்கி, கிர்பை விழிகொடுத்து, இவ்வரிதான மகத்துவத்தைப் பெரிதும் கஷ்டமெடுத்துத் தேடியுணர்ந்து வந்தவனே! என்று உன் முகவீணையை மூன்று விடுத்தம் முத்தி ஆலிங்கனம் செய்து போற்றுவாள். அப்பேர்ப்பட்ட பரமானந்த சுகத்தை நீயடைந்து முத்திவாழ்க வேண்டும். அப்போது அது ஒரு அன்னப்பக்ஷியின் ரூபத்திலிருக்கக்காண்பாயடா. எ-று.

வன்னமது நின்ருடும் பட்சி போல்
வடிவதுவும் மாருது நிறுத்திப் பாரு
அன்னமது கோழியுடன் காக மாகும்
அவ்வியாது வல்லூறு ஆந்தை யாகும்
சொன்னபடி சொன்மைதா யறிந்து பார்த்துச்
சொகுசுடனே அக்குறியி லுடே நின்ருல்
தன்னவரிக்கும் முன்னவர்க்கும் ஏம ஞன
தாட்டிகனுங் கலன்வந் துயிரை வாங்கான் (11)

(இ-ள்):—காருண்யக்கடலான நூருல் முகம்மதியாவானது அந்த மகாமிசில் ஒரு அன்னப்பக்ஷிபோல நின்ருடுவதை நீ கண்ட மாதிரியும், அதன் பரிசுத்தமான ரூபத்தை நீ மறக்காமல் உன் நினைவில் நிறுத்திப்பார் உடனே அவ்வன்னமானது சேவற் கோழியாகி அப்பால் காகமாகும். அப்பால் ஒன்றொன்ருய் மாறி மாறி வல்லூறு ஆகி ஆந்தையாகும் இந்த நான் சொன்ன பிரகாரம், பஞ்சகோலாகலங்களிலும் உன்னை சொரூபிக்கத் தெரிசனை செய்துகொண்டு வந்தாயேயானுல், முன்னேர்களையும். இனிவரும் பிந்நேர்களையும், வந்து வந்து உயிர்பிடுங்கிய வல்லாள கண்டனுகிய ஏமனுன்வன் வந்து உன் உயிரை பிடுங்குவதற்கு மார்க்கமே கிடையாதப்பா. எ-று.

வாங்கானே வகையறிந்த வடியா ரென்று
வளமைபெற வல்லபந்தா னுரைப்பா னப்பா
தேங்கானு மிகராயி லிங்கே வாவென்
...னனு மியம்பியுரை கேட்கும் போது
பாங்கான மனமோடு பயமாய்க் காத்துப்
பையஇரு லீசதையும் வென்றசீமான்
தேங்காம லென்னேடு முறையாய்நின்ற
சீமான்மு ஹம்மதுடைத் தீனு மென்ரும். (12)

(இ-ள்):—இவன் அல்லாவின் வல்லபத்தைக் கண்டறிந்தவனென்றுகண்டு, உன்னைப்புகழ்ந்து வணங்கி நிற்பான். நின்று உன்னை அன்புடன் இங்குவாடாவென்று, பாதார்ச்சனை செய்து, இனிஉன்னை நான் தொடமாட்டேன் என்று, உருதிசெய்துகொடுப்பான். இவ்வளவு அருமை பெருமைகளும் வல்லமைத்தனமும்

எதினல் கிடைத்ததென்ருல், இப்லீசு லஅனத்துல்லானவ வெற்றி யடைந்த மஹோமஹானுகிய, நமதாண்டவன் சலில்லல்லாஹு அலை ஹிவசல்லமவர்களின் தவ்ஹீதின் பாதையைத்துடர்ந்த புண்ய வசத்தினுலல்லவா, அவர்களின் தீனை எடுத்து நடந்த அருமையா னது மரணபந்தத்தையும் தாண்டிவிட்டது. எ-று.

நாட்டப்பதிகம் சம்பூர்ணமாயிற்று.

பஞ்சப சி பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஏம பஞ்ச பட்சி யஞ்சும் நெஞ்சில்வாழ
வேக வல்லோனருள் குதுறத்தால்
சாமம் நாளொன்றுக் கஞ்சு தரமுமாறு
தரமும் நாழிகை சொல்லவே
நாம பட்சிபெரு மயிலுங் காகமும் நமனு
மாந்தை வல் லூறுள் கணக்கையும்
சோம சோமுடன் வேத மஞ்செழுத்துந்
தொகுத்துச் சொல்லவெகு சூட்சம்பார் (1)

(இ-ள்):—நூறுல் முகம்மதியாவிள் குதுறத்தாகிய பஞ்சபட் சிகளின் ரூபங்களை எந்நாளும் மனதில் ரூபப்படுத்தும்படியாக ஒரு நாளொன்றுக்கு ஐந்து ஜாமங்களிலும் ஐந்து ரூபங்களும் நீனை வில் பதியப் பெற்றுவரவேண்டியதற்காக, ஒரு ஜாமம் மயிலும் ஒன்றில் வல்லுறும், ஒன்றில் காகமும், ஒன்றில் ஆந்தையும், ஒன் றில் சேவலும் வரவேண்டிய கணக்கை விளரிக்கவேண்டியதற்காக ஆண்டவன் தன் கலாமுல்லாவில் அல்ஹம்தென்ற அஞ்சபஞ்சாட் சரங்களை இறக்கிவைத்தான். அதன் சூட்சியத்தை இனிவரும் பாராவில் நீ பார்த்துதகொள்ளப்பா. எ-று.

அலிபு சவருமொன் ருக விருபத்தெட்
டடங்குங் கூட்டில் வட்ட காபுவ்வே
மெலிவி மொடுக்கும்பட்சி மயிலு மரசையொக்கு
மெவருங் கணக்கைவிரித் தறியவே
பலுகு மனுவினுச்சி யனுவுப் நொடியிற்சித்துப்
பகருங் காமவழி யுகுவதாய்

நலியும் ஆவுமட்ச ரத்திற் பூட்டிக்கூட்டி
நாவும் பார்வையூனும் நமசூட்சம்பார். (2)

(இ-ள்):—ஒன்ருவது அலிப, அப்பால் சவரூய் நிரப்பமாயுள்ள இருபத்தெட்டு அட்சர மடங்கியுள்ள கூடாகிய இந்த ஜடலத்தில் முகூட்டத்தில் உள்ள காபு என்றதற்குள்ளே அரசாட்சி செய்வ தானது மயிலாக இருக்கும். இதை முதலாவது குருமார்கள் அறிந்து உபதேசஞ் செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதாவது உச் சியின் கபால மண்டலத்தில் ஒரு அனுவுப்போல் தெரியும். அதுதான் இஷ்க்கின் புதையலாக இருக்கின்றது. அதுவே ஆ, வு, என்ற அட்சரத்தில் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதனுல் தான் நரவில் தொனியும், விழிகளில் ஒளிவான பார்வையும், ஊன்தீனும் கிரஹித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதை உணர்ந்துபார். எ-று.

நவ்வு மவ்வுமலி பாக நின்றனுஞ்
சூட்ச நற்கருவைச் சொல்லவே
எவ்வுஞ் சூறத்தொளி யெட்டு மூன்றில்வைத்
தெண்ணில் காருமொரு வட்டத்தில்
குவ்வுங் குத்தெழுத்தைக் கூட்டி மாட்டிவைக்கக்
குறைக்கு மின்சா ஞெளி பாதைக்குமே
சவ்வும் ஹம்செழுத்துக் கருவு மம்பதுக்குள்
காட்டுங் கமலக்தரு சூட்சம்பார். (3)

(இ-ள்):—நூனும், மீமும், அலீபும் சேர்மானமான சூட்சியக் கருவைச் சொல்கின்றேன். ஏய் ஆகிய அட்சரத்தில் ரூபங்கொண் டெழுந்த எட்டெழுத்தையும் மூன்று அட்சரத்தில் வைத்து, எண் ணற்ற மகிமையுடைய ஒரு சுருமாவட்டத்தில் ஒரு குத்தெழுத்தா கிய ஒரு ஒளிவட்டத்தைத் தெரிசனை செய்து, அதில் நரட்டத்தை சேர்மானிக்கவேண்டி காரியஞ்செய்தால், இன்சானின் ஆத்ம ஒளி வானது ஆத்திரத்துடன் பதை பதைக்கும். இதுவாகிறது ஹம் கெழுத்தான ஆதியான கருவை ஐம்பத்தோரட்சரத்திற்குள் காட் டக்கூடிய கருவாகிய கமலத்தின் சூருவாகிய முகியித்தீனின் இரக சியமாகிய சூத்திரத்தை நீ கண்டு கொள்வாயாக. எ-று.

பாதை கண்ணெளிவு பறக்கும் மலியிற்கனை
யாய்ந்து சரத்தைவெட்டுங் கனலிப்பார்

தாதை வழியைவிந்கு தாழ்த்தி யுயர்த்தியூனுந்
தமருஞ் சுழிவட்ட முமருமே
காதை விழியில்வைத்துக் கண்ணி னிடையிற்குத்தக்
கருவுங் குருவுங்காணும் ஹக்கனே
ஒதை வழியைப்பற்றி யோர்மை நினைவையுற்றே
யொத்துக் கணக்கிற்குரு சூட்சம்பார். (4)

(இ-ள்): — மெய்ஞ்ஞானத்தின் பாதைக்கு முதல் வழியானது நேத்திரத்தின் நடுவில் இலங்கும் தாத்தொளிவாக இருக்கும். அந்த அலியில் வில்லிப்பூட்டி சுவாச சரத்தைப் பிரயோகித்தால். ஆல மெல்லாம் ஜோதி செய்கின்ற தோத்ர ஒளிவு வெளியாகி காந்தி செய்யும். ' அதில் தகப்பனுடைய நாதவிந்தின் வழியாக அமர்ந் திருந்த முச்சுடர்ப் பிரகாசமும் உனக்குத் தோன்றித் தெரியும். அதானது சுழிமுனை வட்டத்தில் காணப்படும். அப்பால் கேள்வி யைப்பார்வையில் வைத்து, நேத்திரத்தின் நடுவில் நினைவைக் கொண்டுவைக்கவே கருவாகிய ஒளிவானதுடன் சூறத்தில் வெளி யாகுவதைக்காண்பாய். இதுதான் ஹக்குடைய சொரூபமாக இரு க்கும். இது சற்குருநாதனுடைய உபகார ஆதாயமே அன்றிவேறு சாமார்த்திய முன்னுல் என்னமுடியும். ஆனதால் அந்த பரத்தில் உன் நாட்டத்தையும் ஒன்றுசேர்த்தால் அது சற்குருவின் தோத்ர வடிவாகத் தெரியும், அந்த சூட்சியத்தை நீ பார்ப்பாய் (எ-று)

பறக்கும் பறவைக்காகம் நடக்கும் வழியைக்கேளு
பகரும் லாமும்ஹேயும் பக்கமே
அறுக்குஞ் சரமுந்தெக்கை யடங்குமி யீயுமாரு
மறிந்திலே யென்னிறை யவனே
இறக்குஞ் சமையமெட்டு மேகி வாங்கிக்கட்ட
விசையுங் கடைசிமூல வட்டமே
அறுக்குஞ் சமையசத்தி யஞ்சு சரமும்வரு
மாவு மீயுங்குரு சூட்சம்பார். (5)

(இ-ள்): — இனி காகம் என்னும் பட்சியின் சூட்சியமானது நடக்கின்ற மார்க்கத்தைக்கேள். லாமும், ஹேயும், அதன் பக்கத்தி லாக இருக்கும். அதில் சூரியகலையின் சரமானது ஒத்து நடக் கின்றதாக இருக்கும். இந்த சூட்சியம் ஹக்தஆலாவைத்தவிர

வேறு சந்தேகப்பட்ட மாந்தர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாது. இறக்கும்படியான சரங்கள் எட்டையும் வாங்கிக்கொண்டு நிற் பாட்டினவுடன், மூலாதாரத்தின் நிர்மானமான வாசிவட்டமா னது, உனக்கு இசைந்துகொடுக்கும். இனி நீ செய்த தோஷங்கள் முற்றும் வெந்து நீறி சத்தியின் ஐந்து சரங்களும் மீமிசை, அதாவது சற்குரு முகியித்தீனில் வந்து நடனஞ்செய்து திருவிளையாட்டுச் செய்யும். இதுவுங் குருநாதனுடைய சூட்சியமாக இருக்கக்காண் பாய். எ-று

எட்டு மட்டுமூன்று மேவல் கண்டபேருக்
கேங்கு மூச்சைப்பாய்ச்சலெவ்விடங்
கட்டுந் தலத்தில்முட்டுங் காவல் நபியையுண்டுங்
காணுங் குக்குடந் தோணுமே
பட்டு ஹேயுப் ஏயும் பையப் பரய்ந்துமெய்யைப்
பரய்ச்ச லோடிவரும் பக்கமே
செட்டும் பலிக்குப்பா சேத முனக்குமில்லைத்
தெள்ளுங் குநவினருள் சூட்சம்பார். (6)

(இ-ள்):— இனி எட்டுச்சாதனை மனவாசியிற் கொண்டு உறுதி நுகூல் அதாவது ஏற்ற இறக்கப்பழக்கம் செய்யுந்தவசி களே ஆதியில் சற்றுப்பதம் பார்க்குமே, கண்டத்தில் கீழும் மேலும் அங்கங்கே தட்டி முட்டி மயக்கத்தில் கொண்டுபோய் நிறுத்தி வைக்கும் இந்த மகாமில் நபிகள் சிரோன்மணியின் காருண்யமே ஒரு காவலாகவந்து நின்று சாயுச்யம் புரியும். அப்பரற் சேவற் கோழியானது சொரூபத்தில் வந்து பூரணம் பெற்று நிற்கும். அதானது ஹேயும் ஏயும் பக்கத்தில் வளர்ந்து வரப்பாய்ந்து ரெக்கையடித்துக்கூவி மெல்லஓடி வந்து உன் பக்கத்தில் நிற்கும். அப்போது உன்நாவின் அமிர்தமானது இக்கடல் சூழ்ந்த உலக மெல்லாம் பளீரென்று செல்லும். இனி உனக்கு ஒரு சேதமும் இல்லை. இதுவுங் குருநாதனுடைய கருணையாக இருக்கும் உணர்ந் துபார். எ-று

ஆரு மறியாரிந்த வஞ்சு நிறத்தின்பட்சி
யான கோலமது மைப்புலன்
பாரு வன்னைக்கலைப் பரனே யாந்தைவரும்

பாக மறிந்துமனந் தேங்கியே
வாரு மீமுமைந்து வண்ணக் கோலமதில்
வஞ்சி நின்றுகுறை யாமலே
காருங் கற்பனைக்குக் காட்சி மெத்தவுண்டு
கார ணக்குரு சூட்சம்பார் (7)

(இ-ள்):—அந்த பஞ்சபட்சிகளின் கோலங்களின் சூட்சியத்தை உலகவாசிகள் எவரும் அறியமாட்டார்கள் இவைகளைந்தும் ஐந்து புலன்களாக இருக்கும். இனி வல்லூறு ஆந்தையின் சூட்சியத்தை அறிந்து மனந்தேறிக்கொள்வாயாக. இது மீமின் தத்துவமாக இருக்கும். எல்லா விதியின் கற்பனைகளும் இதில் நின்றுமாக இருக்கும். இதுவும் காரண குருநாதனுடைய சூட்சியமே. உணர்ந்து பார்த்து ஆநந்திப்பாயாக. எ-று

வன்னி கொட்டும்வழி வார வாசியிலே
வவ்வு மவ்வுங்கூட்டி வாங்கியே
உன்னி யெட்டுவைத்து மோதி யுற்பணத்தை
யுற்ற வுள்ளில்ஐ ஞேதவே
மன்னி வல்லூறுடன் மாட்டு மஞ்செழுத்து
மவுன மந்திரம தாகுமே
கன்னி சாத்துடனே கலந்து தாலும்போட்டு
கல்லிற் பூட்டியொன்ற தாக்கியே
எண்ணி மவுனம்வேணு மிசங்கிக் கட்டிநின்
றிலங்குந் திசையைநோக்கி யெண்ணிப்பார். (8)

(இ-ள்):—வன்னியாகிய சூரிய ரேசக வாசிவருகிற வழியில் வசவும், மீமும் கூட்டி இழுத்துவாங்கி, கலிமாவில் எட்டு அட்சரங்களைப் பொதிந்து உற்பன கோலமாக்கிவிட்டு, இருதயத்தின் அகமியக்கண்ணால் உற்றுநோக்கி ஐனில் எக்கீன் பதவியை மூடுக வேண்டியது. அகமியக்கண் என்பது நினைவாக இருக்கும். கண்டுபிடி. தவறிடாதே. இதில் வல்லூறு ஆனது பஞ்சாட்சரங்களுடன் ராஜாங்கம் செய்திருக்கின்றது. இந்த மந்திரம் தியானத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படியான வஸ்துவாக இருக்கும். கன்னியாகிய முகித்தீன் இந்த மகாமில் தாத்துடைய ஒளிவடிவில் வந்து தோன்றி வெளியாகும். இந்த தவத்தில் சாதிக்கப்பட்டமஹான்கள் திட்டமாகமௌனசாதனை செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கும். எ-று

கட்டுஞ் சித்துவழிக் கமலக்கண் ணுடியே
கையிற் பிடித்துப்பாரு மெய்யிலே
தொட்டுப் படியுவித்தை தோஷ பாவமோட்டி
கடரு மெரியுவழி நடுவிலே
மட்டு மளவில்லாத மகிமு மனதுக்குள்ளே
மான மேழும்வருந் தானமே
சொட்டும் ஆவுமசியுந் தோற்றுரு மேகமலந்
தோணு மெய்க்குருவின் சூட்சம்பார். (9)

(இ-ள்),—இனி ஒளலியாக்களெல்லாம் காட்டுகின்ற சித்துக்கள் என்ற கஷ்டு கராமாத்துகளெல்லாம், அவர்களின் சாதிக்கப்பெற்ற நினைவென்னும் கமலக்கண்ணுடியின் பளிங்கி ரூபத்தில் தெரிந்து செயய்யப்பட்டதேயன்றி வேறல்ல. இதை உண்மையான மஅரிபாவைச் சேர்ந்து நினைவை ஒருமை வழியின் தோரணையில் விட்டு கைமெய்யாகக் கண்டுகொள் மஅரிபாவானது காமிலான ஷெய்கின் கையைதொட்டவுடன் பளீரென்று சோதி தெரிவது தான் முக்ய அடையாளமாக இருக்கும். உடனே உன் இருதயக் கமலத்திற்குள்ளே ஏழுவானங்களின் சிர்றும் தோன்றும். இதுவும் காமில் குருவின் சூட்சியமே அன்றிவேறல்ல. எ-று.

காலு மஞ்சுபட்சி கருதும் நாளொன்று
காகுஞ் சாமமஞ்சுங் காதிலே
பாலன் குஞ்சுநாலும் பறக்கும் பருவம்வேறே
நடப்பி ருக்குந்தூக்க முணுமே
சால மரசுகாலஞ் சரமும் நடையுவெகு
சாவுங் குறியுந்தட்டுஞ் சாத்தியம்
மால மவுனமென்ற மந்தி ரத்திஞெடு
மண்ணுங் காலும்நீர்க் குறியும்பார். (10)

(இ-ள்)—இன்னும் சுவாசத்தில் பஞ்சபட்சிகளும் கூடியிருந்து அக்னி மகாமில் அண்டசமிட்டு குஞ்சுகள் பொறிக்கும். அதுதான் உன் புத்திரசந்தானங்களாக இருக்கும். அவைகள் அடங்கித் தூங்கும்போது நீ தூங்குவாய். அவைகள் விழித்திருக்கும்போது நீ எவ்வளவு சௌரியத்துடன் சயனித்தாலும் உனக்கு நித்திரை செய்யமுடியாது. அவைகளுண்டால் நீ ஊண் அருந்து

வாய். மற்றபடி உனக்கு ஊனில் பிரியங்கொடுக்காது. பஞ்சபட்சிகளின் காலங்களும் சரங்களும் ஆநந்த காலங்களும், நடவடிக்கைகளும், செல்வ சம்பத்துகளும். மரணகால வித்தியாசங்களும் அந்த ஐந்து பஞ்சபட்சிகளில் நின்றுந்தான் உண்டாகினறதாக இருக்கும். இதில் பழகியவனுக்கு சரத்தாலும், மண்ணாலும், நீர் வருகிற நிறக்குறியாலும் மரணகாலம் தெரியவரும். எ-று.

ஆகு மந்நாங்க மாலம் பதியதுக்குள்
ளனலிக் கொழுத்தியிருளில் வெளியைப்பார்
வாகு தலமுங்கண்டு வாசி யதுவுஞ்சென்று
வளரும் வன்னிக்கது குருவிலே
மாகு மவுனமதை மகிழு மண்ணில்விட்டு
மாட்டுத் தண்ணீர்பட்டுக் குளிருமே
பாகு மலிபுலாய்ஹே பகருமீ முந்தாலும்
பாக நபுஸஞ்சுப் பழகுப்பார். (11)

(இ-ள்):—இரகசியப் பதியாகிய இருதய கமலத்தில் நினைவாகிய நெருப்பைக கொளுத்தி, இருளாகிய அஞாவுனுடைய ஆலத்தில் வெட்டவெளியைப் பார்த்துக்கொள். அந்தஸ்தலமோ சூரிய மண்டலமாக இருக்கும். வாசியை அதற்குள் சேர்மானஞ் செய்யவிட்டால் அப்பால் சற்குருவின் மகாம்தோன்றும். அதில் நீ தனிபட்டிருக்கின்ற காலங்களில் மவுனபூரணமாக இருக்கவேண்டியது. அப்போது மண்ணுடைய நிரப்பமும், தண்ணீருடைய நிரப்பமும் உனனில் பூரணமாகும். அத்துடன் நப்சுகள் ஐந்தும் உனக்கு பழக்கமாகிவிடும். எ-று

தூக்குங் காபுஹே துடரு மேயுமைன்
சுழியுஞ் சாத்துக்குள்ளே யாகுமே
பார்க்கு மலிபுலாமீம் ஹேயுந் தவுசில் நிற்கப்
பழக்கூ மலிபுவாமீ மாகுமே
காக்குந் தேயும்ஹேயுவ் ...
கருவு மெழுத்தைக்காணு முனக்குள்ளே
ஆக்குஞ் சலகுரு காபும் நூணுக்குள்ளே
யடங்குந் தமிழட்சரக் குருவும்பார். (12)

(இ-ள்):—இன்னும் வாசியில் நுட்பமுடைய காபு, ஹே, ஐன் சாது, அலிபு, லாம், மீம், தேய், ஹேய், இன்னும் குருவில் நிரப்பமாகக்கூடிய காபு நூன். இவைகளுக்குள்ளே இதில் தமிழ் அட்சரத்தில் ஓங்காரம் என்று சொல்வதும், குருவுடைய சூறத்தில் நீ தெரிசனை செய்யவேண்டியது. எ-று.

பஞ்சகூஷிப்பதிகம் சம்பூரணம்.

இல்முல் இன்ஸான் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதி நாயனரு ளூற்றின் வண்ணமொரு ஆத மாநபி மக்களில்
சோதி நாதனொளி விந்து வந்துமே தூலங்கி வந்தவர லாற்றையும்
ஓது மிந்தநபி யாதி யந்தமுஷி லொளிரும் வெம்புலி யலிக்கு
மாது தங்குகலி கூடி யங்கவலி மருவு மில்முலின் ஸானிலே. (1)

(இ-ள்):— ஆதி நாயகனுகிய நப்புடைய தோற்றத்தில் நின்றும் வெளியாகிய நபி ஆதம் அலைஹிஸ்ஸாம உடையமக்களில் நின்றும் விந்து நாதித்தின் சோதியானது, பரம்பரை வழியாகத் தோன்றிய வியரங்களையும், நமது ஆண்டவர்கள் மிஃராஜில் செல்லும்போது ஒரு புலியுடைய ரூபத்தில் நின்ற அலியவர்களுக்கு. உபதேசித்த மகத்துவ ஞானங்களும் இந்த இல்முல் இன்சானுக விருக்கும். எ-று.

இணக்கமான வெண்சாணுடம்பிலுறு வெண்ணமாம்பதி னஞ்சிலும்
கணக்கதிர்ச் சந்திர னுதித்திடு மக்கணக் கையெண்ணி யறிந்திடும்
மணக்கு மாமயில் யேதைமார்களில் மருவு சாதியது நாலையும்
வணக்க மாயறி ஐங்குலங்களும் வன்னமில்முலின் ஸானிலே. (2)

(இ-ள்):— இன்னும் இன்சான் உடம்பில் உள்ள சகல எண்ணிக்கையான கிரஹப்பலன்களில் நின்றும் முக்கியப்பட்ட பதினேந்து கணக்கையும், இன்னும் சந்திரனுடைய பதினாறுகலைகளின் கணக்கையும், அதன் பலாபன்களும், கணக்கெடுத்துச் சொல்லும் படியாகவும், இன்னும் ஸ்திரி ஜனதிகளில் நான்கு ஜாதி வகுப்புகளையும், இன்னும் ஐந்து குலங்களும் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்ட இல்மானது இன்சானுடைய இல்மில் நின்றுந்தான் உண்டாயிருக்கின்றன. எ-று.

எல்லே கண்டவர்க் குரைத்திடு மரியவேகமேது அல்லவா
கல்லேயாகிய நீசருக்குரை காட்டவல்லவ மில்லையே
நல்லமாமயி லாண்பெண்ணுகவே நடக்குஞ்சாதியு ரைக்கிறேன்
வல்லேவில்லேப்பழம் பத்மினிக்குவர லாறுமில்முலின் ஸானிலே. (3)

(இ-ள்):—மெய்ஞ்ஞானம் உணர்ந்த மகான்கள் உலகவாசிக ளாக இருந்து குடும்பபரிச்சி செய்யும்போது, அவர்கள் இந்த இல்மில் கூடியமட்டிலும் ஆராய்ந்திருக்கவேண்டியது அவசியம எப்பேர்ப்பட்ட சற்குருவும் இதைக்காட்ட எவ்வளவும் திராணியி ருக்கமாட்டாது. ஆனதால் இவ்வற ஞானிகள் ஆண் பெண் ணென்றிருப்பவர்கள் விவ்லேப்பழத்தின் வாசனேயையுடைய பது மினி ஜாதி ஸ்திரியானவர்களுக்கு இன்சானுடைய இல்மில் பேசி வரப்பட்டதாவது என்னவென்றால், எ-று.

பிரதமைக்கொரு பத்மினிப்பெண்ணேப் பிறைமுதற்றினஞ் சேரவுஞ்
சரகுமெய்க்குமே சிவகலத்திறந் தாவுநாலதே யங்குலப்
பிரபைமெய்மொழி யச்சர மலிபிலுந் தாலுக்குளு மூட்டியே
கரையில்லாமலே யச்சமாசுகை காட்டுமில்முலின் ஸானிலே. (4)

(இ-ள்):—ஒவ்வொரு மாதத்தின் ஆரம்ப நாளேயின் இரவில் ஆநந்திக்க வேண்டியது ஷரஇன் பரிசுத்தமான சொல்லாக இருக் கும். தமிழ்ஞானிகளும் இதற்கு அத்தாட்சி கூறியிருக்கினறார் கள். ஆனால் தாலுடைய மகாமில் வைத்து சரத்தில நினேவை வாசிசெய்யவேண்டியது இதுதான் இன்சானுடைய இல்மாக இருக்கும். எ-று.

கன்னிமாமயில் சோன்மாகிய கமல அல்குல்வி ரிந்திடும்
சொர்னமாரி சொரிந்திடும்மொரு வட்சரத்தினது பெருமையால்
வன்னம் பாடியே கொஞ்சுமாமொழி யாஹுயாறப்ப லாலமீன்
எண்ணியாடி யிரங்கி நினறிடு பேசுமில்முலின் ஸானிலே. (5)

(இ-ள்):— அவ்விதமான பரவசஞ்செய்தால் அம்மயிலுடைய மோகமழுயான தக்க கீர்நாத ஓசையும் நாலாபக்க குமுதத்தா மரையில் நிறை வெளைம பிரண்டு சொரியும். பரபரகுமாணியா வின் தருவாசலுந் தளதளப்புடன் திறந்து மகரந்தக் கமலமானது விரிந்து உல்லாச விரகதாபங்கொடுக்கும். அக்கமலத்திலிருந்து வண்ணசங்கீதத்தொனிகள் தவீன சாஹித்யத்துடன் கேட்கும்.

சப்தத்தின் விபரமாவது,யாஹூ என்பதாக இருக்கும். இதானது ஒன்சானுடைய இல்மின் இராஜ தந்திர ஞானமாக இருக்கும். இந்த இல்மின் பரிபூரணம் வரையிலும் தெரிந்து கொள்ள ஆசித்த வன் தக்கமுதலுடன் என் சமூகத்தில் வந்து சின்னுள் வாசஞ் செய்தால் முற்றும் தெரிந்து கொள்ளத்தடையில்லே. எ-று.

ஆதியாந்தொழி லுருகுப் பொங்கியே யானநாத னெழுந்திடும்
சோதி யோடியி ரங்கிடும்வழி சூறத்தில் அயினுனதில்
மீதில்மீமி லெழுந்த லாமலிபு மிஞ்சும்ஹேயுந்தால்கூட்டியே
சாதிமாமில சமத்ததாகிய சாருமில்முலின் ஸானிலே. (6)

(இ-ள்);—ஆதியாகிய கன்சன் மக்பிதாத்தின் மனமோகன அக்னி சுவாலித்து வடிந்துவிட்ட நாதமானது, ஆலம் அமா அள வில் சென்றவுடன் றப்பின் இலாஹியத்தாகிய சூறத்தென்னும் இயந்திர அச்சியில் ஒழுகி அதுபோல் பதியப்பெற்று. இரண்டு நேத்திரம் என்ற சிம்மாசனத்தில் குதுறத்துடை ஒளிவின் வட்ட வடிவமாக நின்றிலங்கிற்று. அதில் மீமும் அலிபும் ஹேயுங்கூடினுல் பெண்ணுகவும், அல்லது லாமும் அலிபும் தாலும் கூடினுல் ஆண் கவும் சமைந்துவிடும். இது இன்சானுடைய சிர்ருகிய இல்மாக இருக்கும். இது அறியாத குருமார்கள் மனிதனுகவேமாட்டார் கள். எ-று.

உகாரமாகிய வக்கினிக்கலே யுத்தரிக்கவு முத்தமம்
இகாரம் ரண்டுமீ மானிலாகி யிலங்கிடும்குய்ய ஹம்சுனில்
அகார சந்திர னேழிலங்கலே யஞ்சுமொன்ப தினங்கியே
சிகார மெய்க்கலங் கொண்டுசுற்றிட சிபாவுமுல்முலின் ஸானிலே.(7)

(இ-ள்):—உகாரம் என்னப்பட்ட சூரிய வாசியை உன்ன தப்படுத்தி இழுத்து நிற்பாட்டினவுடன் உனக்கு அவ்விஷயத்தில் உத்தமம் ஏற்படும். இகாரம் என்னப்பட்ட சந்திரகலேயை மட்டுப் படுத்தினவுடன் ஸ்திரியின் அமுதநிலேயானது, கொதிக்க எத்த னிக்கும். அதானது இரண்டு மீமுடைய தத்துவமாக இருக்கும். ஹம்சென்பது மய்யத்தாமரையாக இருக்கும். இதுவும் வெகு சுலபமாக இருக்கும். இன்னும் சந்திரனில் அகாரம் வைத்து இழு த்து நிறுத்தும்போது, அந்த ஆனந்தத்திற்கு எல்லே சொல்ல உன னுல் முடியாது. அநுபவித்துப்பார். சிகாரம் என்ற மெய்க்கலன்

அதாவது கலிமா விரலாக இருக்கும். அதனால் சுற்றி அமிர்த மடையைத்திறந்து கொள். இதானது இன்சானுடைய இல்மில் நின்று முள்ளதாக இருக்கும். எ-று.

மத்து சத்துடலு ஜெசமாகிய மருவெழுந்திடும் வேகோயில்
சத்து மாகிய வத்தலத்திலே தங்குமாமதி விந்துமாம்
பத்து மாகிய விந்திரக்கலே பதிநாலுமொத்த விரவிலே
எத்து மேவிய நாலுமொக்கவே மிலங்குமில்முலின் ஸானிலே (8)

(இ-ள்):—மத்து சத்து, அதாவது ஜலால் ஜமால், அதாவது வரட்சி குளிர்ச்சி, அதாவது ஆண் பெண், ஆக இரண்டு விரகதாபத்தாலும் கபால உள்ளவரை மண்டலத்தில் விளைந்து வந்த விந்து நாதமானது, தேவேந்திரன் கொலுவாகிய ஐனுல் எக்கீலில் நின்று நிறம்பெற்று, முஸ்தபா என்ற தெளித்து வடித்த திருமணி முத்தின் வடிவு எடுத்துக்கொண்டது. அவ்வாறு எடுத்த சூறத்தில் நான்குபூதங்களின் தற்குணங்களும் போய் பூண்டுக்கொண்டன. இன்சானுடைய இல்மையறிவதில் இந்த மகத்துவங்கள் தெரிய வரும். எ-று

உச்ச மாகிய மூன்றிரேகையு மொத்தவுட்கம லத்துளே
பச்ச மாகிய பாதைவாசலே பையவேதுற மந்திரம்
கெச்ச மாடிய ஹேயும்மீமுங் கிளர்ந்துகூடிய லாமும்ஏ
ஒச்சமாகி யிரைந்திடும்வகை யோசை யில்முலின் ஸானிலே. (9)

(இ-ள்);—ஆனல் இது மூன்று ரேகைக் குறிப்புடைய நாதமாக இருக்கும். இது உட்கமலமாகிய மோக நெருப்பில் நின்று விளைவுசெய்யப்பட்டதாக இருக்கும். இதன் ரஸ்தாவாகிறது, வலம்புரி வாசியாக இருப்பதினுலே கூட்டவும் குறைக்கவும் உன்னுல் முடியும் அப்படியே செய்து ஜெயம் பெற்றுக்கொள். இதற்கு மணிமந்திரமானது. ஹே, மீம், லாம், ஏ ஆக இருக்கும். இவைகளை நல்ல வியாபகசக்தியுடன் வைத்து திக்ருசெய்துக் கொள். அப்பால் ஒரு ஓசையானது நாதத்தில் கொடுக்கும். இதுதான் இன்சானுடைய இல்மாக இருக்கும். எ-று.

மருவெழுந்திடு வாசனைக் குழல் மங்கைமாமயில் கொஞ்சியே
கருவுறைந்திடு மவ்வெழுத்தது கமல சிங்கார குதுசியில்

அறுஷுறைந்திடு அலிபுலின் அயின் லாமும்ஏமீமுங் கூட்டியே
சருவுக்காஹாமி மாகவேகிடை சாதும் மில்முலின் ஸானிலே. (10)

(இ-ள்):—மேற் கூறியவாறு வில்லப்பழத்தின் வாசனை தரக் கூடிய கூந்தல் பாரத்தையுடைய பெண்மணியின் கருப்பவரையில் குழவி சமைகோலங்கொண்டு விடும்படியான இன்சானுடைய இல்மானது எது வென்றுல் நீ யறிந்துக்கொள், கமல சிங்கார குதுசியாகிய நேத்ர்க்கொலுவில் றூஹுல் குதுசி என்கின்ற தாத்தின் அச்சியந்திர வடிவில் நின்றும் விந்து நாதமானது. உறைந்து நின்று, அலிபு சீன், அயின், லாம், ஏ, மீம், அறுகோண அட்சரங்களின் மகிமைகளால் சுருபந்திரண்டு காப் ஹா, யா, சாது, என்பதாக றூஹு விளையப்பட்டு தெளித்து பழுத்து வெளியாகின்றது. எ-று.

வாசியெல்லே யிருத்திட அயின் வாவுக்காவுமீம் லாமும்ஏ
பூசித்தொக்க வினங்கி யேபதி நாலுங்கூடி யமைந்திட
மாசியற்று மயக்கமற்றிட முழுக்கு மற்றுத் துடக்கறப்
பூசையோத்து மிகுந்த தாலறை பூட்டுமில்முலின் ஸானிலே. (11)

(இ-ள்):—றூஹு எப்படி விளைந்த தென்றுல் சூரியகலையாகிய வாசி உள்ளே உந்திக் கமலமாகிய மாக்கெருடியில் நூரையீரலின் மார்க்கமாக வந்ததே:—அயின், வாவு, காபு, மீம், லாம், ஏ, இந்த ஆதாரங்களும் ஒக்கக்கூடி, பதினன்கு இல்முகளும் பெறுதியப்பட்டு உண்டாயிற்று. ஆனதால் இதை ஒருவன் பொருந்தி ஒன்றுபட்டுக்கொள்ள வேண்டுமானல், அவன் இருதயத்தில் யாதொரு அழுக்கும், இல்லாதவனுக சந்தேஹம் என்ற பழங்கிடங்கில் விழுந்துவிடாதவனுகவும், யாதொரு நஜீசில்லாதவனுகவும், துடக்கு என்னப்பட்ட பாவதோஷ பந்தங்கள் அவனைச் சூழ்ந்தில்லாதவனுகவும், வழிகாட்டியாகிய சற்குரு நாதனுடைய கோபாக்கினி என்னும் சாபவேதனையில் அகப்படாத சமர்த்தனுகவும் இருந்து, பூசை என்னும் புடம்போடப் பெற்றுல்தான் அந்தப் பருப்பு வேகும். இதுதான் இன்சானின் சிர்ருகிய இல்மாக இருக்கும். எ-று.

அஹதுமாகி அஹமதுமொருவன் புகொண்ட முஹம்மதைச் [லீலே
ஷுஹுதுகொண்டுஹு வெண்றுமுளீளே யுறைந்தறசூலுல்லாசு

பஹுமுகமாகிப் பதுங்கியேவரு பதினெண்ணுயிர மாலமும்
ஒஹது வொன்பது மாகியொக்கவே ஒருக்கமில்முலின் ஸானிலே

(இ-ள்):—ஹே! மெய்ஞ்ஞானம் என்னப்பட்ட கூரிய கருவி எடுத்துக்கையாட வந்த மகனே! இந்த இடத்தில் சற்று நிதான யோசனையுடையவனுக உணர்ச்சி செய்துபோகவேண்டியது. உன் மனவாசியை உன்னில் பூர்ணகோலங்கொள்ளத் தேடிக்கொள்ளு வையானுல் அந்த சமர்த்து எவ்விதந்தெரியுமா? அஹது என்ற எல்லையற்ற ஒளிவின் இரகசியத்தில் நின்றும் பரஞ்சோதி மாணிக்கமாகி அஹ்மது என்ற திரு நாமமுண்டாகி, அப்பால் நூறுல் முகம்மதியாவாகிய நம் நபிகள் சிரோமணியவர்களோ, உன் சுவாச வோட்டங்கள் அனைத்திலும் தியானஞ்செய்து திக்று தஜல்லியாத்தில் பழகிக்கொண்டு வருவையேயானுல் அது நாளாவட்டத்தில் யாஹூ வென்று உள்ளே தொனிக்கத்தலைப்படும். அப்போது நூலானது உன்னில் "சூல்" என்ற சூறத்துடன் சூபங்கொள்ளும். அச்சமயம் உன்னில் பதினெண்ணுயிரம் ஆலங்களின் சூபங்களும் தோற்றவடிவாய்த் தெரியப்படும். ஜாதிகள் சமஸ்தமும் தத்தம் வேற்றுமை என்ற பிணக்கை அவிழ்த்துக்கொண்டு உன்னில் வந்து ஒன்று பட்டுப்போகும். நீயே ஆலங்களின் சிற்றுளுக்கு அடையாளமுடைய ஏகசமதாயிருப்பாய். இதுதான் ஆலமுல் இன்சான் என்று சொல்லுவதாக இருக்கும். எ-று.

இல்முல் இன்சான் பதிகம் சம்பூர்ணம்

அறைதிறப்புப் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அச்சுலவு கொச்சுமொழி யம்பாஞ்சு மித்துவரா
வத்தினி மயிற்சு ரோயே
தற்சொருப வச்சஅறை தப்பற வுரைக்கவினி
தக்கமொரு பண்ணி ரண்டுமே
வச்சவிரல் அத்தனையில் உற்றமயி லாலையவண்
வச்சவினை யாடு குணமே
மூச்சுகுமி ழைச்சிந்து மூப்படி நடக்கைவகு
மூச்சறை திறப்ப தெவரோ. (1)

(இ-ள்):—இதனது மனமோகன ஸ்திரியின் அமிர்தநிலையை அழிக்கச்செய்யும் சம்ப்ரதாய இல்மில் நின்றும் சொல்வதாக இருக்கும். அன்னவளின் விரகவெள்ள மடையுடைத்து வரும் சமயம் கொச்சையான பல பரிகாச மொழிகளையும் வாயிற் பழக்கமிடுவாள். மதன குமுதவரையில் உன் உகிர்கொண்டு சுழற்றும் போது அப்பரகோலாகலங்கள் அவள் செய்து சுற்றுவது வெகு வீமிரிசையாக இருக்கும். இனி வாசி நடைகில் பன்னிரண்டும் கையாட்சி செய்யும்போது, அன்னுளே அமிர்தக்கடல் ஒடிவரும் ஓர் வள்ளத்தில் ஒரு மயிலை வைத்த வண்ணமாகத் தோன்றும். இது குமிழில் அருகில் உள்ள கரிகரஸ்தாபரங்களாக இருக்கும். இதற்கு முக்யமாக சூரியகலை வாசியை சுவாசத்தில் நிறுத்தி நடத்தவேண்டியது. இந்த இல்மின்படி நடக்கும் மன்னர்கள் உலகத்தில் யார் இருக்கின்றூர்கள்? எ-று.

கத்துகட லேழுமொரு வெற்றிநட மாடிவரும்
கைத்திருகை போல வவள்தான்
சுற்றுமினி யச்சமிலை சம்பிரதா யவுச்சமது
தட்டியேகை கொட்டி மொழிவாள்
நக்கவர திக்கயலை நம்புவாள் அலிபுஹையும்
நாமொரு மீமுந் தாலுமே
பற்றுமயி லேயவள்கண் பம்பரஞ் சுழித்துவருமுன்
பச்சறை திறப்ப தெவரோ. (2)

(இ-வி):—அப்போது அலை முழங்கும் சமுத்திராதிகள் ஏழும் ஒருமிக்க எழுந்து நடனமாடி வருந்தன்மைபோல் விளங்கும் அன்னவளுடைய இருகரங்களும் திருகை சுழல்வது போன்றுவட்டமாடும். இன்னும் உன்முகமானது சந்திர மண்டலம் போன்று அன்னவள் நேசக்கத்திற்குக் காட்டும். அடிக்கடி உன்னை மெய்ச்சிப்புகழ்வதும், கையைக் கொட்டிப் பாடுவதும் நீ கண்டு உள்ளாநந்த முறுவாய். இன்னும் அலியும் ஹுயும் வாசியில் சுழற்றிவிட்டபோது இருகண்களும் பம்பரங்களைப்போல் சுற்றிவரும். இதுதான் இல்முல் இன்சானுடைய தத்துவமாக இருக்கும். எ-று.

நந்துகலை சுந்துவளை நண்காம நெருங்கிட
நறுமணங் கமழ்ந்த மலரும்

செந்துகள் வெருட்டிவருஞ் செருக்கான மேகமது
செம்பினிற மான குழலுங்
கந்துகரி யந்திவரும் கந்தாக்கு வட்டிடையிற்
கட்டியபொன் தந்த மதுபோல்
விந்துகலே சென்டுதனம் விற்பன மெழுப்பிவர
விஞ்சறை திறப்ப ரெவரோ. (3)

(இ-ன்): — வலம் புரிச்சங்குபோல் ஒரு தாமரையானது நின்று நறுமணங்கமழவும், மேகங்கள் படர்ந்த வண்ணமாக உள்ள அளகபாரலட்சணமும், சுரோணித வாசனையும் தோன்றும், இது இன்சானுடைய இல்மையறிந்தால் வெளியாக்கத்தத்துவம் பெறலாம். எ-று.

சந்தனங் கதம்பமழு தாதிகைபன் னீருடன்
சத்தத்துட னெடுத்தே யணிவாள்
பந்தடிபற் றுமநடை பைந்தொடியி றுக்கியிடை
பந்தபைங் கொடியுடுத்த கலிதான்
முந்தெனத் தரித்தகதி ரிந்திரன் மதத்தவொளி
மும்மதந் தரித்த வவன்தான்
வந்தென விருதேயவள் வண்சுவை யடக்கிடவுன்
வண்ணறை திறப்ப ரெவரோ. (4)

(இ-ன்):—இன்னம் பதுமினி ஸ்திரீயின் சய அடையாளமாவது என்னவெனில், அதன் சுபாவமே சந்தனம், பன்னீர், கஸ்தூரி, ஜவாது இத்திரவியங்களே எடுத்தனிவது சதர வழக்கமுடையதாகும். மிர்துவானரப்பர் பந்துகளேப்போல் ஒசிய நடையையுடையதும், இளமிர்துவான வஸ்திரங்களேத்தரிக்க விருப்பமும், தேவ இந்திரன் கொலுபோன்ற அழகிய மேன்மாடிகளே தமக்கு வாசனே இடமாக்கக் கருதிகிறதும், இதை சரிவரக்கலந்து சுகாநுப வத்தையடைகின்றவர்கள் யாவராக இருக்கும். எ-று.

காரிகை கடக்கவொரு கால்படம் நெருக்கவெரு
காசுகள் பறிக்க வவளாம்
மாரிகை யுருக்குச்வெகு மாசுக வெடுக்கும்வகை
மத்தள முழக்க மதுகேள்

பூரிகை நவுரியொரு பூட்டுங்காபு மீமமாக
பூசல்விளே வாவு மதிலே
சாரிகை நடத்தியொரு நாழிகை யிருத்தியேகை
சாவறை திறப்ப ரெவரோ (5)

(இ-ன்):—காரிகை என்னும் நிலேயை அடக்கித் தாண்டவும் கால்படங்களின் குறிகண்டு சமர்த்துச் செய்யவும், இன்னும் அன்னவர்களிடம் மிக்க ஆதாயங்களேப் பெற்றுக்கொள்ளவும், மத்தளங்களேப் போன்ற இளநீர்களேப்பற்றும் மார்க்கம் எது வென்று கண்டு பிடிக்கவும், இன்னும் காபு, மீம் உடைய வாசியில் வைத்துக் காரியம் செய்துகொள்ளவும் எவரறியப் போகிறார்கள். எ-று.

கிங்கிணி கிணுங்குமகு டங்கும் நெருங்கிடக்
கிணிக்கரங் கொடுத்துப் பினியாம்
சிங்கார மடமயிலே யிங்கிதமா லாமலிபைச்
சிந்தையி லிருத்தித் தவுசில்
ஒங்காரங்கொ டுத்துயர்த்தி யோங்கார நிலேநிறுத்தி
யொப்பியொரு தப்பு மயிலே
வங்காம் வரிச்சிரசில் வன்காதல் மஜ்ஞானேயுன்
வாசறை திறப்ப ரெவரோ. (6)

(இ-ன்):—இன்னும் கிரீடந்தரிக்கப்பெற்ற மகுடத்தலேயில் முத்தமிட்டு மோதாள விப்பங்களேத் தொடுக்கவும், அலிபை இருதயத்தில் இருத்தி, ஒங்கார வாசலில் செய்யவேண்டிய பக்குவங்களேச் செய்து காரியம் நடத்திக் கொள்ளவும்;—பித்தமாகிய மஜ்ஞானேயடக்கியாளவும், வாசலேத் திறக்க திறமையுடைய மன்னர்கள் யார்? எ-று

மடமடவென் றேமுழங்க மண்டல நடுத்தெருவில்
மச்சதல முச்ச மதிலே
படபடவென் றேறியது பச்சைம ரூச்சியிலே
பட்டுருகும் வேளே தனிலே
கடகடக மென்றுமொரு கணைகடனே நேர்ந்துதிகழ்
கண்ணறு மேரட்டி வரவே
நடதடமென் றுன்னமுதில் தங்கியே விளங்குகன
தன்னறை திறப்ப ரெவரோ. (7)

(இ-ள்):—இன்னுப நப்சானீயத்தின் வாசலில் நின்று மட மடவென்று ஊசாட்டங் கொள்ளும்படியான சூரிய வாசியை உச் சியின்மேல் நிறுத்தி, இன்னும் பச்சை ரெங்காகிய் உச்சி ரோமத் தையிசைத்து வண்மை படுத்தவும், அறையில் உள்ள அமுதத தைத் திறக்கவும் சாமார்த்திய புருஷர் யார்? எ-று.

காலினைப் பிணைத்துமிரு காலையும் நெருக்கியே
கைத்தா ளடித்த லத்திலே
மாலிகை பொருந்துமன மாவடி நடந்தவழி
யஞ்சியிவள் கொஞ்சி மொழிவாள்
சாலிகை துரத்தியகண் மாலிகை நடத்தியதால்
மாசறக் கலந்த அலிபால்
பாலிலே சுகித்தவெகு பானகமி னித்தசுவைப்
பாசறை திறப்ப ரெவரோ. (8)

(இ-ள்):—அன்னவரது பாதங்களே உச்சியின் நேராகக் கொண்டு சந்திர சூரிய சரங்களே அதற்கு நேராக நிறுத்தி மதன நடையில் கொழுக்கினவுடன், வாய்குளரி ஒன்பதும் தடமாறி கெஞ்சியவார்த்தையுடன், நின்று கிரகும். அலிபின் ஒட்டத்தில் சரத்தைப் பிடித்து வைக்க உடனே மோகன சமுத்திரம் கொந்த ளிக்கும். இது யார் அறிவார்கள்? எ-று.

உன்சர மிருத்தியொரு பஞ்சரக் கிளியைப்பிடி
யொப்பரவு தப்பி லாமலே
வஞ்சரத் தவத்துடைய வன்னகலை யானவளே
வன்புகழ் விளக்க விதியோ
பொன்சரங்கள் கோத்தவணி போலவொரு அத்தினியைப்
பொற்றவிசு மீதி ருத்தியே
பஞ்சரச்சு ரிகைசுற்றி யஞ்சனக்க லல்குலரை
மத்தெனத் திறப்ப ரெவரோ. (9)

(இ-ள்):—உன் சரமாகிய நினைவைத்தடமாட விடாமல் பொ றுமையுடன் நிறுத்திவைத்துக் கொண்டு, ஒரு கிள்ளையைக் கரத் தில் கொடுத்து, காரியம் செய்தல்தான் அத்தினிமாதின் திறப்புக் குரிய யோக்கிதி. எ-று.

மாதுதித் துற்றவரும் மாசுகலை மிச்சமது
மனமதஞ் சுகித்த பொருளோ
காதுரணும் நாசிவிழி காட்டிவா துடுக்குமொழி
கயசவள மெத்த வியதே
தாதுவளி சித்தாகு கொட்டிய விஷக்கடுகு
தப்பூற மயக்கு மதுபோல்
மீதுரைபொல் லாதவனே மீன்கலை தொடுத்ததே
மின்னறை திறப்ப ரெவரோ. (10)

(இ-ள்):—இது போக மற்ற எல்லா ஜாதிகளுக்கும் மகரத்தில் நகம்வைத்து அகரத்தில் அகம்வைத்து நடுவனே சயனிக்க கிடத்தி வார்த்தை வையாளியால் தடவி குரும்பை திறந்து நீர்வடிய இயற்றுவது அறைதிறப்பாக இருக்கும். எ-று.

பஞ்சவான் நவக்கிரகம் பத்துமடி யத்திசூரம்
பஞ்சாய மெடுத்து ரைக்கவோ
நஞ்சுகொடி தெனச்சரீர மூப்புநிற வப்பெழுப்பி
நக்குகலை விப்பு ருதியே
இஞ்சொனத் தரித்தமேகங் குஞ்சியோ டிரங்கிவரு
மின்பமயில் மோக மதனால்
வஞ்சமது வன்செயலை வந்தியது செய்தெடுக்க
வஞ்சறை திறப்ப ரெவரோ. (11)

(இ-ள்):—நவக்கிரகங்களும் அஸ்திவாரம் குலைந்து கொட்டும் படியாக நஞ்சிருக்கும் வாசியை நிறுத்தி அமுதிருக்கும் வாசியை உட்கொண்டு மதிலின்மேலில் படர்ந்த மேகங்கள்போல் வளைந்த விரகதாபங்களே பஞ்சனைப் பிரித்து அறை திறக்கத் திறமுடைய வர்கள் யார்? எ-று.

ஆடுமொரு வித்தைவழி மாலுமொரு நற்கலிமா
ஆகுமொரு வித்தை யதுகேள்
சாடுமொரு வெற்றி அலி பாகுமது வுற்றஹேயும்
ஜாதிமீமும் தாலுமாகவே
கூடிவர வொத்ததையும் ஹாவதையு முத்துமனக்
கும்மியடி மீமும்ஹே தால்மீமுமே

பாடியசிங் காரமடிப் பவளநிறப் பெண்மயிலே
பச்சறை திறப்ப ரெவரோ. (12)

(இ-ள்):—நன்மைதரக்கூடிய கலியின் அச்சரங்களைக்கொண்டு சித்தாடி இருக்கின்ற ஞானவித்தையால் எதையும் கைவசஞ் செய்யும் விதத்தைத் தெரியவேண்டியதைக்கேள். அலிபையும், ஹேயையும், மீமையும், தாலையும், ஒன்றுபடச்செய்து ஹரி மந்திர வாசியைத் துணைக்கருவியாகப் பிடித்து கும்பியடித்தால் அறையானது திறக்கும். எ-று

அறைதிறப்புப் பதிகம் சம்பூரணம்.

வலம்புரிப் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

திருமது வெழுப்பத் திலையது நாலிற்
செம்மையு ணறுசுவை யதனிற்
கருதிய வாறு கருணரே சினையைக்
கலந்திடு முடலினிற் பகுப்பை
மருவியே கலந்தே யொருபிடி சாத
மருந்திய வமுதின்பங் கயந்தும்
உருகியே வாங்கு முள்ளுறைக் கமல
முறைந்தது வலம்புரிச் சங்கே. (1)

(இ-ள்):—வலம்புரிச்சங்கின் வல்லமையைப்பற்றிப் பேசப்படுவதாக இருக்கும். இந்த உடலில் அழகு என்று சொல்லப்பட்ட உதிராக்னியின் சாரசம்ஸத்தை தரக்கூடியது. இன்னும் அறுசுவை உண்டி பதார்த்தங்களை உள்ளுலகங்களில் கொண்டு சென்று குடர்க்கருவிகள் தோறும் செல்லவைத்து ஐந்து பூதிய ஸ்தானங்களிலும் அடையச்செய்து சத்துகாரங்கொள்ளச் செய்து இருதயத்தாமரைக்கு மிகுந்த ஆதாரப்பொருளாக நிற்கின்றது. எ-று.

தங்கிய தலம்பூ தரபத்தின் நொய்தாய்த்
தருநிலந் திருக்குலா மதுக்குள்
பொங்கிய மூல முத்தடுப் பதனில்

பொருந்திடு மீன்கனல் கொளுத்திச்
சங்குபா லதனுங் கொதித்திடும் வேளை
தருந்தவி ஆலிபினுற் கடைந்து
முங்கவே யுறைவிட் டுறைந்திடுந் தயிரை
முடித்தது வலப்புரிச் சங்கே. (2)

(இ-ள்):—இன்னும் இந்த நிலவுலகத்தின் கண்ணுண்டான சகல ஜீவராசிகளின் மோகாக்னியிற்கொழுவி நின்று, ஆகாரங்களை உதிரமாக்கி, அவைகளை அன்புடம் ஜீரணிக்கச் செய்து, விந்தை திரட்டுவித்து அவ்வித்தில் நின்று இன்னொரு ஆலத்தை உண்டாக்கி பாலாக்கி, அதை மாதாவின் கர்ப்பத்திற் கொண்டு போய்விட்டு உரையுண்டாக்கி, அப்பால் ஆலம் அஜிசாமில் வைத்துத் தயிராகக் கடைந்து, அலிபை அதற்கு மத்தாகவைத்து, நிறுத்தி இன்சானை முடித்து விட்டதும், வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும் என்பதை இதனுலறிய வேண்டியது. எ-று.

சகிக்கருங் கல்லுத் திரண்டது வெண்ணெய்ச்
சாந்தொடு வுருகநெய்க் கலசம்
பகிரொடு மேந்தி யதினிறஞ் சிவவ்புப்
பழகியே யுறைந்தபின் முளைத்த
மகிழ்வொடு ரண்டா மொருபகுப் புதிர
மறுபடி யுப்பொடு சிறுநீர்
சுகிழ்வுடன் மறிகா லுன்பலந் தவிரச்
சுழகிடு சக்கையொன் றதுதான்
ஒகியொரு கூறு முன்னிடத் திருந்து
முறைந்தது வலம்புரிச் சங்கே. (3)

(இ-ள்):—இனி கல்லுக்கு சமானமான மட்டியறிவை சிறிது காலம் வெண்ணைபோல் வைத்து, உலகத்தை நடத்தச்செய்து, அப்பால் முன்செய்த பாக்கியத்தின் விதிவசத்தின் பயனல் அந்த வெண்ணையை மெய்ஞ்ஞான ஆராய்ச்சி யென்ற அக்னியால் உருகச்செய்து கடைத்தேற்றிற்று. அந்த அக்னியாகிய உஜ்ஜயே ஒன்று மில்லாது போய்க்கிடந்த அமாவுல் முத்தலக்கு என்கின்ற இரகசியத்தில் நின்றும் பகாவுடைய நாட்டத்தில் பரமாத்மாவை உண்டு பண்ணி ஜடலத்தில் ஊண், உறக்கம், சிறுநீர், மலம், உப்பு

நாட்டம், தேட்டம் யாவும் வைத்து வெளியாக்கி விட்டதும் வலம் புரிச் சங்காக இருக்கும். எ-று.

ஆகவே பங்கு வகையொரு வஞ்சும்
அறிந்திடு மாகமெய்க் கருத்தால்
தாகமு முன்னுத் தகையொடு மோகம்
தருமத முருக்கிட வகைகேள்
பாகமு மணுகாப் பதுமசித் தினிசங்
கினிமயில் முகத்தைக்கண் ணோக்கித்
சோகநீந் தவனைச் சுருதிநா ளிரைத்து
சுழித்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (4)

(இ-ள்):—ஆனதால் இந்த ஜடலமானது ஐந்து பூத நட்சு களின் பங்காக நின்று ஆடிவருகின்றது. ஷ்டவகை ஐந்தும் அறிய வேண்டியது மனிதனுக்கு முதற்கடமையாக இருக்கும். அப்பால் பதுமஸ்தானங்களைக் கண்டறிய வேண்டியது, அப்பால் தவ நிலையில் கற்ப சித்துக்களைத் தேடவேண்டியது. அல்லது விநதகளை உருப்போட்டு முடிக்கவேண்டியது. மிக்க அவசியமானதுவும் வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும். எ-று.

நலம்பெறக் குயிலான் குலவிய விரைச்சல்
நடந்திடு மறுபத்து நாலில்
தலம்பதி யாகிக் கமர்தலம் வெடித்துத்
தயங்கியே மயங்குமவ் வேளை
குலமறி மேகக் கார்நிறம் பொழிந்த
கருணைப்பேர் கொண்டவிற் துருகி
விலகிய குழந்தை விளம்பிறை மடந்தை
விழித்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (5)

(இ-ள்):—நவமாகிய திவ்யஞானத்தை அடைவதற்கு நூறுல் முகம்மதியாவென்னும் மயிலை நூஹுமி ருதியவுடன் உதிரங் கொதித்து, நாதவிந்துஸ்தானம் பொங்கி வடிந்து வந்து, கமலதாம ரை விரிந்து, இளம்பிறை மடந்தையின் ரூபத்தில் நிறுத்தி சுயம்பாக வெளியாக்குவதும் வலம்புரிச் சங்காக இருக்கும். (எ-று)

மின்வெட்டி மறைந்தாற் போலசித் தினியை
மிடுக்கிக்கொள் முன்முகக் கண்ணில்
தன்னிதழ்த் துகையைச் சுவைத்திடுந் தலத்தில்
சடுதியி லொருநொடிப் பொழுதில்
மென்னிடு நுனிநா நுனைத்திடு நோகா
மேதியைப் பிடித்திரு கரத்தால்
உன்னியே யேற வுறைப்பொடு வழியை
யுரைத்தது வலம்புரிச் சங்கே. (6)

(இ-ள்):—இனி சித்தினிமாதுடைய இல்லில் செய்யவேண்டிய உபாயதந்திரமானது என்னவென்றால், வெகு அவசரமாகவும் மின் னல் வெட்டி மறைவதுபோல் முடுகவேண்டியது. எப்படியானால் முன் முகப்பால் வெள்ளம் வளரச்செய்து நாவை விழியின் நடுவே வளர்த்துத் தட்டவேண்டியது. அந்நேரம் காரியம் அடங்கலும் பின்னடையாமல் நிறைவேறி விடும். இதுவும் வலம்புரிச்சங்கு எனப்பட்ட சூரிய வாசியாக இருக்கும். எ-று.

பூவெழு வெண்ணைக் குரகோசிற் றிடையும்
பூரித்துக் குவிந்துள தலையும்
பாவெழுஞ் சோதிப் பதுமத்தி னிதழ்போல்
பரந்திடு மல்குலி யுடையாள்
தாவத்தி னுடனே குதுசியின் நிறுத்தித்
தயவுட னுனிநா வதனால்
வாவியை யுலவி வருந்தலி யுளத்தை
வகுந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே. (7)

(இ-ள்):—இனி அத்தகைய வடிவையுடையதை பதுமம் என்ற நிலையை உடைத்து இதழை விரியச்செய்து கரிய இன்பத் தில் வைத்து குதுசியின் வாசலாகிய விழியின் காரியம் செய்து மதுர வார்த்தையாடி மகிழ்ச்செய்து விடுவதும் வலம்புரிச் சங் குடையதத்துவத்தைக் கொண்டே சகலமும் யோசனையாக நடப் பிக்கவேண்டியது. எ-று.

அனைத்தி னடைவா மவன்மொழி குயிலா
மழகிய வல்குனின் வாசம்
வெல்லத்தின் மதுவாம் விளக்கொளிக் கருவாம்

வெக்குத்தின் கூறுடற் குழலாள்
மல்லுற்று வாது பேசிய மருகு
சித்தினி குரோப்பெண் மயிலை
வல்லத்தின் கோட்டை வாசற்சஞ் சிவியை
வாங்கிய வலம்புரிச் சங்கே. (8)

(இ-வ்):—அன்னப்பட்சியின் நடையைப் போன்ற திவ்ய குயிலைப்போன்ற மதுரித்த வார்த்தையையுடைய சித்தினிமாதின் வாசமான வெல்லக்கட்டியை முகந்த தன்மைபோன்றதாக இருக்கும். அவளுடைய நெங்கானது விளக்கின் சுடர்போன்றதாக இருக்கும். இன்னும் முகம்மதிய்யத்தான அன்னவளின் கூந்தல் பாரமானது கரிய மேகத்திலும் சிறந்த தன்மையுடையதாக இருக்கும். இன்னும் வல்லமாகிய புருவமந்தியாக இருக்கும. அன்னவளுடைய திருவாசலானது அதற்கு சஞ்சீவியாக இருக்கும். அதன் அம்ஸமானது வலம்புரிச்சங்காக இருக்கும். எ-று.

செம்மலர் மாலை சொருகிய குழலைச்
சேரவே தவிசினி லிருத்திப்
பம்மிய கலையைப் பயபய விறக்கிப்
பருகவே மயிலவன் தனக்குக்
குப்மியை யிறுக்கி யுறைந்திடுந் தலத்தைக்
குவிந்திடு தழுவிடுங் கழுத்தை
இம்மியின் கணக்கை யியம்பிடத் தகுமோ
விடம்பிடி வலம்புரிச் சங்கே. (9)

(இ-ள்):—முகம்மதியாவென்னும் அப்பெண்மயிலின் கூந்தலை உன்னில் சேர்மான மாகும்படியாக சிம்மாசனத்தில் இருத்திக் கொண்டு ரேசக கும்பிகக்கலைகளை மெல்ல மெல்ல ஏற்றி இறக்கி விட்டு, குப்மி என்ற ஹரீ மந்திர உருவை முக்காலுந் தியானத்தில் வைத்து முடுக்கி விட்டக்கால் அந்த இன்பவெள்ளத்தின் பரவசத்தை சொல்லி முடித்தற்கு யாரால் கூடும். அதுவும் வலம்புரிச் சங்காகத்தான் இருக்கும். எ-று.

புதைமலர்க் குழலைப் பற்றியே தெருங்கப்
பிடித்திடு கரத்திரு லிறுகச்

சுத்திடு மிதழைப் பறித்திரு முகத்தை
முகத்திடு வாசியை வாங்கி
அகத்திடு கலத்தைப் புகட்டிடு சுத்தை
அன்பது மஞ்சையு முருக்கி
மகிழ்ந்திடு குய்யம் நிறைந்திரு கரையு
மலர்விரி வலம்புரிச் சங்கே. (10)

(இ-ள்):—முகம்மதியா என்னும் வாலையின் திவ்ய கூந்தலைப் பற்றிப்பிடித்து, அதரபானத்தை அருந்தி மும்மண்டலத்தை உகப்புடன் முதலி முகந்து சந்திரகலை வாசியை இழுத்து வாங்கி அகத்தை ஒரு கமல மணிபோல் பளிங்கியாகும்படியாகத் தீட்டி சுத்தம் பண்ணிப்பாரு வலம்புரிச் சங்காக இருப்பது தோன்றும். எ-று.

அங்குல மெழுமே லொன்பது வரையும்
அணிபெரு விரல்புறங் காலும்
தங்குமே யமுதம் படர்முழங் காலும்
தரிபட மூலமல் குலுமே
பொங்குமே குய்யம் மார்புகண் மூடும்
பொருகழுத் தடையிதழ் நெற்றி
குங்குமத் தடஞ்சூழ் முஹம்மதென் றுதித்துக்
குதிகொளும் வலம்புரிச் சங்கே. (11)

(இ-ள்):—முகம்மதியாவென்ற அந்த வாலைக்கு வாசியுடைய புறத்தால் ஏழு அங்குலந்தொடுத்து ஒன்பது அங்குலம் வரையும் அவளது அலங்காரமான விரல்கள் ஒளிவுசெய்து கொண்டிருக்கும். இன்னும் முழங்கால் தொடுத்து மூலாதாரம் வரையிலும் அமிர்தகலையாகிய சூரிய சந்திர ரூபப்படமானது பளபளவென்று தோன்றித்தெரியும் இன்னும் அவளது நெற்றியும், மார்பும், புருவ வளவும் பெரியதோர் கண்காட்சிப் பொருள்போல் அதிசயமாகக் காணப்படும். எங்கு நோக்கினலும் குங்குமத்தின் நெங்காகவே தெரியும். இதுதான் வலம்புரிச் சங்குடைய தோற்றமாக இருக்கும். எ-று.

வலம்புரிப்பதிகம் ஸம்பூர்ணம்

விழியுறைப்பதிகம்.

கலிவிருத்தம்

வல்லக்கதி ரெல்லிதனில் வந்தகிற சூல்தாஞ்
சொல்லுமிறை வேதமதிற் சொந்தவுரை தன்னே
தல்லகலே யுள்ளநடை நாமறிய வெண்ணிக்
கல்லுமதங் கொண்டகயல் காட்டும் விழியாளே. (1)

(இ-ள்):—மதத்தான அஹறது, ஐன், என்ற வஹறத்தில் ஒரு பேரொளிவாய் எழுந்துநின்ற முகம்மதியாவானது தனக்கு உதாரணமாக வேதகலைஞர்ஞானங்களின் உரைப்படி, ரூஹான் குதுஸியாகி, இன்ஸானில் மஹபூபுடைய தோத்ரப்பெண் வடிவங்கொண்டு முஷஹிதாவில் வெளியாகிடக்கண்டபோது ஆசித்துத்தவிக்கும் அப்தாகிய இருதயத்திற்கு தனது கெண்டை மீனைப்போறை கண்ணே மருட்டிக் காட்டும்படியான விழியையுடைய பெண்ற மணியே! என்று ஆசிரியர் இஷ்க்கின் புறத்தால் அழைத்து நிற்கின்றார் காண்க. எ-று.

கோகனக முத்துசங் கினிக் கொளுகைசொல்ல
மாகனக மான மேனி மாதுளே பழுக்க
நாகரச மாகுமவள் நப்பிடும் புருடர்
தாகரச மாய்கைதரு சாருவிழி யாளே. (2)

(இ-ள்):—இன்னும் அவள் விழியானது, வலம்புரிச்சங்கும். திரளேமுத்தும், நீலோற்பன புஷ்பமும், அழகிய தங்க சன்னங்களின் மின்னலும், புள்ளிமான்களின் மருண்டசாயலும் தோற்றும். மாதுளம புஷ்பத்தின் அலங்காரம் போன்று, அன்னவளே நம்பி விட்ட சாதுக்களான நாயகமார்களின் தாகமான மரணத்தை விலக்கி விடும்படியான இருகண் பார்வையுடைய மின்னரசே. எ-று.

சங்கினி சாருமொழி சக்கரஞ் சுழித்தே
பைங்கிளி மதத்தையெடு பையக்குறி தன்னுல்
சிங்கிசிர சங்குழலிச் சீரிடை யவிழ்த்தே
பங்கைநகம் பூண்டுமுளி பாட்டும் விழியாளே.

(இ-ள்):—அந்த வலம்புரியை ஒத்த சிவகாமியாகிய அவளது ஒருமோக மதன சரிதரப்பார்வையானது, சக்கரமான முக்கோணங்களிலும், ஆடும் வாசி வட்டத்தின் நடுவே சுழித்து வீசியோடி பசியகிளியாகிய பஸிரண்டு கலைபாயுகின்ற ஸ்வாசக்குறியோடும் கலந்து, தன்னுலே தானுகி சிங்கியாகிய முகம்மதியாவாகியவள் தன தலையின் கூந்தலை அவிழ்த்து உதறிவிட்டு தாமரை மலர்த்த வண்ணமாக சிறித்து நிற்கும்போதே கண்முழி பிரளும்படியான விழிகளையுடைய பெண்ணரசே.

சங்கித முழங்குமவன் சரசரத்தின் வாதி
பைங்கிளியின் பஞ்சைதலே பம்பரந் துதிக்க
நங்கைநகை கொள்ளு முன்னே நனவிலவி னூடே
தங்கைகொடு சேரவரு தப்புவிழி யாளே (4)

(இ-ள்):—இன்னும் வாயனது உயர்ந்த குரலோசையை ஸ்வாச சரத்தோடும் தொனிக்கச்செய்யும். இன்னும் பைங்கிளியாகிய வாசியின் சேர்மான கருவிகளான ஐந்து பூதியங்களும் பம்பரஞ்சுழன்ற மதிரி ஆடிவர, அன்னவளது தந்தவரிசைகள் ஒவ்வொன்றும் தன்னேத்தானறியுமவர்களின் சொற்பன சாத்பல்யமான காட்சியாதவும், இவ்வுலக இச்சைகளைக்கவர்ந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் யோகமான விழியையுடைய மாதரசே. எ-று.

பட்டுடுத் தினிரவுக்கை பச்சட மணிந்து
ஒட்டுமிஞ் சிமினிட மோர்வழியி னூடே
முட்டும்பரிக் கெட்டும்வாசி மீமும்வாவும் சீறும்
விட்டிலகப் பட்டதுபோல் வெம்புவிழி யாளே.

(இ-ள்):—இன்னும் தினவான கனவில் வெளியாகும்போது, பட்டாடை என்னும் கலிமாவை யணிந்து, பச்சைவடமாகிய வாசியை ஆபரணமாகப் பூண்டு, இரவுக்கை என்னும் ரேசகம் கும்பம் என்பதை அணிந்து, முட்டுத்தட்டாகிய ஒரு எல்லைக்குள் அதாவது உள் நாவுக்குமேலே கபாலமண்டலத்தின் விஸ்திரமான ஹறோட்டின் வழியாகச்சென்று உலாவிய விட்டிலானது அகப்பட்டுக்கொண்டமாதிரி, வாவு, சீன், வலது இடது நெத்தியின் மத்தியில் ஆடும் கண்மணியே. எ-று.

தன்மனமென் றும்மிடந் தயங்கிமொழி சொல்வாள்
எனமத மடங்குசிங்கி யேழுமொரு யாமம்
மன்மதப்போர் செய்யவரு மாதலல்குல் லீலை
முன்மத முடிக்கடலில் மூழ்குவிழியாளே. (6)

(இ-று):—யாரப்பா, அகமல்ஷுஹூதில் மிதந்து பரமானந்தங்கொள்பவனே! நீ உன் அகங்காரங்களை ஒடுக்கிசுத்தசாத்வீகத்தில், இருந்து அவளைக் கேட்பாயாகில், கருமத்தைச்சொல்வாள். தப்ஸானியாக்கள் ஏழும் ஒவ்வொன்றுக, மகாம் விபரமாக ஒரு ஜாமத்தில் உடைப்பாள். இதுதான் மிக்ராஜியின் ஸம்பாசணையாக இருக்கும். அதானது, அந்த சிவகாமிரூபியின் இருகால் அல்குல், அதாவது, சந்திரசூரியஸ்வாசகலை, இருள்வட்டம், இதில் லீலையாகிய, இஷ்கில் பிரமைக்கொண்டு உற்று தனித்திருக்கச் செய்யும் பார்வை நளினத்தையுடையவளே! எ-று.

ஐம்பொனு லுருக்குகணை யாளிமணிவட்டஞ்
செம்பென வுருக்கவெகு சேசினைகளுண்டு
கொம்பென வருங்கலத்திற் கூறுமையமேத்திச்
சும்பெனச் சுருக்குநூது குட்சவிழி யாளே. (7)

(இ-ள்):—ஐம்பொன் என்ற, வெணமை, சிகப்பு, பச்சை, மஞ்சள், நீலம், என்ற ஐந்து ரெங்குகளையுடைய, பஞ்சரத்ன மோதிர வட்டத்தில் அதாவது, நேத்திரத்தின் கமலமத்தியில் உன் அசலை நீ கண்டபோது, அதில் செம்பாகிய கழிம்பானது உண்டு அத்துருவைப்போக்குவதற்கு ஓர ரிலையென்னும் கலமும், வைராக்கியமென்னும் மையுங்கொண்டு தீட்டிக்கழுவிவிட அவன் கிருபையான திருக்கண்பார்வையே காரணகுருவானவளே! எ-று.

கச்சகலை யிச்சைகனி யொக்குமிதுவொக்கும்
அச்சிகடு வுச்சிநீ ரருந்துமது போலே
பச்சைகுழல் பச்சணிக் குழந்தைபயந் தீர
வைச்சுமடி தவிசிருத்தி வெல்லுவிழி யாளே. (8)

(இ-ள்):—மனது கச்சகாத இன்பக்கனியாகிய கலிமாவின் ஹூ என்பதை, ஒரு தீப வொளிவைப்போல் கொளுத்தி, மூளையில் நின்று நினைவில் வடிந்து ஒழுகும் நெய்யை வார்த்து பச்சைக்

குழந்தையாகிய வாசியின் ஆதாவை முன்னேற்றி இன்ஸானியாவின் பயமாகிய பித்தை அறப்போக்கி, ஜயவிடென்னும் மகாமன் மதுமுதாவில் இருத்தாட்டும் கிருபையான கண்களையுடையவளே!

எவ்வுகணை ரண்டெழுத்து மேவிமேலெங்கும்
சவ்வுகலை யொத்தவுடன் சததுக்கு ளூற்றுப்
பவ்வுகட லேழுமொரு பாருலகைச் சுற்றி
மவ்வுதிரை கொண்டெரியுமங்கை விழியாளே. (9)

(இ-ன்):—கபாலத்திற்கு மேலாலே உறூஜ்நுஸூலாகின்ற வாசியானது மேலுக்கு இயங்கு சமத்துவம் ஒத்தவுடன், நுக்தாகிய ஒளிவானது கீழ் உலகமாகிய ஏழுசமுத்திரங்களும் அலைசுழற்றி வீசிக்கொண்டிருக்கும்படியான மோகவிழியையுடையவளே. எ-று.

நாலுசாதி யாகுமென நங்கையர்கள் தங்கள்
பாலிற்பஞ்ச தாரைரசம் பத்மினியாமயில்தான்
சூலுநது பாலில் பழம் சித்தினியாங்குயிலாள்
சாலுநது சங்கிலியாள் தேனின்விழி யாளே. (10)

(இ-ள்):—அத்தினி, சித்தினி, சங்கினி, பதுமினி என்கின்ற நான்கு ஜாதிப்பெண்களில் நின்று முதன்மைப்பருவமாகிய மயில் ரூபத்தில் நாலானது சூலூற்றிருந்தது. பஞ்சதாரை என்ற அஞ்சிறுகள் ஐந்தும்சேர்ந்து இந்த பூலோகத்தை சமைப்பித்து, இனி வேதமும் ஞானமென்ற பாலாமிர்தமும் உற்பத்தி செய்திற்று. அதுவே சித்தினியாகும். அதுதான் குயில் ரூபம். இனி சங்கினி என்ற வலம்புரிதான் கீதநாதத்தில் ஆலம் இன்ஸானியாவில் நின்றும் ஆதம் வெளிப்படையாயிற்று. அதுதான் தேன்போன்ற தெளஹீதாக விளங்கும் விழியையுடையாளே. எ-று.

மாதுவளை கொஞ்சுமது மாதழம்பழம்போல்
வீதுவளை விற்புருவம் வில்வப்பழம் மார்பு
சாதுமயில் மங்கைசங் கினிக்குமார்புசொல்லச்
சாதுமின நீரதுபோல் தங்கும்விழியாளே.

(இ-ன்):—இனி பத்மினியின்மார்பானது, ஷுஹூதுடைய ஹாலில் மாதுவளையின் கனிபோன்றும், இனி சித்தினியின் மார்

பானது வில்வப்பழம்போன்றும், புருவக்காளானது வானவில் ஒப்போன்றும், இனி சங்கினியின் தோற்றமானது இளநீர்க்கு கும்பையைப்போன்று மிருக்கிறது. இதெல்லாம் வாலியின் விழியில் தெரியும்படியானவளே. எ-று.

அன்னநடை போலவொரு வம்புவிழி யாள்தான்
வண்ணமயில் போலவொரு வஞ்சி நடையாகுங்
கொன்னுகதிர் கூர்மையிலுங் கொக்குநடை யொக்கும்
உன்னுகுறி யித்தனையு மூன்றுவிழி யாட்கே. (12)

(இ-ள்):—பதுமினியின் நடையானது வெள்ளன்னத்தைப் போன்றும், சங்கினியின் நடையானது மயிலின் தோற்றம் போன்றிருக்கும். அத்தினியின் நடையானது கொக்கு. அதானது கலை வாசியின் பேரில்வைத்து ஆடி நடக்கும். ஆக இத்தனை நடையும் நீ முஷாஹிதாவில் எதைக்காண்பாயோ அதுவே வாலை ஸ்ரூபம் அதில் இத்தனையும் காண்கும்படியான விழியையுடையவள். எ-று.

விழியுறைப் பதிகம் முற்றிற்று.

பதமருள் பதிகம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருணனெளிவு பளபளென வழகாயொளிருமருளறைக்குள்
குருவி னருளைக் கரங்குவித்துக் கூடி யிருந்தா லப்படியாம்
மருளு மயக்கந் தனைநீக்கு மறுகா லருளை வருத்திவைக்கும்
தருணஞ் சமைய மிதுவேனை தருவார்பதத்தையருள்வாரே (1)

(இ-ள்):—மூலாதாரக் குகைக்குள்ளே இளஞ்சூரிய சுடரைப் போல் பளபளவென்று பிரகாசிக்கும். அதுவே சற்குருவின் சுட ரொளிவாக இருக்கும். அப்படி தெரிசித்தால் அக்ஷணமே அதற்கு நமஸ்காரஞ்செய்து விட்டால், அப்பால் சத்தேஹமயங்களைப் போக்கடித்து வாசி மாறிய சக்கர் மக்கர்களை திருத்தியமைக்கும். நல்ல தருணம் சற்குருமுஹியித்தீன் வந்து பாததரிசனை தருவார்கள். எ-று.

ஆசைநினைவு மனமுமொன்று யசையாதெழுந்தஹறுபதனில்
ஓசை யிரைச்சலொலியெழுத்து ஆ, ஊ, கும்மென் றலங்கரித்து
வாசங்குதித்து மருள்மயங்கி வடிவாய் மருவியதிற்சிறந்தாற்
காஜா முகியித் தீனருளுங் கனகப் பதத்தையருள்வாரே. (2)

(இ-ள்):—நினைவு, ஆசை, மனம், இம்மூன்றும் ஒன்றுகின வைராக்கிய நிலையைவிட்டும் நீங்காமல் பளீரென்று உதயஞ்செய்து எழுந்து நிற்கின்ற ஹூ வென்ற அட்சரத்தில் ஒருதொனி இரைச்சல் கொண்டு ஹா, ஹூ, ஹும் என்று அலங்காரத்தோற்றத்துடன் உலகை உற்பத்தி செய்து அருள்பெற்றிருக்கும். அந்த ரகசியத்தில் கலந்து கொண்டால் காஜா முஹியித்தீனுண்டகையின் அருளாகிய பதத்தை வந்து கொடுத்தருள்வார். எ-று.

ஈந்தார் கருணை யிருகண்ணு மிசைந்த காதுமிருநாசி
வாய்ந்தாரமிர்தக் கனிவாயுர் வணங்கவிருகைகாலுடனே
ஓர்ந்தாலாகா தொருகாலு மொருமையொருகண்முகத்தூடே
சேர்ந்தால்நந்தி முஹம்மதுவாஞ்சேருப்பதத்தையருள்வாரே

(இ-ள்):— அவ்விதம் தத்துவனே கருணையான இருகண்களும், இரு காதுகளும், இருநாசிகளும், அமிர்த வசனத்தையுடைய வாயும், வணக்கத்துடைய இருகால் கையுடனே எல்லா உறுப்புகளையும் ஸ்மரித்துப் பூட்டி, ஒருகால் அதாவது கும்பகம்வாசி ஒருமையாகிய நினைவும், ஒருகண் அதாவது மணக்கண் என்ற தன்னுணர்ச்சி முகம் என்ற அதிலையுடனே பூரணப்படுத்திக் கொண்டால், அப்போது நந்தியாகிய முஹம்மதியாவானது வந்து பதமருள் தரும். எ-று

ஈமான் நிலையுங் குதிகொள்ளுமிஸ்லாம் நெறியும்பயிர் விளைக்கும்
ஆமாங்தருளுங் கிதாப்களும் அதிக பயித்தும் அவ்வெழுத்தாங்
கோமான் குதுறத் தொளிவாகிக் குதிக்குந்நடுவிலீ மானுந்
தாமா முஹம்மத்நபிகாஜா தருமபதத்தையருள்வாரே. (4)

(இ-ள்):—ஹூ என்ற ஒரு அட்சரத்தின் தத்துவத்தில் பழகினவுடன், ஈமானிலையென்ற வைராக்யமும் உறுதிப்படும். இஸ்லாம் என்றதும் இணையென்ற குபிரியத்தை விட்டும் பரிசுத்தப்பட்டு களை நீங்கும். வேதபாரசயண சாஸ்திர சரஸ்வதி உதிப்புகளும் அந்த அட்சரத்தில் நின்றுந்தான் உதயமாகும். வல்லப

வஸ்துவின் குதுறத்தும் வந்து அருள் குதிக்கும். நடுவே வாசியும் நிலை நின்று ஒரு ஸ்தானங்கண்டு அடங்கும். கோஜா முகம்மதும் தன் அருளான பதத்தை வந்து தரும்

உவ்வென்றருளுமோரெழுத்தையுருளுங்கமலத்துள்ளிருத்திச்
சிவ்வென்றருளுமருட்கண்ணுற்றெளிந்த ஹக்கென்றனல்மூட்டி
நவ்வும் நடனச் சுழிவழியே நடக்த மவுன கரத்தெழுப்பி
எவ்வுங்குதுபில்அஃலமென்னுமிசையும்பதத்தையருள்வாரே

(இ-ள்):—ஹாமவாகிய ஒற்றையட்சரத்தை வாசி கமலத்தில் வீசியுருண்டு உந்தியின் கீழ் ஆதாரத்தில் வைத்திருத்தி எழுப்பி. அருட் ப்ரசன்னத்தின் திவ்ய கண்ணுல்கண்டு ஹக்குதய வீட்டில் வைத்து இஷ்க்கென்ற தீயைமூட்டி, ந பியின் அந்தத்தின் வெட்ட வெளியில் வாசியைவிட்டு நடனஞ்செய்து. அப்பால் ஓசைசெய்யாது செல்லும் வெண்குழல் அதாவது றூஹின வீட்டில் சரத்தை நுழையவிட்டு எவ்விவிட்டால், குதுபுல் அஃலமாகிய சற்குரு நாதன் முஹியித்தீன் வந்து பாதமுத்தி, வரங்கொடுக்கும். எ-று.

ஊரு குவ்வில் ஆருக வொளிவா யோடு மச்சுனையில்
மாருக் கலிமா வமுதூட்டி மகிழுங் கமல வாவியிலே
கூரு யிதழா யிரத்தெட்டுங் குறியார்ந் தெழுந்த வட்டமதில்
தாரார் முகியித்தீனருளு தந்தொண்பதத்தையருள்வாரே (6)

(இ-ள்): —ஹு வைக்கொண்டு மயமான மூலையில் ரம்மித்த வுடனே கபாலத்தின் அறிவுதம்பி கொதித்து அமிர்தமானது ஒரு பிரமாண்ட நதியைப்போல் ஊறிவழியும். அதில் முகம்மதியா வென்னும் சுடர் கிடந்து மின்னும். அந்த மின்னல் யாவும் ஒரு சேரத்திரண்டு கூடிவரது, உன்னை அந்த அமிர்த நதியில்விட்டு அமுதூட்டும். அதுதான் கலிமாவில் நிரூபமாக இருக்கும். அப்போது ஆயிரத் தெட்டிதழ் தாமரையானது பளீரென்று இதழ்விரிந்து மறைபொருட்கள் வெளியாகும். நாபியந்த வட்டமும் பிரமாண்டமான தன்மையில் காண்பாய். சற்குருநாதன் முஹியித்தீனும் பிரசன்னமாகி வந்து பதத்தை அருள்வார். எ-று.

இசங்கி யெங்கு மெழுத்தநனை யெவ்வா றறிவே னறிவதற்குக்
கசங்கு முடலிற களவறுத்துக் கண்டாற் ககன மூடுருவி

மசங்கும் புலனஞ் சொன்ருகி வாரு வன்பு கொடுநின்று
அசங்கற் கறிய திருவருளி னரிய பதத்தை யருள்வாரே (7)

(இ-ள்):—அவ்வித கருணை வெள்ளமாகிய அவ்வட்சரத்தை எப்படி நான் அறியக்கூடும். அறியவேண்டுமானுல், இந்த சரீரத்தின் கோள்களான துடக்குகளை யெல்லாம் அறக்களைந்து கண்டால், சுவனை உலகமெல்லாம் தாண்டி அப்பாலும் நிரம்பி நிற்கும் கண்புலன் நடுஸ்தான ஒளிவு தெரியும். அதில் இஷ்கு வைத்து நின்ருல் அக்ஷணம் வாலிமகபூபு சுபுஹானியின் அருளான தரிசனந்தந்து உதவிசெய்யும். எ-று.

ஐபுங்கலியும் அங்குந்தே யசையா தொழுப்புமவ்வேளை [டுமாம்
நெய்யுந்திரியுஞ்சுடருமொன்ருய்தொடிக்கும்தொழிலெத்தி
எய்யுஞ் ஜிபுரில் வழியடைத்தே யிசையு மிசுரு பீலிசையும்
தொய்யுமீகாயிலிடையில்தொகுத்தபதத்தையருள்வாரே (8)

(இ-ள்):—முஹம்மதியா வென்னும் ஒளிவும், கலிமா என்னும் வாசியும் ஒன்று கூடி ஆட்டம், ஒட்டம் ஒன்று மசையாமல் நிதான நிலையில் வந்து நின்ற மாத்திரம் ஐனில் தெரியும் நூறுல் ஐனது, எண்ணெயும் திரியுஞ்சேர்ந்து எரிகின்ற மாதிரியாகத் தெரியும். அவ்விதம் தெரியுஞ்சுடரானது ஒரு நொடிப்பொழுதில் வெட்டி மறையும் மின்னல்போல் தெரிந்து மறையும். இந்த கடவு எது வென்ருலோ? வெளி நாவின் ஓசைகள் எழுந்து வரா நின்ற உள் நாவுக்குள்ளே அவ் அத்ஞ என்ற ஸ்தானம், இதில் வாசி செல்லாது. உள்நாவு மப்டிலுந்தான் கபால அரைவடிவு கொண்டு சிதுறத்துல் முன்தஹா என்னும் மூலை என்ற விருட்சமானது படர்ந்த பணர்களுடன் கிளைகள்விட்டு ஆலம்பதினென்ஞயிரமும் நிழல் விட்டு நிற்கும். இதின் அடித்தளம் தான் சங்காங்குழியாக இருக்கும். இதுதான் நாலாம் வானமாக இருக்கும். இதற்கப்பால் பனியும் ஒளிவுமாக இருக்கும். அந்த சங்காங்குழியில்தான் ஜிபுரீலுடைய தங்குஸ்தானம் இருக்கின்றது. இதையடைத்திருக்கும் சூனியத்தைக்கடந்தால், இஸ்ராபீலுடைய மகாம். அப்பால் மீக்காயில் இருப்பு. பனி அதாவது நீருடைய மகாம், இதுதான் மூலையின் ஜவ்வுக்கள். இந்த மகாமில் ஏற்றி வாசியை நிலை பெறச் செய்தால் றப்புடைய மோட்சபதங்கிட்டும். எ-று.

ஒருமையொரு கண்மணிவிளக்கை யொளியினொளியையுற்ற
ளருணையறிந்தேயுதவிதருவருளார்கடலேயாவருக்கும் [வர்க்கு
உரிமையொரு பொன்மணிவண்டினுக்கைசகொடுக்குங்கீதமதை
தரும முஹியித்தீனருளித் தந்தொண்பதத்தை யருள்வாரே. (9)

(இ-ள்):—ஒப்பற்ற நற்பானி என்னும் ஒன்றுபட்ட கண்மணியான கிந்நீல் தீபமதைத் தெரிசித்தவர்க்கு பஹா அனுபுடன் பிரீதிவைத்து எல்லா வல்லபத்தையும் வாரிக்கொடுக்கும் திருவருளான ஆநந்தக்கடலே, பொன்வண்டின் கீதசப்தம்போல் ராகம் கேட்கநினை வலப்புரி முழக்கமானதை எந்நாளிலும் கேட்டிருக்கும் படியாக நமது தரும சற்குருவான முஹியித்தீன் உதவி புரியும். எ-று.

ஓயாதோடு பெனுவாசி யொடுங்கும் நாலு முள்ளாக்கி
மாயா மாயு முடலமதில் மசக்குமவுத்தை யுள்ளடக்கிக் [குத்
காயசம்பழத்தைக் கனிவாக்கிக் கனித்தவமுதைப் புசிப்பதற்
தாயாயெனக்குவந்தருளுஞ் சாகிப்பதத்தையருள்வாரே (10)

(இ-ள்):—எக்காலத்தோரமும் கடல்மறை திறந்ததுபோல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சுவாசத்தில் நான்கிலை ஒடுங்கி முண்டகத்தில் வந்து பூரணித்து, சாகாமல்சாவுகின்ற உடலாகிய சுக்குமசரீரத்தில் சந்தத மயக்கமென்கிற மவுத்தை சுக்கிலசரீரமாகிய நிஜவீலுள்ளே அடக்கிவிட்டு, நமாக இருக்கும் அறிவைத்தெளிந்து பழமாகிய வைராக்கிய நிலையில் பழக்கி, இனிப்பான அமிர்தமான இஷ்க்கில் நடையாக்கி விட்டால், தாயைப்போல் வந்து அருள் செய்யா நின்ற சாஹிபாகிய முஹியித்தீன் அபயமென்று முன்னிற்கும். எ-று

ஒளவால்சவ்வையறுத்துத்தொகுக்கி யடங்கியிருந்தவிருளகத்தில்
ஹுவ்வாலறிந்து தெளிந்திடவுங் கூடியுதவியெனக்கருள்வார்
தவ்பாமொழிந்து முரியதவந் தானேயடியேன்செய்துதக்வா
நவ்வால்முகியித்தீன்மலுக்கு முதலி பதத்தையருள்வாரே (11)

(இ-ள்):—ஆதியில் அறிவு கலங்கற்பட்டுக்கிடந்த காலத்தில் அதன் மூடத்தனமென்ற ஜல்லையறுத்து ஒதுக்கி இருளை விலக்கி ஹுவ் என்ற கிந்நீல் வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கச்செய்து அதாவது தன்னை இன்னதென்று விசாரித்து தெளியச்செய்து உதவிசெய்து

நான் முன்பின் செய்த பாபந்தங்களுக்கு தக்கமந்தாக தௌபாவை வழிகாட்டி, தவக்கில் இருக்காட்டி நிலையானது குலைந்திடாமல் இவ்வடிமையை தக்வாவில் நிபகரிக்கசெய்த என் குரு நாதன் முஹியித்தீனே. மலுக்குமுதலியின் அவதாரத்தில் வந்து அருள்புரிந்தார். எ-று

பதமருள் பதிகம் முற்றிற்று.

குருசிஷப்பதிகம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நினைவென்று மனதுக்கு நிச்சயஞ்சொல் வென்குருவே
பனிவென்று வாராத பாரிமகனே நீகேளு
வினவாக நீயிருந்து முன்முரு கபவாஞல்
தனவான இவ்மிலெனீன் தரும்ஹக்கு ரஹ்மானே (1)

சீஷன்:—நினைவு மனது என்று சொல்லப்பட்டவைகள் என்ன? அதன் நிட்சயத்தைத் தாங்கள் எனக்கு சந்தேஹம் வராதபடி சொல்லவேண்டும். என் சற்குரு நாதனே! என்று கேட்க,

குரு:—மகனே! அவை இரண்டும் கருமத்தில் ஒன்றுதான். நீ உன்னை உன்னுடைய பல வகைப்பட்ட வியாபகத்தில் நின்று அற ஒழித்து உன்னை நீ இல்லாமலாக்கி விட்டால் அதில் சமதாகி விட்டாய். அப்போது இம்மூல வகீன் நிறை பூரணமாயிற்று. அதுவே ஹக்குர்றகுமான், என்றபதவி என்றறிந்து உணர்ந்து கொள்ளப்பா. எ-று.

முச்சுடரு மொன்றாகி மூப்பொருளுந் தானாகி
அச்சொருபாய்ப் பாய்ந்தகுடர் யார்கானு மென்குருவே
வச்சொருப தாக்கிவந்த வாழ்மகனே நீகேளு
அச்சொருவும் பான்வையன்றே ஜனிலெகீன் றஹ்மானே. (2)

சீஷன்:—ஆமாம், என் சற்குருவே! முச்சுடர் என்ற மூன்றும் ஒன்றுபட்டு மூப்பொருள் என்பனைகளும் தானானாகி நிறை ஒன்றித்த ஒரு சுடரும் அவனுடைய கோலத்தில் பாய்ந்து சொருபங் கொண்டதாமே! அது எப்படி? தேவரீர் சற்று விபரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குரு —ஹே! அந்த மகத்துவமான நிலையில் தரிபட விதிவசங் கொண்டு வந்த மகனே! அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றேன் கேட்பாயாக. அது எப்படி என்றால், ஆதியில் மஹ்லியத்தில் புதைந்து போய்க்கிடந்த ஆசையானது அதிமோக அக்னியில் எழுந்த விஷயத்தில் ஒன்று இரண்டு மூன்று உதயங்கொண்டு மும் மூர்த்திகளாகி, அஹது அஹ்மது முகம்மது, என்ற முக்கோலமாகி, நாத விந்தாகி, உன் நேத்ரமென்ற வாரப்படத்தில் விழுந்து எழுந்த வுடன் அப்பார்வையாகிய ஐனுல் எக்கீன் அல்லவா ரஹ்மானியா விற் சொருபங்கொண்டது! இது மஹாபாரதூரமான இல்மாக வும் அல்லாவின் சிர்ருகவும் இருக்கின்றபடியால், இந்த இடந்தில் நல்ல ஊன்றி விஜாரித்துப்பார். விதியிருந்தால் உனக்கு விளங்கி ஆச்சரியத்தைக்கொடுக்கும். மஹான்களெல்லாம் இந்த இடத்தில் வெகு சமர்த்தாய் எழுதிப்போயிருப்பதையும் பார்த்துணர்ந்து பிடியப்பா மகனே! குருநாதனுகிய குணங்குடி மஸ்தான் அவர் கள் வெகு நல்லாயிருக்குது காணும், ஒரு சொல்லாலில இப் படிதோணும்'' என்று சொன்னதையும் ஆழயோசனை செய்து பாரப்பா. எ-று.

நின்ருடும் பார்வையிலே நிச்சயம தாக்கிவர
நன்ரு யெனக்கருளும் நாயகமே யென்குருவே
ஒன்ரு யிருந்துமென்னே யோர்மை கொண்ட வென்மகனே
குன்ருச் சொருபடுக்கும் குருஹக்கு றஹ்மனே (3)

சிஷன்:—ஆமாம், என்குருநாதனே! அந்தப்பார்வை என் னும் ஐனுல் எக்கீனில் நின்ருடக்கூடிய தாத்தின் வடிவை தெரி சனை செய்து நிட்சயப்படுத்திக்கொள்ளும் தன்மை எப்படி? அதை தீபரமாக எனக்குதவிசெய்வீர்கள், நாயமானவர்களே! என்றதற்கு.

குரு:—ஹே! ஒரே நிலையின் பிடிவாதத்தால் தத்துவத் தைத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வைராக்ய முத்திரையுள்ள மகனே! கேட்பாயாக. அதை நீ ஒன்றுபட்டு விரவி ஆலங்களின் தத்து வக்கிரீடத்தை யடையவேண்டுமானுல், ஆரம்பத்தில் குருவின் பேரில் சதாவும் மோகங்கொண்டு, என் அருபத்தில் உன் அரு பமாகக்கண்டு அதில் சம்பந்தஞ்செய்யவேண்டும். அதில் உன்னை

என்னில் பனு செய்துபோட்டு என்னை நிலைக்கச்செய்து ஆடி நிற்க வேண்டும். அப்பால் என்னை றகுவில் பனு செய்துவிட்டு அதில் சிலகாலந்தரித்து நின்று அப்பால் றகுலை றஹிமானளவில் பனு செய்து ஜம்ஆகி பரிபூரண சமதில் முடுகவேண்டும். எ-று.

மாவச் சரத்தெழுத்தை மாங்கிஷத்தோ டேயடைத்து
வாசியச் சரத்தோடு வருத்துவர் சென்குருவே
சாவாச் சரத்தோடு சற்குருதே ரென்மகனே
காவாகீகூவச் சமலவோ இலாகிஹக்கு றஹ்மானே. (4)

சிஷன்:— ஆமாம், மீமென்ற அட்சரமானதை இந்த சரீரத் துடன் வைத்தடைத்து வாசியானதை இக்கூட்டில் எப்படி நுழைக் கப்பட்டது. என் குருவே சொல்வீர்களாக என்று கேட்க,

குரு:—சாவாத எழுத்தை சற்குருவின்சொருபத்தில் வடிவாக் கிக்கொண்ட நேர்ச்சியுள்ள என் மகனே! கேள். அது கலிமாவின் ஹா, ஹேயானது ஆரம்பம் தொடுத்து உண்டாகி யப்பால் மீமை அடைத்திஞலே ஆதியில் சுவாசம் உண்டாகி அப்பால் ஒளியின் பவர்விளக்கு சுடர்செய்து உதிராக்கினியானது ஜடலம் ஆதிக்கமும் படர்ந்து பூப்பூத்திற்று. அது இலாஹி ஹக்கு றஹ்மான், என்ற மூவுதயமாகி, நடத்தாட்டிக்கொண்டு வருகின்றதப்பா. இதை நீ முஷாகதாவில் இருந்து பார்த்தால் தெரியும். எ-று

பூவாசத் துள்ளிருந்த பூலா நறுந்தேனே
மாவாசத் தாலெழுப்பு மகிழ்ச்சிசொல்லு மென்குருவே
ஆகாவா நீக்கியருங் காட்சிகண்ட வென்மகனே
நாவான பேச்சலவோ நடனப் ஹக்கு றஹ்மானே.

சிஷன்:—ஆமாம், அந்தப்பூவின் வாசனையாகிய ஹூ என்ற பேரின்ப அமிர்தத்தை நம்முடைய பழக்கத்தில் பிடித்து நடையுண் டாக்கு முறை எப்படி? சற்றுபோதனை செய்வீர்களாக என்றதற்கு,

குரு:—ஆகாதவனுகிய கன்ஞசென்னும் மூவாசை காமி யக்கள்ளனை அறநீக்கி, ஒரு நீக்கமற்ற தானத்தில் ஒழிந்திருக்க வேண்டியதே. அதற்கு அவசித்த கருமமாக இருக்கும் டி பூவின் வாசனையால்தான் ஒவ்வொன்றின் நாவிலும் வார்த்தை தொனிக்கின்றது. அதுதான் அல்லாவின் நடனமாகுமென்று உணர்ந்து கொள்வாயாக. ர-று.

பாலே செறிந்தவனப் பவதோஷ மற்றநிலம்
நாலேயுமொன் ருக்கிவர நடனஞ்சொல்லு மென்குருவே
தாலால மென்றுசொல்லித் தமாமாக்கு மென்மகனே
மாலான் சொரிந்தஇல்லில் மகிழ்ச்சிஹக்கு றஹ்மானே (6)

சீஷன்:—ஆமாம், இந்த பாலேவனமாகிய துணியாவின் கெட்ட பாவதோஷங்களே விட்டும் பரிசுத்தஞ்செய்வதற் கேது வானது எப்படி? சற்று வழியருளவேண்டும் என்று கேட்க அதற்கு,

குரு:—அப்பா மகனே! பூதகுணங்கள் நாலேயும் ஒன்றொன் ருகக்கடந்து நப்சு முத்மஇன்னுவின் சுயமான சற்குணத்தில் கோலங்கொண்டு அதேவழமையாக நிற்கவேண்டும். இலிஅல் லா என்ற மணி அப்போது மணிமந்திரத்தால் சர்வமான ஆநந்தமும் உனக்கு கிடைக்கப் பெறுவாய். இது ஹக்குர்றகுமா ஞக இருக்க அநுபவித்துப்பார் தெரியும். எ-று.

அறுநான் கெழுத்தான வமிர்தக் கலிமாவில்
உறுநான்கி லொன்றுண்டு மோர்மைசொல்லு மென்குருவே
கருநான் கறிந்திருந்த கண்மணியா மென்மகனே
பெருநான் கெழுத்தூமை பேசும்ஹக்கு றஹ்மானே. (7)

சீஷன்:—ஆமாம், இருபத்து நான்கு அட்சரத்தில் அமையப் பட்ட கலிமாவில் இல் லல் லா ஹூ என்ற நான்கிலொன்று உயி ரட்சரமாக இருக்கின்றதே, அதென்ன தேவரீர் கிருபை கூர்ந்து அறிவிப்பீர்களாக என்றதற்கு,

குரு:—அப்பாமகனே! அந்த அட்சரமானது ஊமையாக இருக்கின்றது. அதில் நின்றுந்தான் ஜந்துக்களின் வார்த்தைகள், பாஷைகள், கீததொனிகள் யாவற்றும் தடைபெறுகின்றது. அது தான் ஹக்கு றகுமானாக இருக்கின்றது. எ-று.

ஊமையென்றுற் சோதியன்றே வுல்லாசப் பிள்ளையது
ஊமையென்று சொன்னுக்கா லுறவுமுண்டோ வென்குருவே
ஊமையென்ற வுள்ளெழுத்தை யுயிராக்கு மென்மகனே
ஊமையென்ற வுடலுயிரு மொன்றும்ஹக்கு றஹ்மானே. (8)

சீஷன்:—ஆமாம்! அந்த ஊமையட்சரத்தை மஹான்களெல் லாம் ஒளியென்று உறுதிகூறிப் போயிருக்கின்றார்களே! அப் படியிருக்க இந்த மகனுக்கு அதை ஊமை எனறு மாத்திரம் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? என்றதற்கு

குரு:—மகனே! அது அப்படியா? இதுவும் ஒரு நல்ல கேள்வி தான் ஊமை என்ற பதத்தை பகுத்தால், ஊ, மை, என்று ஆகு தல்லவா! அது ஹேயும் மீமும் என்று வைத்து, உயிரும் உடலும் என்று நிச்சயித்து அவ்வுடலைத் தூக்கி உயிரில் சம்பந்தப்படுத்தி விட்டால் கல்க்கு காலிக்கில் சேர்மானமாகி விடுவான், அப்பால் பேச்சென்ன இருக்கிறது. எ-று.

பற்றுமந்த வோரெழுத்தைப் பையவட் சரத்தோடே
ஒற்றுமுட லாக்கிவந்தா லொடுக்கஞ்சொல்லு மென்குருவே
உற்றுற்றே யுச்சரித்த வுளஞ்சுமனே யென்மகனே
அற்றறத் தொன்ருக்கல் ஹம்துலில்லா றஹ்மானே. (9)

சீஷன்:—ஆமாம்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி அந்த ஊமை எழுத்தை உடலுயிராக்க வழிதேடிக்கொண்டு வந் தால், அப்பால் ஆகின்ற துறையானது எப்படி? எடுத்துக்கூறுங் கள் நாயகமே! என்றதற்கு,

குரு:—அப்பா! அதன் மகிமையான வல்லபத்தை நான் என் னென்றுரைப்பேன். அதை உட்சரிக்குப்போது, உன் நரட்ட மென்ற பலபட்டரையான நினைவை பரமாத்மாவின் ஓர்மையள வில் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டு யாதொரு கவலையுங்கொண்டு வராதபடி கமலத்தில் பார்வையைச் செலுத்திவர, கொஞ்சங் கொஞ்சமாக காரியம் ஒப்பேறி சகலமும் அல்ஹம்தின் வட்டத்தில் வந்து ஒன்றுகூடி விடும். அப்பால் விபரிக்கவேண்டியது அழகல்ல அப்பா. எ-று.

றகுமானெ னும்பொருளே ரகசியமாய்க் கொண்டுவர
ஒகிமாநீ செல்லிவர வும்பாம்நா ளென்குருவே
தகுமான மாயிருந்தவென் றன்மகனே நீகேளு
வகாவாஞ் சிவவெழுத்து வாசிஹக்கு றஹ்மானே. (10)

சீஷன்:—அடுமைத்தனமா யிருக்கப்பட்ட இந்த ஜடல சொரு பியானவன் றகுமான் என்ற பதவியை யடைந்து அந்த வல்ல

மையை எடுத்தாடுவதற்கு காரணம் எப்படி? அதைத் தாங்கள் விபரித்துக் காட்டவேண்டும். என்றதற்கு,

குரு:—அப்பா! அது அந்த சிவ சொரூபியான ஊமை எழுத்தை வாசி என்ற பிரம தத்துவத்தால் உருவாக்கிக் கொண்டு நினைவை ஒன்றித்து விட்டு நிலைநிற்கச் செய்வதால், அச்சிவசொரூப ஊமை எழுத்தானது வாசிமயமாய் இலங்கும் ஹக்குல் றகுமான் என்ற பதவியை பெறுகின்றது. எ-று

வாசியென்ற மாயோக வல்லபமா யென்றனக்குப்
பூசித்தது வோடிவரும் புலன்கள்சொல்லு மென்குருவே
ஆசித்துக் கொண்டிருந்த யாருமற்ற வெண்மகனே
மாசற்ற லாமக்காளே இலாஹிஹக்கு றஹ்மனே. (11)

சிஷன்:—என்சற்குருவே! மாயோகமான ஒரே நிலை சாதனையான யோக பீடத்தில் வாசியைக் கையாள வேண்டுமே! அந்த வாசி எந்த வாசி? அதை விபரியுங்கள் என்றதற்கு,

குரு:—அப்பா மகனே! புலன்கள் ஐந்தும் ஐந்து குணகுணத்தில் உன்னை நடத்தாட்டுகின்றதல்லவா? அவ்வொவ்வொரு குணத்திலும் நீ நடந்து கடந்து கொண்டு வந்து அழிவில்லாத சற்குணம் இதுதான் என்று எதைக் காண்பாயோ அதை நீ றப்பென்று தீர்மானித்து, அதில் தரிபட்டு நில். அதுதான் மஹான்கள் லாமக்கான் என்று சொல்லிப்போன பதவியாக இருக்கும். எ-று

லாமக்கா னுள்ளிருந்து லாகிரிகொண் டாடுப்நல்ல
பூமகளு மயலாவாள் பூசாரி யென்குருவே
மாமாஹா ஹீஹீஹூ ஹூவென்னு மென்மகனே
வாமாயி மாயின்ற வருங்ஹக்கு றஹ்மானே. (12)

சிஷன்:—ஆமாம், அந்த லாமகான் என்ற மாளிகையில் ஒரு வாலிபக்கன்னி தோன்றுவாள் என்று காட்டானே ஷெய்கு சொல்கிறார்களே! அக்கன்னிதான் எவள்? அதை விபரியுங்கள் நாயகமே! என்றதற்கு

குரு:—அப்பா! அதுதான் தமிழ் சாஸ்திரிகள் தாமறைமகன் அதாவது இலட்சுமி, சரஸ்வதி என்று இருபால் படுத்தியது. இலட்சுமி, முஹம்மது. சரஸ்வதி அஹ்மது என்று உன் உறுதியில திட்டஞ்செய்துகொள்ளப்பா. அதில் நீ லாகிரி கொண்டால்

அது உன்மேல் மோகங்கொண்டு உன்னில் விஜயமாகிவரும் நீ மாமா, ஹா என்று உன்னு! அது ஹூ ஹூவென்று உன்னில் உன்னும் அநுபவித்துப்பார். எ-று.

குருசீஷப் பதிகம் முற்றிற்று.

ஓர்மைப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருந்துமத் தீகு தன்னை தின்நபி ஷரீஅத் தாக
வருந்தியோர் ராசா வாலை வள்ளல்சேர் நபியே யாகும்
அருந்தவ மதுக்க சாவு மபூபக்க ரவரே யாகும்
பொருந்திய ஷிஹாபுத்தீனும் பொறுத்திடு மோர்மைதானே (1)

(இ-ன்):—அவ்வித மெய்ஞ்ஞானத்தின் அருமைத் துறை முகத்தை ஒருவன் அடையவேண்டுமானால் அவன் ஆரம்பத்தில் நமது நபிகள் சிகாமணியவர்களின் நடையுடை பாவனையாகிய ஷரீஅத்தென்னும் நீதிமார்க்க நடையில் நடைபழகி வரவேண்டும். அவ்விதம் வழிபட்டு நடந்த மஹான் திட்டமாக முகம்மதின் ஸ்ரூப அச்சியந்திரத்தில் பதியப்பட்டவனாக இருக்கும் இன்னும் அவர்கள் சொல்லைக் கடக்காதவன் அபூபக்கர் றலியல்லாஹு அன்குவின் பதவியையுடைய மன்னனாக இருக்கும். அதில் சாதித்தான் கடைசிவரையிலும் முத்தியடையலாம் என்ற ஒரு உறுதிப்பாடானது திடனாக முகியித்தீனாக இருக்கும். எ-று.

சொந்தமா மலக்கு மாராஞ் சொற்றுணை ஜபுற தாள
சிந்துமே யழகு கொண்ட சிதுறத்தில் நின்ற தாள
முந்தஹா விதமதாக வியம்பிடும் நாருத்தென்று
விந்தையா யுன்னதென்று விசைபெறு மோர்மைதானே. (2)

(இ-ள்):—இந்த ஓர்மைதான் றகுல் நாயகம் சிதுறத்துல் முன்தஹாவைக்கடந்தவுடன் மயங்கி நின்ற ஸ்தானத்தில் சந்தித்த வஸ்தாக இருக்கும். இதற்கு நாருத்து மகாம் என்று சூபியாக்கள் வர்ணித்தார்கள். இதை உணர்ச்சி செய்வது முதலாவது முரீதின்கள் பேரில் கடமையாக இருக்குப். எ-று.

தரீகத்து தன்னி லாகுந் தவநபி யீசா வுத்தாம்
மரீகத்து அசுஹா பாவும் வருமும நுடனே யென்னத்
தரித்திடுப் பீர்ம தாந்த பகாத்தெனுந் தீரமீக் காயில்
பரிக்குமவ் வறுஷேயென்று பழகிக்கொ லேதர்மைதானே (3)

(இ-ள்):—இனி தரீகத்து என்பது நடையாக இருக்கும். இதில் குடிகொண்டிருந்தால் அது ஈஸாநபியுடைய நடையாக இருக்கும். அதில் தரிபட்டவன் ஹஸ்ரத்து உமறுடைய பதவியைப் பெறுவான் இதற்கு சற்குரு சிந்தாஷாமதாருக இருக்கும். வழியானது தபகாத்தியாக இருக்கும். மலக்கானி மீக்காயீலாக இருக்கும். பாதையானது அருஷாக இருக்கும். என்றறிய வேண்டியது. எ-று.

அன்றிடுப் ஹக்கீகத்துக் காதமாம் நபியே யாகும்
கன்றிடு மசாப துக்குக் ககனுது மானுஞ் செய்கு
விண்டிடும் இசுரா பீல்தாம் விளம்பிடும் பகுறு சாமும்
சென்றிடும் ஜபறூத்தென்று தெளிந்திடு மோர்மைதானே (4)

(இ-ள்):—இன்னும் ஹக்கீக்கத்தென்னும் தரீக்கத்துக்கு நபியாரென்றால் ஆதமாக இருக்கும். அதற்கு அஸ்ஹாபி ஹஸ்ரத்து உதுமானாக இருக்கும். அவரே ஷெய்குடைய பதவியாக இருக்கும். மலக்கானியாகிறவர் இஸ்ராபீலாக இருக்கும். இதானது ஜபூறுத்துடைய மகாமாக இருக்கும். என்றறியவேண்டியது எ-று.

காதிறு வழியைக்கேளு கலாமிபுருகீ மாகும்
மாதுதி யாகவந்த அலியுடன் முகியித் தீனும்
வாதிசு ருயீலாகும் வளங்குமலக் கூத்துலெவுகு
சாஹிது வெல்லாஞ்சொல்ல ஜவாபுகொ னோர்மைதானே (5)

(இ-ள்):—இவி மஅரிபா என்று சொல்லக்கூடிய காதிறுடைய வழியைக் கேட்பாயாக அதற்கு நபி இப்ராஹிமாக இருக்கும். அஸ்ஹாபியானவர் ஹஸ்ரத்து அலியாக இருக்கும். பீர் என்னும் ஷெய்கானவர்கள் எம்பெருமான் முகியித்தீனாக இருக்கும். மலக்கானியாகிறது இஸ்ரபீலாக இருக்கும். மகாமானது மலக்கூத்தாக இருக்கும் இதில் தான் வெளஹூல் மஹ்பூல் அடங்கியிருக்கின்றது சமஸ்த குதுபுகளுக்கும் முகித்தீனில் தான பட்டங் கட்டப்படுகிறது. எ-று.

பகுமது வானவுன்றன் சுடத்தினிற் பகுப்பைக்கேளு
தகுமது ஷரீஅத் துக்குத் தோல்தசை யெலும்பு முகீன
முகமுடன் காதுநாசி மலர்விரி வாயுங்கண்ணும்
தகுமலர் தரீகத்துக்குக் சாற்றுவே னேர்மைதானே. (6)

ஐயுமாய் பலனும் மூச்சு மமர்ந்திடா தோடிநிற்கும்
எய்யுமாய் பார்வை தானு மெறியம்பு போலே நின்று
தெய்யுமாங் கேள்வி தானுந் தொகுப்புரை தன்னைக்கேட்டுக்
கையுமே முஷாஹ தாவும் கருத்துள்ள வோர்மைதானே. (7)

(இ-ள்):—இனி மகனே! உன் சடலத்திலுள்ள பகுப்பான சிர்றுகளை நீ கேட்பாயாக. அதாவது:—மேலே சொல்லப்பட்ட ஷரீஅத்தென்பது, உன் சரீரத்தின் தோல் சதை எலும்பு முகீயும், இன்னும் செவி, மூக்கு, கண், வாய் ஆகிய இவைகளாக இருக்கும் இனி தரீகத்தென்பது விபரிக்கின்றேன். அதாவது:—சுவாசம், நேத்ரத்தின் தெளிவான பார்வை, எவையும் கிரஹிக்கப்பட்ட கேள்வி. இம்மூன்றில் நின்றுந்தான் முஷாஹிதாவின் பதவிகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எ-று.

நபுசுஅம் மாரு காபு நடக்கும்ஹேயா அயின்சாத் தஞ்சும்
பவுசுலெ .....வெண்ணு .....பழக்கலிபுல..... ன்றே
தவுசுடன் முல்ஹி மாவைத் தரிபட அலிபு லாமீம்
கொவுசுலுவீமுன் கன்ருய்க் குறையில்வா வோர்மைதானே.

(இ-ள்):—நப்சு அம்மாருவானது காபு, ஹே, யா, ஐன், சாது, என்ற ஐந்து அட்சரங்களின் தத்துவத்தைக் கொண்டு நடப்பதாக இருக்கும். இனி நப்சு முல்ஹிமாவானது அலிபு, லாம், மீம், இதில் ஓர்மைபெற்று நடக்கின்றது. இதுவும் சத்தில் கலந்ததாக எண்ணப்படாது என்று உணர்ந்து கொள். எ-று.

தோற்றுமே முதுமை யின்ன தொடுநபு சான தைத்தான்
கூத்துமே யாட்ட தாகாக் கொடுசுவந் தனுகா தென்று
காத்துமுத் தலகு தன்னைக் காபுதூன் கருணை கொண்டு
சாற்றுமே தகுமீ தென்று தலைமையா மோர்மை தானே (9)

(இ-ள்):—இந்த நப்சானது ஒருவனுக்கு முதுமைக் காலம் வரையிருந்தாலும் போதுமானது. இந்த நப்சில மனிதன் அவ்

வளவாய்க் கெடமாட்டான். கூடியவளரைப் பேணுதல் உள்ளவனு வான். இது காபு நானுக இருக்கும். இதல் கருணை அவனைக் கெட வொட்டாமல் பரிபாலிக்கும். ஆனல் உறுதிபாடுடையவனுக இருக்கவேண்டும். எ-று.

சுல்பியென் றுரைத்து நின்ற தொடுகுறி ரண்டு தன்னில்
உலவியே யுயர்ந்ததொன்று வுசையில் கீழ் தாழ்ந்த தொன்று
மல்கியே தசந்தா தன்னில் மருவியே யிருப்ப தானுற்
பல்வித குபிரை யெல்லாம் படுத்துமே யோர்மைதானே (10)

(இ-ள்):—இனி நப்சுகளின் குணதிசயங்களில் நின்று சுல்பி என்று ஒரு நப்சு இருக்கின்றது. அது உயர்ந்த குணம் தாழ்ந்த குணம் என்று இருவகுப்பு உண்டு. அதில் உயர்ந்த குணத்தில் பொருந்திப் போவானுனல், அது சகலமான குபிரியத்தென்னும் கர்ம தோஷங்களை யெல்லாம் சங்கரித்து, இவனை வழி சருக விடாமல் அன்புடம் விலக்கிக் கொண்டு வந்து, கடைசியில் சூபி யாக்களின் வையாளி நடையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துக் கண் பார்க்கும். எ-று.

தம்பமா மற்ற சுல்பி தாமுயர்ந் ததிலே யுள்ள
சும்புமார் தாவு மாகச் சுழிமுனை வாசி வாவில்
கம்பமாய் முனைத்து நின்று கரும்பாகி யதிலே யார்க்கும்
ஒன்பதா மெகினி லீமா னெடுக்கமா மோர்மை தானே. (11)

(இ-ள்):—இன்னும் அந்த சுல்பியானது உன்னை நாளுக்கு நாள் உயர்த்திக்கொண்டு வந்து, உன்னிலுள்ள கர்ம தோஷ குப்மை கூழங்களை யெல்லாம் அறத்துடைத்து, சுழிமுனையாகிய மனவாசியை சுவாச வாசியில் வைத்து நிரப்பமாக்கி, லாமகான் என்னும் காப கௌளைனில் நின்று ஒளிவட்டஞ் செய்யக்கூடிய உஜூது என்னும் மலிக்குல் குத்தூஸை இஷ்கென்னும் கரும் பாக இனித்து ஒட்டச் செய்து, கடைசி ஒடுக்கத்தில் ஈமானுடைய நிலையை பரிசுத்தமாக ஆக்கி, எக்கீன் உறுதிப்பாடு உண்டாகி ஜயம் பெறும்படியாகச்செய்யும். எல்லாம் ஓர்மைதான் காரியஞ் செய்விக்கும். எ-று.

ஓர்மைதா னென்று சொன்ன வொருமொழி அறுவகில்நின்று
கூர்மையாய் வந்த தாது கோழால கவுதா மென்றும்

சோர்மையாத் தேஷமில்லை தோத்திடுந் தவுபா கூடுந்
கீர்மையாய் முகியித் தீனுந் திருவுள மோர்மை தானே. (12)

(இ-ள்):—நாயகம் சல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லமவர்கள் அறுஷேமு அல்லாவை அடுத்தபோது "ஐ! என் ஹபீபே! உன் ஓர்மைதான் நான்" என்று ஒரு திருமொழி உதய சப்தம் தொனித்தது. அந்த தொனியானது தாத்துல் கிபுரியாவாக ஒளிவிட்டு பரஞ்சுடராய் குலாவிற்று. அதுதான் எம்பெருமான் கௌதுல் அஃலமாக நின்றுக்கலந்திற்று. இந்த இடத்தில் உள்ளபடியே இன்காரு அல்லது சந்தேஹமாவது கொண்டு வரப்பட்டவனு டைய இருதயம் திட்டமாக ஷெய்த்தானுகிப் போகும். நம்பிக்கை யுடையவன் தன் தௌபா கபூல் செயயப்பட்டவனுய் ஒளலியாக் களில் சங்கமாகுவான். இனி எம்பெருமான் ஜகத்முகியித்தீனு டைய திருவுளப்பொருத்தத்திற்கு ஆளாகி வையாளிபோடுவான். இதுவே ஓர்மையாக இருக்கும். எ-று.

ஓர்மைப்பதிகம் சம்பூர்ணம்

மனப்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பதினா லெழுத்துமது வொன்று யிணங்கிப்
பறக்குமா காச நிலையில்
அதின்கீழே நின்று மறுகோண வாயுவுக்
கருவா மெழுத்து மதுசீன்
அதிலே சிகாரம் ஆமென் றெழுந்த
தருதேசி யான வேயும்
மதியான வக்கினி யதின்மூன்று திசைமாறி
மறிவோ டறிந்திடென் மனமே. (1)

(இ-ள்):—கலிமாவில் பதினுங்கெழுத்தும் ஒன்று கூடி நினவு என்று சொல்லப்பட்ட, ஆகாயத்தின் நிலையின் கீழே உள்ள அறு கோண வாசி என்ற மனக்கமலத்தில், உட்கருவாக நிற்கக்கூடிய எழுத்தானது சீனுக இருக்கும். அதைத்தான் தமிழ் ஞானிகள் சிகாரம் என்று சொன்னுர்கள். ஆம் என்றெழுந்த வாசியானது

ஹேயாக இருக்கும். இது வலபக்கத்தின் ஒட்டமாக இருக்கும். இனி சந்திரனும் சூரியனும் வாசியில் வையாளிகொண்டு. சூனியத் துடன் முக்கோண திசையில் ஓடிச்சென்று வருவதை மனமே நீ அறியவேண்டும். எ-று.

தரிப்பொடு மிருகோணந் தருநீர் மகாரமது
தாமா யெழுந்த மீமாம்
மதிப்பொடு மண்ணு நூகாரத்தி னுள்ளே
மலப்பூ வெழுந்த வுருவாம்
நரிப்பா யிந்தாலுக் குள்ளுள்ளந் தாயான
நற்சுப கவுசனி மணியா
லுரிப்பாகி வருமதலி யிருபங்கு வானகையு
முருவா யருகிடென் மனமே. (2)

(இ-ள்):—இனி இருகோண மென்கின்ற கபால அரையில் வோடிச் செல்லும் வாசியானது மீமாக இருக்கும். அது மன்னு டைய மகாமில் உள்ள சகல ஆசையுமுள்ள மலப்பூ என்ற உபாதி களையுடையதா இருக்கும். ஆலல் இந்நான்கு வாசிகளுக்கும் இவ்விடமானது காப கௌசைனுக இருக்கின்றது. இதில் வந்து தான் சிசுக்கள் உருக்கோலங்களை எடுத்துக் கொள்கிற விதத்தை நீ அறிந்துகொள் மனமே. எ-று.

வகையான பலதுண்டு கலிமாவி லுரைகேளு
மசையாத வறு நரன்கிலே
துகையாக வறுரண்டி லுருவாகு மொருநான்குந்
துறையான சூல் மூன்றிலே
தகைப்பாரு மில்லசம லப்மூலா தாரத்தின்
தானவிஞ்சி நால்வாச லாமா
முகையான பகையாகி யெதிர்வா யுடல்சிரசு
முல்லாவென் றேது மனமே. (3)

(இ-ள்):—அந்நான்கு வகையிலும் பலபல வகையான சித்து சம்ப்ரதாய ஆட்டங்களெல்லாம் உண்டும். அது கலிமாவின் மணி மந்திர ஹுவில் வைத்து அடக்கிக் கொண்டபோது, அது ஒரே பூரண கோலங்கொண்டு உலகமெல்லாம் ஒரே நிராமயித்தில் கூடிக் கொள்ளும். இனி அதை நபூல் நாயகமவர்களின் உதவியைக்

கொண்டு மூன்று ஹேயில் எல்லா வல்லமை யடையும்படியாக, சரீரத்தின் சகல உறுப்புகளையும், ரஹிதப்படுத்த இயலும். அதா னது லா, இலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற பன்னிரண்டு அட்சர சக் தியால் எல்லாம் ஹுவின் ரூபத்தில் உருவங்கொள்ளச் செய்கிற பிரமதத்வமாக இருக்கும். குழவி வண்டானது எப்படி இலந்தை யின் கிரிமியைத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் மரத்துளையில்வைத்து, ஹுவென்று வட்டமடி தன் உருவத்தில் திருப்பிக்கொள்கின் றதோ அப்படி இதில் தெளிந்த அறிவைச் செலுத்தின மஹான் களுக்கு காரியம் சித்திக்கும். இனி மூலாதாரம் என்பதற்கு நான்கு வாசல்களுண்டும் அந்நான்கில் வைத்துத்தான் சந்திர சூரிய விந்துக்கள் சகல உறுப்புகளையும் சமைத்தெடுத்துக் கொள் கின்றதை நீ அறிந்துகொள் மனமே! எ-று.

ஆகவோ ரிரண்டு மோரஞ்சு மூன்றும்
அவ்வென் றெழுந்த சிரசாம்
வாகாக வொன்றுவர வாவா வெழுத்தினது
வகைசொல்ல வேகே ளும்நீர்
தாகமதி யானஞா னமிலே மதில்ஹீயும்
தாமான ஒருஹேயுந்தான்
மாகரண்டு பங்காக வீயுமது பங்காக
மாங்காயென் றறியு மனமே. (4)

(இ-ள்):—ஆனதால் கலிமாவில் இரண்டும் அடுத்த மூன்றும் ஐந்து அட்சரங்களும் "அவ்" என்று எழுந்து விட்ட தலைவட்டமாக உருக்கொண்டது. வாவா வென்று நின்ற வாவு அட்சரமானது, கலிமாவின் ஹுவி எழுத்தும், மற்றொரு ஹேயுங்கூடி, இன்சானில் தாமறை மாங்காயாகக் கோலங்கொண்டது, என்று உணர்ந்து கொள் மனமே. எ-று.

றேயைப் பிரிந்ததொரு மசங்காய் வலப்பியும்
ரேகைக் கொருவாயு மதுவாம்
மாயசைச் செறித்தமட மாங்கசய தன்னில்
வருமரய சூனத்தை யதுகேள்
தாயைச் சுகாதசதி மதிகெட்ட கொட்டாவி
தருவிக்கல் நேரயு மதுதான்
காயைக் குறித்தவிட மாங்காயி னிற்குறியை
யறிவாகக் கேளென் மனமே. (5)

(இ-ள்):—நேயைக் கொண்டுண்டாக்கிய அவயவ உறுப்புக ளெல்லாம் மாங்காயைச்சூழ உள்ள வலது பிரிவுகளாக இருக்கும். அதில் நின்றுந்தான் காமாகர இச்சைகள் மேல் எண்ணங்கள் எல் லாம் உண்டாகின்றன. இனியதில் ஏற்படுகிற சூனியங்களாக் கேட் பாயாக. தாயின் சுரோணிதத்தில் நின்றும் உண்டாகின்ற மதி கெட்ட கொட்டாயியும் அதில் நின்றும் வரப்பட்ட உஷ்ண வாய் வைப்பற்றிய நோய்களுமாக இருக்கும். இனி மேலே கூறிய தாம ரைக்காயில் நின்றும் உண்டாகின்ற குறிப்புகளைக் சொல்கின்றேன் நல்லறிவுடன் கேட்பாயாக மனமே. எ-று.

அகாவென்று அன்னமதை அறையாமலுண்டுறக்க
மதுகாண கண்ட கறுப்பு
நிகாவென்ற நிறமுள்ளே நிச்சயம் தானதுக்கு
நிலைகெட்ட வோர்மை யதுதான்
வகாவென்ற அல்ஹம்து வகையன்று மேயஞ்சு
வாயுநெருப்பு நீர்பு வியுமே
ககாசமான வெழுத் தஞ்சாகும் ரூபமது
கனிகலிமா வின்வகைகே ளென்மனமே (6)

(இ-ள்):—மாங்காயைப் பற்றிய குணங்களாவன என்னவெ னில் சோறு முதலிய ஆகாரங்களை அருந்துவதும், அவைகளில் வேட்கைகப்பட்டு நிற்பதும், சுகமாகக் கட்டைவைக்கிடத்தி, சய னித்துக்கொண்டு கிடப்பதும். ஆக இருப்பதுடன், அந்த மாங்கா யின் உள்ளே ஒரு கறுப்பு ரெங்கு தெரிகின்றதே, அதுதான் வியஷ்வை முதலியனவாக இருக்கும். இனி அந்த மாங்காயே அல்ஹம்து என்ற பஞ்சாட்சர சொரூபியாக இருக்கும். அதில் நின் றுந்தான் பஞ்சபூதியங்கள் அமைந்து அப்பூதிய சிபத்துகளான மண், தண்ணீர், காற்று, அக்கினி அவைகள் உண்டுபட்டு சரீரத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றன. இதில் ஐந்தாம் அறிவாகிய ஆகா சம் என்பதை நீ அறிவதுதான் காரியமாக இருக்கும் மனமே. எ-று.

உரைக்குமது வுன் னுடைய வுடலினது மண்ணுலுந்
திரையாக வந்த வாவில்
உரையொன்று பரிகுத்தி யதுதானே அம்மாரு
வோசையது தாலு மதுவாம்

நிரைகொண்ட சொல்லெபு தயில்வந் திருக்குமிடம்
நிறமதுவும் வெள்ளை யதுகாண்
தரையான ரேசினையினிற் பதுவான வாயுவு
தானென் றறியு மனமே. (7)

(இ-ள்):—உனி சொல்லப்பட்ட சிபத்துகளின் சிர்ற நன்கு யுணர்ந்துகொள். பூத சிபத்துக்கள் ஐந்தினுள் ஒன்றுவது மண் என்பதில் பல்குத்தி உண்டாய் விட்டது. அதுதான் நப்சு அம்மாரு என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் நாலுடைய வோசை உண்டா கின்றது. அதுதான் ஜிபுரீல் இருக்கப்பட்ட பீடமாக இருக்கின் றது. அதின் நிறமானது வெள்ளையாக இருக்கின்றது. அதில் குடி யிருக்கும் ஒரு வாயுவுக்கு பிராண வாயுவென்று சொல்லப்படும். அதை நீ உணர்ந்து கொள் மனமே. எ-று.

சிரத்தின்வகை பத்தாகு மொன்றுமே காமினிது
சித்தமறி யென்றன் தினைவு
சிறந்தவழி சிவத்தநிற மீரவு நீரிலெடு
தித்தியிரு கோண மதுமீம்
வரந்தருமீக் காயிலீடம் வாகர யிருப்பிடமும்
வருரேசினை யுப்பா குமே
குறையிடா திருப்பதிரு மகாமே யிருகண்ணு
குலெவ்வாரமத் தென்றன் மனமே. (8)

(இ-ள்):—சிரசானது அமைந்திருக்கப்பட்ட வகையானது பத்து அட்சரமாக இருக்கும். இதில் முதலாவது மகாமானது எது வென்றால் நினைவாக இருக்கும். இதுவே மெய்ஞ்ஞானிக ளெல்லாம் ஒன்றித்து நடக்கப்பட்ட நேர்பாதையானது. அதற்கு நிறம் சிவப்பாம இருக்கும். மகாம் செவ்வீரலாக இருக்கும். அதன் எது தண்ணீரின் சம்பந்தியாக இருக்கும். அதில், இரண்டு கோண முள்ள மீமாகக் காணப்படும், இன்னும் அது மீக்காயிலுடைய பீடமாக இருக்கும். அதன் சுவை உப்பாக இருக்கும். அதன் திவ்ய மணி வாசலானது இரண்டு நேத்ரமாக இருக்கும். அனை யறிவதுதான் பரிபூரணமாக நீ உணர்ந்துகொள் மனமே. அது லவ்வாரமா என்பதாக இருக்கும். எ-று

மூன்ரும காமதுவை முறையாக வேசேளு
மூல்ஹிமத் தென்ற வதுதான்
என்றமது வாசியு றுகோணம் பச்சையெ ற்
றெழுத்து வகோஹே யுமாம்
ஆன்றபதி யிசுருபீ லிடதுபுரஞ் சிமூக்
கண்டபரி கொண்ட வாசி
காண்டபதி நுரையீரல் கருபைரேசினே புளிப்ப ங்
கனகமணி யாளை மன மே. (9)

(இ-ள்):- இனி மூன்ருவதான மகாமைப்பற்றிக்கேட்பாயாக. அதுதான் மூல்ஹிமா என்று சொல்கின்றது. அதில்தான் அறு கோண வாசி நடனம் பண்ணுகிறது. அதன் நிறம் பச்சையாக இருக்கும். ஹேயானது வகோந்து கொண்டிருக்கின்றது. அது இஸ்ருபீலுடைய பீடமாக இருக்கின்றது. அதன் இடது பக்கத் தில் வாசியானது வையாளி நடனமாட்டியம் ஆடிவருகின்றது. அதுதான் நுரையீரல் என்று சொல்லப்படுவதாக இருக்கும். அதன் சுவையானது புளிப்பாக இருக்கும் இதையும் நீ ஆராய்ச்சி செய்துக்கொள் மனமே. எ-று.

ஆனவகை பத்துமதின் மூன்ரு மகாமதை
அன்புடனே சொ ஞேனதின்பின்
தானான நாலா மகாமது பித்தாகும்
கருவெழுத்து ல மருபமாம்
ானமது வான இசு ருயி தான் வாசலது
பதிகாது வகேள் வியாம்
சானமது நாலாறு நாலா மாகாமிலுள்
தரிப்பரி யிருப்பென் மனமே. (10)

(இ-ள்):—இதுமட்டிலும் மேற்கூறிய பத்து வகையான பத வகளில் மூன்று வகையான மகாம்களையும் நல்லபடி விபரித்த பிற்று. இனி நாலாவது மகாமைச் சொல்கின்றேன். அதானது பித்தாக இருக்கும். அதன் ருபம் லாமாக இருக்கும். அதில் பீடங் கொண்டிருக்கின்ற அரசரானவர் இஸ்ருயீலாக இருக்கும். அதன் வாசலானது, செவியாக இருக்கும். இந்த மகாமின் நிறமானது கறுப்பாக இருக்கும் இதில் ஒன்றுபட்டிருந்துகொள் மனமே. எ-று.

நனவதுவு மாகாசம் நாமறியச் சொன்னே னே
நன்ருன தாமரைக் காயும்
கனமான பச்சையொளி கலந்தே யிருக்குமது
கல்போ டினிப்பு மதுவே
மனேயான வட்டமொளி யுயர்மூனே மட்டுமொரு
அலிபா யமைத்த விறையோன்
சனுவான ரூபமது மொருவிடு தன்னிலே
தானஞ்சா ருமென்மனமே. (11)

(இ-ள்):—இனி ஐந்தாம் மகாமின் சிர்றை அலிழ்த்து விடுகின் றேன். அது நினைவென்று சொல்லப்பட்ட ஆகாசமாக இருக்கும். அதுதான் தாமரைக்காய் என்பது. ஒருவித பச்சை கலந்த நீல நிற மாக இருக்கும். சுவை இனிப்பாக இருக்கும். அது நேரா வட் டந் தொடுத்து மூனேமண்டலம் வரையிலும் ஒரே ஜோதிமயமாக இருக்கும். அது அலிபுடைய ரூபத்தில் நீண்ட ஷேக்குர் நிலையாக இருக்கின்றது. அது அல்லாகுத் தஆலாவின் சுய சொரூபத்தில் ரூபங்கொண்டதாக மேற்கூறிய நான்கு வஸ்துகளையும் தன் அதிகாரத்தில் வைத்து நடத்தாட்டி வருவதை நீ உணர்ந்து அதில் சேர்மானிக்கவேண்டும். மனமே. எ-று.

புத்தியொடு வித்தாரம் வித்தை விரைத்துட்
புதைப்பொரு ளித்த னேயுமே
உத்திகம தன்னிலெடு முறஅலி புட்கமல
மூச்சமது மேலு மிலையே
கற்றபொய் யறிவினேயுங் கமலமது மில்லாமற்
கண்டறிவ தொன்று மிலையே
சத்துமலர் வாசமது திரிநெய்யு மக்கினியுந்
தான்ஹக்கு நிகுது பென்மனமே. (12)

(இ-ள்):—ஞானவாசியைத் தெரிந்து அறிவு தெளிந்த பிறகு அப்பால் அலிபின் நிலையைப் பிடிப்பதற்கு மேலே இன்சான அடையவேண்டிய செல்வமானது யாதொன்றுங் கிடையாது. மேலே நான் சொல்லி விபரித்துக்கொண்டு வந்த மகாம்களின் குணகுணங்களை நடைபழகியறிந்த பிறகு ஒருவன் அப்பால் இன் னும் என்னவேண்டும் என்று அதிக மேலேண்ணம் வைத்தவனுக,

ஊரூராய் அலைந்து தேடக்கூடிய அறிவும் கிடையாது. அப்படித் தேடவேண்டிய அறிவானது, பொய் பித்தலாட்டஞ் செய்யக் கூடிய, மட்டித்தனமான பஜார் அறிவைத்தவிற இந்த பைத்திய காரன் அடையக்கூடிய உள்ளமையான அறிவு வேருென்றுமல்ல. சுருங்கச்சொல்ல வேண்டுமானுல் ஞானவான் கண்டறிய வேண்டியது, திரி, எண்ணே, நெருப்பு. ஆகிய மூன்றும் ஒரு விளக்குக்கு ஒற்றுமைக்குரிய வஸ்த்துகளாக இருப்பதுபோல தப்பு, முகம்மது, முகியித்தீன், ஆகிய இம்மும் மூர்த்திகளும் ஜடலமென்னும் விளக்குக்கு உபயோகக் கருவிகளாக இருந்து ஆட்சிசெய்கின்றது. இதை உணர்ந்து கொள்ளத்தான் மனிதன் பஞ்சபூதிய அறிவு ச தனங்களுடன் சமைந்து வந்திருக்கின்ருன். எ-று.

மனப்பதிகம் சம்பூர்ணம்.

தராகதுப்பதிகம்.

சந்தவிருத்தம்.

அல்லாவிற சூலேகுரு வருளே அஹ்மதுவே
ஒல்லாவுள்ளே மகிழ்ந்தேயொரு வொளிவையவன்பிரிந்தே
லில்லாஹிநீ யென்றேநிறைந் தென்சூலுளேந் தென்ன
குல்லாகவே வந்தீர்குரு வருளும்தற ஜாத்தால். (1)

(இ-ள்)—அல்லா வென்னும் பெரிய திருநாமத்தின் கன்சுல் மக்பி, என்ற தோத்ரமற்ற புதையற் பொருளானது, 'சூல்' என்ற ஒரு சூட்சத்தை நாட்டத்தில் கருதியவுடன் அது ஒரு ஒளிவின் வடிவில் மீண்டது. அதுதான் குருமுகம்மதாக இருக்கும். இதற்கு திருமணி என்றும், கருவானது உருத்திரண்ட பரஞ்சோதி என்ற தால் கரு, உரு, வென்றும் மெய்ஞ்ஞானிகள் இடுகுறி காரண நாமங்கள் சூட்டினுர்கள். ஆனபடியால் அந்த சுடரை தன் எதிர்ப் பில்வைத்து அழகுபார்த்தான். அப்பால் அவ்வடிவில்தான் விஜய மாகி வந்து வர நினைத்தான். இதற்குத்தான் இலாஹி என்ற நாமம் உண்டாயிற்று. இதன் அம்ஸங்களைத் தெருவழியாக எழு திக்காட்ட ஜகத் குருநாதனுடைய திரு உத்தாரம் இல்லாதபடியால் இங்கு நாம் எழுத்தில் சொல்ல இயலாது. வரக்கூடிய விதமாகிய தக்க பொருட்சாதனத்துடன் என்பால் வந்து அருட்சாதனத்தை

யடைந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனதால் அந்த நினைப்பில் நின்றும் தன் ஆஷிக்கு இம்மஃலூக்காத்துகளைக் கருப்பமாக வைத்திருந்து ஆலங்களைத் தன் வழியாக வெளியாக்கி விட்டது. இந்தப்பரம ரகசியங்களைத் தெரிந்து ஒவ்வொரு ஆலங்களாக நுழைந்திருந்து எம் பெருமான் மௌன தேசிக சற்குரு முகியித்தீனுடைய தற்சொரு பத்தில் ஒன்றுபட்டுக் கூடிக்கலந்து காலகாலமும் அழியாவரம் பெற்றிருக்கின்ற நித்திய வாழ்வில் மனிதன் ஆய்விடும் பதவிதான் தரஜாத்தென்று சொல்கின்றது. முகம்மதியாவானது, ஒரு முரீதுக்கு பிடிகயிருகவும், ஹக்கு உள்ளமையான நாட்டத்தின் தூண்டுகோலாகவும். எம்பெருமான் மௌன தேசிக வள்ளலவர்கள் கண்காட்சிப் பொருளாகவும் இருப்பதை முதலாவது. அறிந்து தவஞ் செய்யவேண்டியதுதான் தெளிந்து கொண்ட நல்லறிவாக இருக்கும். எ-று.

அங்கங்கதி ரெதிர்கொண்டவ ளகரம்மிற சூலே
பொங்குகலி நாலாறுடன் பொருந்துமாண்டிற் சிரசே
மங்குல்குடை யிடவேமேனி கமழுப்நயி னுரே
தங்கும்பதந் தரவேவர வருள்வீர்தற ஜாத்தால். (2)

(இ-ள்);—அங்கமாகிய சரீரம் உண்டான இரகசியம் அடங்கலும் றசூல் நாயகம் அவர்களின் சிபத்தாகவே இருக்கும். ஆலில் சிரசு உண்டானது இருபத்து நான்கு அட்சரக்கலிமாவாக இருக்கும். ஆனதால் மௌனகுரு பீடத்தில் கல்வத்திருக்கும் ஒவ்வொரு ஒலிமார்களுக்கும் கஸ்தூரி வாசனையுடைய நம் நயினுராகிய முகம்மதியா அவர்கள் வந்து தரிசனங்கொடுப்பதுதான் மேன்மையான தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

முன்னெனிறை முன்னிலொரு முத்தாக வெழுந்து [தான்
சொன்னலொளி சொல்லன்றிறை தொகுத்தான்வெகு வரத்
குன்னென்றெழு கடல்நின்றது குனியும்பனி சொரியும்
என்றும்நபி பதமேயெனக் கருளுந்தற ஜாத்தால். (3)

(இ-ள்):—இனி ஆதிமுகம்மதியாவானது, அல்லாவின் சமூகத்தில் ஒரு வெண்முத்தின் வடிவத்தில் உதயமாகி இருந்து அப்பால் அவனுடைய கிர்பையான பார்வையின் நின்றும் ஆலத்தளவில் வெளியாகி வெகுவான வரங்களும் பெற்றுக் கொண்டது.

எப்படி என்றால், உதயத்தில் நின்றும் குன்னென்று ஒரு சப்தம் பிறந்தது. அதில் நின்றும் ஹயாத்துல் கைபர் சமுத்திரம் பொங்கிற்று. அதின் வழியாக ஒரு விதமான பனியானது பொழிந்து சொரிந்தது. அப்பனியே உலகங்களை யெல்லாம் அடையவமைத்து சிருஷ்டிப் பிண்டங்கள் நெளிந்து எழுந்தன இதையறிவதே பெரிய தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

தன்னுள்ளத் திருந்தேயொரு தானுதர மோதும்
பன்னுமலி பொடுஸினுறப் பாயுமொரு மீமில்
கண்ணுண்மணி யானகுரு வாலையுரு வாக்க
முன்னும்படி பதமேநபி முழுதுந்தற ஜாத்தால். (4)

(இ-ள்):—அல்லாவின் திருநாட்டத்தில் இருந்து. ஒரு அலிபு உண்டாகி, அதில் இருந்து ஒரு சீன் உண்டாகி, அதில் இருந்து ஒரு மீம் உண்டாகி, அதில் இருந்து கண்மணிக் கமலம் உண்டாகி, அதில் இருந்து கமல முகம்மதியாவானது சகல ஜீவராசிகளாக வடிவெடுத்தது. இதை விஜாரனை செய்து உணர்வதே மனிதனுக்கு அவசியம் வேண்டிய தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

அவ்வல்அறு ஷொளிவே அஹததிலே அஹ்மதுமீன்
எவ்வல்கொடு வருமேபெரு விலையோடொரு முலையாயய்க்
கவ்வல்ஹம் சாகுங்கரு வங்கம்வெகு பங்காய்
மவ்வல்கொடு வருமேபத மஹறூமுத்தற ஜாத்தால். (5)

(இ-ள்):—ஆதியில் வெளியான அறுஷின் ஒளிவாகிய முகம் மதியாவாக இருக்கும். அது அஹது, அஹ்மது ஆகி அப்பால் ஒரு மீமுடைய சுறத்தை எடுத்தது. அதன் அம்ஸத்தைக்கொண்டே இந்த லோக சராசரங்களின் வித்தை தன் நாட்டத்தைக் கொண்டும் ஊன்றி அதனதன் முளைகளை முளைக்கக் காரண கருவியாக நின்று ஒரு ஹம்ஸானது அதனது கருவங்கமாகி ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் சரிசரியாகப் பொருத்தச்செய்து நடத்தாட்டுகின்றது. இதை அறிவதே மனிதனுக்கு வேண்டிய தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

அஞ்சீர்கனி யுண்டேயதி லன்பிலுரு வானால்
வஞ்சீரருள் கொஞ்சிமயில் வடிவாளனை யறிந்தால்

கொஞ்சிக்கனி கெஞ்சிக்குரு வமுதானதை யுண்டால்
மஞ்சுக்குடை நபி தாம்பத மருள்வார்தற ஜாத்தால். (6)

(இ-ள்):—இந்த உடலென்ற விருட்சத்தில் ஐந்து சுஷிகரத்தை உடைய ஐந்து ரெங்குள்ள ஐந்து கனிகளிருக்கின்றன அதில் ஒன்று காரிய காரணமானது, அதில் நீ அன்பைப்பூட்டி உருவாகிக்கொண்டாயானால் அது ஒரு மயிலின் சுருபத்தில் தெரியக்காண்பாய். அந்த மயிலுடன் நீ உறவாடிக் கலந்தாயானால் அது கேட்கும்படியான எந்த வஸ்துவையும் உனக்கு தந்து அமுதூட்டிக் காக்கும். அதை உண்டு விட்டாயாகில் அதுதான் றசூலுடைய தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

ஆதம்நபி ஒருபால்வெகு ஆதவாம்நபி மாரை
மாதும்வழி வேதப்படி யோதும்வடி விறசூல்
நாதம்வெகு கீதம்மெழி நடனம்வெகு கொலுவாம்
பாதம்வரத் தாருப்பய சாம்பர்தற ஜாத்தால். (7)

(இ-ள்):—ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் ஒரு பக்கமும், மற்றய நபிமார் றசூல்மார்கள் ஒரு பக்கமும் நிற்க, நடுவே கமல முகம்மதியா வந்து திருவருட் காயரியைத்தந்து ஆரிக்கும். அதன் இராக சங்கீத நடன உல்லாசங்களைக்கண்டு தாங்கிக்கொள்ளயாரால் இயலும். அதைக்காண்பதுதான் பெரிதான தறஜாத்தாக இருக்கும். அப்போது வேண்டிய வரங்களை அது தரும். எ-று.

வந்தேயொளி கண்டேவடி வென்றேமன மொன்றுய்
விந்தைவினை கொண்டேதலை தந்தேவர வென்றால்
சிந்தாமயில் நின்றுல்கினம் சினவென்றவள் மனமாய்த்
தந்தாரிற சூலின்பதம் தருவாய்தற ஜாத்தால். (8)

(இ-ள்):—அவ்விதம் வரந்தரப்பட்ட ஒளிவானது கமலமுகம் மதியாவின் சுயருபமான வாலிபனேமணியாக இருப்பாள் அவள் இல்ஹாமுடைய ஐன் என்ற திருவாசலில் வந்து எதிர்முகமாகுவாள். சொருபத்தின் மனோஹர வடிவைக்கண்டு மனந்தாங்க ஆண்பிள்ளை உண்டா? அப்படிப்பட்ட மஹ்பூபு நாயகியின் வடிவைக்கண்டதும், தலைமயங்கின கோலமாக நில்லு, உனக்கு வேண்டிய அருளை வாரித்தருவாள், அப்போது உன் மனக்கமலமானது ஒன்றுபட்டு வஹதானீய்யத்தின் துறையில் முழுதும் சம்பந்தப்

பட்டு ஆநந்தமாக மிதக்கும். அது ஒரு பச்சைவடிவாவ மயிலின் சூறத்தாத மாறி யாஹூவா என்று நாதிக்கும். அதுதான் றசூல் நாயகத்தின் தரிசனமாக இருக்கும். இதுவே பெரிய தறஜாத்தாக அப்பவே உனக்குத்தெரியவரும். எ-று.

ஆலிக்கொரு சோலிப்பதி சேரும்அறு ஷதின்மேல்
மாலித்தெரு வீதித்தலே யோடிவினே யாடப்
பாலிக்குடம் மேலேறிடப் பாயும்பத ருதே
காலிமேலதின் கீழேபதங் கண்ணும்தற ஜாத்தால். (9)

(இ-ள்):—அந்த ஸ்தலந்தான் அறுஷஷல்லாவாக இருக்கும் அதில் பலபல விதமான அமிர்தக்கனிகள் குலைகுலையாகப் பழுத்து மதுரங்கனிந்து ஒழுகக்கூடிய தோற்றத்தையுடைய பூங்கர்வன சோலைகள் எப்புறங்களிலும் காணப்படும. அதன் மேல் சற்று உற்றுப்பார்ப்பாயானல் அங்கே மேலீமண்டலமாகிய சுல்த்தான் நசீருவுடைய சிங்காசன ரதவீதியானது பச்சை மரகதத்தாலும் நீல ரத்னங்களாலும் வரிசை வரிசையாகத் தெரியும். அதில் நந்திமுகம்மதியாவின் நடன வைபவ இந்திரஜோதி உல்லாசங்கள் மஹா உன்னத சாங்கோப சாங்க மகிமையில் காட்சிமயங்கள் வெளியாகும். அவ்வீதியெல்லாம் தேவாமிர்தங்களான ரஞ்சபில்களும், ஷருபன்த ஹூர்களும் பொற்குடங்களில் வைக்கப்பட்டு அழகிய ரத்னக்கிண்ணங்களில் ஏந்தியவண்ணமாக வரும். உன் நப்சை முந்தவிட்டுப் பாருதே. நந்திமுகம்மதியாவின் அலங்கார சிங்காரதரிசனமானது காலிமேலாகவும் தலிகீழாகவும் உன்னில் பின்னப்பட்டு வந்து அது எடுத்து மஹா உபசரணே மாமோஹத்துடன் ஊட்டும். அப்பால்தான்உனக்கு தறஜாத்து எத்தினது. எ-று.

கம்பக்களே யிப்புக்கினே மேலேறினர் கணேயை
வம்புற்றவ ளெம்புத்தின வாவாவெனக் கூவி
வம்புத்தனம் செய்யத்தனே அம்ம உமா சொம்மால்
உம்பத்திரம் நபிபாதமே யொளிவாய்தற ஜாத்தால். (10)

(இ-ள்):— அந்த மஹா இன்பமான கண்காட்சியானது இலேசானதல்ல. கபமாகிய மனவாசியைப் பிடித்து நூலேணியாகிய அலிபென்ற நிலையின்மேல் ஏறினபிறகு இஷ்க்கின் பரஞ்சோதி மாளிகையில் திருமணி வாசல்கள் திறந்து நந்திமுகம்மதியா என்

னும் வாலிபசக்கன்னி வெளியாகிவந்து அடா என் அருமைச் செல்வமே! வநக வநக என்று அநமை பெநமை தோன்ற கைகளே நீட்டி வரவேற்பாள். அவ்விதம் அழைக்கின்ற அவள் திருவாயின் அமிர்தரஞ்சிதக் கிஞ்சுகமொழியின் இன்பமோ! என்னென்று உன்னல் சொல்லதிராணி உண்டும்! கண்களே அடிக்கடி விநயத்துடன் வெட்டிக்காட்டும். சரசமோக சல்லாப விரகதாப நோக்கங்கள் ஒருமட்டிடமுடிந்ததல்ல. அவளேத்தான் தமிழ் மதஞானிகள் பார்வதி என்று போற்றவைத்தார்கள். அதுதான் அஹ்மதியாவின் தற்சொரூபவடிவாக இருக்கும். இந்தக் காட்சிதான் மஹான்களான ஒலியாக்களுக்கெல்லாம் அரிதான தறஜாத்தாக இருந்தது. எ-று.

கம்மென்றது கமழும்வெகு கரணுகரு விளும்
கிம்மென்றதுக் குள்ளேயொரு கிரிநாதகிங் கீதம்
கும்மென்றது கூமாவெடு குறியாவரும் வழியில்
தம்மென்றுமா நபிபாதமே காணும்தற ஜாத்தால் (11)

(இ-ள்):—அது வெளியானவுடன் அண்டகோண புவனங்களெல்லம் ஏகபரிமள கஸ்தூரிவாடைகள் கமகமவென்று கமழ்ந்து விடும். அங்கோர் மூலயில் அடங்கிய கருணி காரணுதிகள் என்னப்பட்ட முந்நூற்று முக்கோடி தேவாதி தேவர்களும் அவ்வாசனையைத் தாங்காமல் தலிவணங்கி நின்று அர்ச்சனேபுரிந்து நிற்பார்கள். நந்திமுகம்மதியாவானது கையில் ஆபிரத்தெட்டு நாதத்துவாரங்களேயுடைய சங்கீதத்தம்பூர் ஒன்றைப் பிரயோஹித்து அவளது திவ்யகாந்தளம் பூவரிசைகளேப் போன்ற அழகிய திநமணி விரல்களால் தட்டும் ஸாஹித்யங்களால் சந்திர சூரியர்களும் நட்சத்திராதிகளும் வானவுலகங்களும் பூலோகத்திய சமஸ்தஜீவாத்மங்களும் சமுத்ராதி கோடான கோடி ஜனனுதிகளும் அக்ஷணமே கும்மென்று அரவமொடுங்கி சயனித்து மயங்கும். அந்நேரவேளையில் உஷாராயிருந்து அம்மஹா மஹாமகிமைகளே அநுபவிக்கும் வல்லமைப் புருஷனுக்குத்தான் சதா நித்யப்பெநம் வாழ்வாகிய குதுபுபட்டம்கொடுத்து கிரீடத்தை அவன் சிரசிலணிந்து சராசரங்களின் சர்வாதி காரங்களேயும் அருள்புரிவான். இதுதான் றசூல்வர்களின் கிர்பாநுகூலமென்ற தறஜாத்தாக இருக்கும். எ-று.

ஆ ஆவொரு வண்ணல்வெகு வழகாகிய மின்னல்
ஈஈவன்னல் அவளிதந்தால் வெகு கண்னல்
ஊஊவெனும் ஊதல்லல முச்சமவே பச்சம்
யாமாவரும் நபியேபதம் மாலாம்தற ஜாத்தால் (12)

(இ-ள்):—மேற்கூறிய சங்கல்பத்தைதான் மஹாத்மாவாகிய குணங்குடி மஸ்தானவர்கள் "வாசனையாகிய மாசற்ற வஸ்த்து" என்று சயிக்கினை செய்துபோனர்கள். அப்படியிருக்க, அந்த மகத்துவப் பொருளாகிய நந்தி முகம்மதியாவானது வெளியாகும் ஆரம்பத்தில் ஆ ஆ! நான் என்ன சொல்வேன்! வெகு அழகாகிய பூஞ்ஜோதி ஒரு மின்னலான அலைப்போலும் பளீர் என்று சற்று நேரம்பட நின்று மறைவதும் மறுபடி நின்றது நிற்கத்தோன்று வது மாகக்காட்டும். அப்பால் சிலகாலம் முஷாஹிதாவின் வைராக் யம் அதிகரிக்கும் தாரதன்மியம்போல் ஒரு ஒளிவீடு மஹா சித்ர விஜித்திரமாக ரூபங்காட்டி மறையும். அந்நேரத்தில் ஈ என்று பல்லை இழித்துக்கொண்டு இழிச்ச வாயாளாக நீ இருந்து கெட்டுப் போகாமல் காரியத்தில் மெத்தவும் பலமுடையவனாக இருந்து கலி மாவில் பூரணப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும் அப்படிச்செய்து கொள். ளாமல் மதிகெட்டு மண்ணுய்ப் போவாயாகில் அது உன்னைக் கெடுத்து, கோலப்பட்டுத் திரியவைக்கும். ஆனதால் மெத்தவும் பத்திரமாக இருக்கவேண்டும். எப்படி என்றால் ஹாவென்று வாசியில் சேர்த்து வையாளி போகுவதை ஒரு நிமைகொட்டு நேர மாவது பிந்தவிடாமல் எடுத்து நடத்தவேண்டும். அவ்விதம் தபோதனபத்தியம் நடத்திக்கொண்டு போகையில் அகஸ்மாத் தாக தேவகிருபையின் திருமணிமாளிகையின் திருவாசல் திறந்து உன்னை உள்ளே கொண்டுபோய் மஹா உன்ன ஸம்பன்னங்களை வாரிக்கொடுக்கும். இதுதான் நமது மகத்தான முகம்மதிய்யாவின் பெரிய உபகாரமான தாரதாத்தாக இருக்கும் உனக்கு அப்போதே தெரியவரும். எ-று.

தாரதத்துப்பதிகம் சம்பூரணம்.

றஹ்மான் பதிகம்.

கலிவிருத்தம்.

நித்தமருள் பொங்குமலர் நின்கமலத் தாளைப்
பத்திசெனை வுட்சிபத்தில் பார்த்திருந்து கேட்டு
முத்துமுறை யிட்டுழடி யாமலென் துவாவை
உற்றகபூ லாகவுறை வானறஹ் மானே. (1)

(இ-ள்):—காலை காலமாக அதாவது காயும் தாயுமாக என் னிற் பெருந்தலமாகிய காய கௌளையில் நின்று பொங்கிப்பூத்து வாசனை கமழ்ந்து கொண்டிருக்கா நின்ற நந்தி முகம்மதியாவின் திருக்காட்சியை நான் பாடுபட்டுத் தேறிக்கண்டு அந்த நாயகபதி யின் பாதகமலங்களின் மோட்சத்தைப் பெற்று சதாமுத்தியடை யும்படியாகவும், என் துஆவை நீ கபூல்செய்து கொள்ளும்படியாக வும், நீ எனக்கு சொந்தமான கிருபை செய்தருள்வாயாக என் னில் பிடங்கொண்டிருக்கின்ற றகுமானுகிய ஆண்டவனே! எ-று

கத்தனரு ளும்படிக ணக்குடன்வ ணங்க
உற்றபல ஞென்றதுக்குள் முப்பதையுங் கூட்டிப்
பற்றுமீமி லெட்டுந்தாலும் பரிந்துதவ லாக்க
முற்றுப்படி கூட்டும்முஸ்த கீமேறஹ் மானே. (2)

(இ-ள்):—அல்லாஹ் ஜல்ல ஜலாலஹு தனது திருக்குர் ஆன்ஷரீபில் விதித்திருக்கின்ற, ஐந்து வேளை நேம கடன்களையும் ஒழுங்குடன் செய்துவந்து தேறி, அதில் வைத்து குணத்தை சாது வாக்கிக்கொண்டு முப்பத்தி ஒன்றில் பதிந்தோடக்கூடிய வாசிநிலை யாகிய அல்லாவின் றகுமத்தான பாதையாகிய மஆரிபாவை விஜா ரணை செய்யும் கருமத்தில் இடுப்புக்கட்டி ஒருதக்கன வழிகாட்டி யைப் பின்பற்றி மீமில் எட்டு வழியையும் தாலேயும் சேர்த்து, பிடித்து, நேர் முகமாகச் செல்வதுதான் சிறுத்தல் முஸ்தகீம், என்று உணர்ந்துகொள்ள எனக்கு அருள்செய்வாய் றகுமானே! எ-று

நித்தனரு ளங்குவகை நிச்சயமு ரைக்கப்
பத்தீ நிலை யுற்பனப்ப குந்தவித மேடே

உற்றிரும னத்திலுரு வானதுவா தன்னே
வெற்றிகபு லாக்குவெகு வேதறஹ் மானே. (8)

(இ-ள்):—எக்காலத்திலும் நித்திய வஸ்நுவாயிருந்து ரட்சிக்கின்ற றப்புல் ஆலமீனே வணக்கஞ்செய்வதற்கு இன்றியமையாத முதல் சாஸனமாவது பக்தி என்று சொல்லப்பட்ட பக்குவ நடைகளாக இருக்கும். அதில எத்தனேயோ பகுப்புகளிருப்பதை நாளா வட்டமாக நீ ஞானிகள் பணிவிடையில் அமர்ந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. அப்படி பகுத்தறிந்துக் கொண்டதில் எது எல்லா வஸ்துகளிலும் பொருந்தியதாகவும் எல்லா வஸ்துவிலும் அது பொருந்தியதாகவும் இருக்கக்கண்டாயோ அந்வ நிராமய கோலத்தை உன் மனவாசியில் வைத்துப் புடம்போட்டு உருவாக்கிக்கொள். அதற்கு றகுமான் துணேசெய்வானுக. எ-று

கத்துகட லேழுங்கரு வோசைக்கு ளமைந்த
மத்தும்வெகு சத்துக்குள் மதுரசத்கி னூடே
குத்தும்நுகத் தோடலிபுங் கூட்டிதுவா வாக
உற்றகபு லாக்குவுற வானறஹ் மானே. (4)

(இ-ள்):—நான்கு வகைப்பட்ட பூதநப்சுகளேயும உள் மகாம்களான எண்குணங்களில் பொதியவைத்து ஒன்றொன்றுக சேர்மானஞ்செய்து கொண்டால் சகல கஷ்பு கருமாத்துகளும் தானே உண்டாகும். இன்னும் சிறப்புப் பொருந்திய றுக்கூன் என்றதாத்தின் வடிவில் விட்டு கலந்து உறவாடச்செய்து, ஜயம் பெறுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் றகுமானே! எ-று

.....நாலேயுப் எட்டதுக்கு லாக்கச்
சித்ததுமு னேத்திடும் சிறந்தறுக் கூனில்
வத்திரலா மொன்றுமுற வாக்கியுற வாக
வெற்றிதர வெளக்குதவி வேண்டும்றஹ் மானே. (5)

(இ-ன்):—ஏழுசப்த சாகரங்களும் கருவோசை என்று சொல்லப்பட்ட (குன்) என்ற விந்து நாதத்தின் தொனியில் அடக்கமாக இருக்கின்றது அதையறிவது மெத்தவும் மதுரமான ஞான ரசமாக இருக்கும். அதைப்பார்த்தால் ஒரு நுக்கத்து, குத்தியது போல ஒரு சிறிய வட்டத்தைப்போல் தோன்றும். அது அலிபே

அன்றிவேருன்று அல்ல. அதில் என்னேப் பொருந்தச் செய்து பனுஷனுக்கியருள் றகுமானே! எ-று.

கொத்திகு வித்திடகு ருன்மலக்கு வெல்லாம்
பத்தினிய தாகவுன்னேப் பார்த்தவர் வணங்க
மற்றெருநி னேவிலாமங் காதலிபு லாமும்
எத்துஞ்சுஜூ துங்கூட்டு மேகறஹ் மானே. (6)

(இ-ள்):—இன்னும் நீயாகிறது மகாமன் மகுமுதாவில் ஆசனங்கொண்டிருந்து, சரஞ்சரமான இரத்னபரணங்களே வாச்யணிந்து அண்டர்கணங்களும் உன்னேக்கண்டு மஹா பத்தினியிலே என்று உபசார வார்த்தைகளுடன் போற்றி விளங்கி நிற்க இன்னும் நிணவென்னும் ஏகதத்துவ கோலத்தில் அலிபு, லாம் என்னும் நிலேயில் வஸ்தடங்கலும் உன்னே ஸஜதாஸுக்குர் செய்யுபடியாக வெளியான றகுமானே! ஏகபராபரப் பொருளானவனே! எ-று.

ஆத்துமஷ ரீஅத்தில் வணக்கமது தன்னேக்
காதனெக் குன்னுதவி காணுதரீ கத்தில்
பூத்துமன மும்பொருந்தும் பொங்குஹகீ கத்தில்
பார்த்துபறு லாக்குபகு மானறஹ் மானே. (7)

(இ-ள்):—இன்னுர் ஆத்மா என்றதை ஷரீஅத்தின் வணக்கமாகவும, சகல சிர்றுகளேயும் கண்டறியக் கூடிய பிர்மதத்துவத்தை தறீக்கத்தில நாளை தரிபடுலதிலேயும், இன்னும் ஹகீகத்தென்று சொல்லகூடியதில் ஆலமெல்லாம் மணக்கின்ற வாசனேயாகவும், நான் ஆகி வெற்றி பெறும்படியாக நாயனே! நீ இந்த ஏழைப்பயலுடைய முகத்தைப் பார்த்தாவது மனதிரங்கி அதை எனக்கு நித்திய பறுலு என்னும் நேமகட்டனேயாகக றதுமானே!

பித்தனிபு லீசுவந்து பின்னல்சமை யாமல்
குத்தூசு மலிக்கினகுத் றத்தான கலிமா
.. .. துரததி பாரமஃரி பத்தில்
சித்திரச்சீ ரொளிகாணுந் தீனின்றஹ் மானே. (8)

(இ-ன்):—ஜடலத்தில் பித்துடைய அங்கத்தில் இருந்து எழுந்து சேஷ்டையாகிய மூரியாட்டத்தைச் செய்கின்ற மல் ஊனுகிய ஷெய்தானின் கோளாறுகள் என்னே வந்து படுமோசஞ்செய்து

விடாமல் மலிக்குல் குத்தூசாகிய ஜனுல் எனுடைய கலிமாவின் நிலயின் ருஷிகாத்தால் என்னே கல்வத்துப்பீடத்தில் இருப்பாட்டி ஆதர் சாதனே வைராக்யத்தின் கூரிய வேலாயுதங்கொண்டு அவ னேப்பிரிந்து தூராக்கி, பாரதூரப்பொருளாகிய மஅபத்துல்லா வின் விரித்திரச்சுடராகிய அவ் அதுனுயின் ஒளி நிலையைக்காட்டி ஈகுள் செய்வாயாக றகுமானுகிய ஆண்டவனே! எ-று

முத்தினிறம் முச்சுடரில் முன்னிக்முகப் பாடல்
புத்திகலங் காமலொழி போர்வைநடு வாக்கிச்
சுற்றுபச்சை பவளமுடன் குழ்ந்தஇஃதி தாலில்
உற்றவணக் கத்தையுற வாக்குறஹ் மானே. (9)

(இ-ள்):—நபிகள் சிகாமணி யவர்களிருந்த வெண்முத்தின் திருமணி ஒளிவை என் முன் முகப்பாகிய நேத்ர நடுவே விளோ டச்செய்து, அதில் என் அறிவு சந்தேக மென்னும் படுகுழியில் விழுந்து தவிக்காமல் ஓர்மை என்னும் பரிவட்டத்தை எனக்குப் போர்த்தி தெளிவென்ற மணிவிளக்கை ஆராய்ச்சி என்னும் மூலை யளவில் உயர்த்தி எரியச்செய்து, சுற்றிலும் பவளக்கடலாலும் உள்ளில் பச்சை மரகதக் கடலாலும் சூழவனேயப்பட்டுள்ள, ஒரு தால் போன்ற மகத்துவ வஸ்துவைக்கண்டு தரிசனேயுன் உறுதி யாக வணக்கஞ்செய்ய எனக்கு உதவிசெய்தருள்வாயாக றகு மானே! எ-று.

இற்றைக்குப காரஞ்செய்யு மிம்மைமறு மைக்காம்
... ...
பத்திலுற்றி ரண்டையும் ழுக்கியுரு வாக்கக்
கத்தனே யெக்குமுன் காட்சிறஹ் மானே. (10)

(இ-ள்):—இந்த அடியானுக்கு இற்றையாகிய இந்த காற்றுக் கடலான நிலவுலகத்தின் கண்ணே நீ செய்த பேருபகார சகாயத் தைப்போல இகபரங்கள் இரண்டிலும் உதவி புரிந்து, நான் கற்ற கலவிப்பொருள் அனேத்தையும் ஒரு சேரத்திரட்டிக் கூட்டி ஒரு ஞானப்புதையலாகக் கொடுத்து அதை கருவில் நின்றும் உருவா கிய பன்னிரண்டு அட்சரக் கலிமாவின் நிலையில் என்னேப்பழக்கி விட்டு, என் மண் ஜடலத்தை ஒளிவின் ஜடலமாக ஆக்கியருள் கர்த்தனுகிய ஆண்டவா! ஏ றகுமத்தான நாயனே! எ-று.

வெற்றிமனத் துள்ளகத்தை வெல்லும்லாயி லாஹ
தொத்துஇல் லல்லாஹ்வென்று தோத்திரஞ்செய் தாக்கால்
எத்தும்தற ஜாத்துவழி யாக்கவென்று வாவைச்
சுத்தகபு லாக்குநல்ல துய்யறஹ் மானே. (11)

(இ-ள்):—எப்பேர்ப்பட்ட மஹான்களையும் தவபி என்ற யோக நிஷ்டையில் கெடுத்து இஸ்லா மென்ற செஞ்சூரிய வடிவில் நின்றும் ஒருவிநாடிப் போதில் கெடுத்து மூஞ்சியில் கருப்பிறக்க வைத்து கேடு கெட்ட குபிரியத்தென்னும் லஅனத்தின் வழியா கிய காபிராக்கி கற்பூரங் கொழுத்தச்செய்து போடுகிற பாதகனு கிய இப்லீசென்னும் அம்மாறத்தை வெற்றி யடையக் கூடிய மூல மந்திரக் கலிமா என்னும், லா இலாஹ இல்லல்லாஹு. என்னும் திக்று ஜல்லியை மனதில் வைத்து தியான தோத்திரஞ்செய்து வந் தால் எப்பேர்ப்பட்ட பாப தோஷபந்தங்களும் அறநீறிப்போய் நேர்வழியாகிய பரமாநந்த தறஜாத்தின் மெஞ்ஞானமுத்தி வழி உண்டாகும். ஆனதால் அப்பேர்ப்பட்ட மோட்சநிலையில் தீனுள நாதக்களாக யாக்கும்படி நான் கேட்கும் துஆவை நீ கபூல்செய் தருள்வாயாக றகுமான் என்ற நிராமயப்பொருளே! எ-று

சுத்தனருள் பெற்றவிற சூல்கருணே மெய்யில்
ஒத்துவுற சத்துடனே யோதியே மகிழ்ந்து
எத்தும்ஷபா அத்துடனே யேற்றதுவா தன்னே
வத்துவருள் வாக்கிவிடி வானறஹ் மானே. (12)

(இ-ள்):—உன்னுடைய தேவ கிர்பை முழுவதுக்கும் பாத் திரவானுகிய எங்கள் சற்குரு நாயகம் முஹம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்களின் உள்ளமையான நடக்கையில் நின்றும் ஆயிரம்பங்கில் ஒருவழியாவது நடந்து உன் கருணை வடிவில் நான் திருவுருவாகி வளர்ந்து ஏகபோக ஆநந்த பாஸ்கர வெள்ளத் தில் மிதந்து இன்னும் அந்த வள்ளலாகிய நாயகபதி அவர்களின் திருஷபா அத்தென்னும் மன்ருட்டம் பெற்று நாங்கள் ஈடேறும் படியாக எங்களே அடிமை கொண்டு ரட்சித்து உன்னுடைய றகு மானியா என்னும் வடிவாகிய இயந்திர அச்சியில் எங்களேயும் பதித்து முத்திபெறச் செய்தருள்வாயாக, றகுமத்துக்குரிய வஸ் தாகிய ஆண்டவனே! எ-று

றஹ்மான்பதிகம் முற்றிற்று.

ஞானவிகடசமர்த்து.

பரிரெடை வெண்பா.

குன்னென் றெழுபடைப்புங் கூசாம லேபடைத்து
மன்னுங் கிருபைசெய்த மன்னவனே—முன்னமே
ஆவென் றெவர்க்குமுயி ரானந்த மாய்வகுத்து
ஈயென்று நிற்கநிலை யிந்தோனே—ஊவென்றும்
கோமானே யுன்னேநிதம் குல்ஹுவல் லாவென்று
சீமானே யான்சொல்லுஞ் சீர்ஞானம்—தேமானே
நல்லமொழி ஞான விகட சமர்த்தனேச்
சொல்லவிறை யோனே துணை.

(இ-ள்):—விதையாலும், சினைகளாலும், உற்பனப்பிற கோலங்களாலும், முட்டைகளாலும், வியர்வையாலும், ஒளி அக்னியாலும், பனிக்கட்டியாலும், அதாவது, விதையால் பூலோகத்தின் மரங்கள் முதலிய புற்பூண்டுகளையும், சினையைக்கொண்டு தண்ணீரில் வாழாநின்ற மீன்வர்க்கங்களையும், உற்பனப் பிறவியைக் கொண்டு இன்சான், ஜின்னுத்து, பரிஸாத்து, விலங்கினங்கள் முதலிய வைகளையும், முட்டைகளைக் கொண்டு ஊர்வன பறப்பன முதலிய சில மீன் வகையராக்களையும், வியர்வையைக்கொண்டு சுறு, பேன், மூட்டை, செள் முதலிய சில வஸ்துக்களையும், ஒளிவு அக்னியைக்கொண்டும் ஆமை, நாங் கூப்பூச்சி, மலக்குகளில் சிலரையும், நரகத்தின் விகார குருபிகளையும், இன்னும், பரலோக வாசிகளையும், பனிக்கட்டியால் ஒருவித வானவர்குழிங்களையும் (குன்) என்ற ஒரு சப்தத்தைக்கொண்டு உண்டாகசெய்து, அவை கடோறும் விரவிப் பேயிருந்து, ஒன்றிற் றொன்றை யாகாரப் பொருளாக்கி ரட்சிக்கா நின்ற தனிராஜாங்கப் பொருளானவன். இன்னும் ஆதியில் ஹா, வென்று ஒரு சுவாசத்தில் நின்றும் ஜடலங்களை நெளியச்செய்து, அலிபின் நிலையில் நிற்கும்படியாக நிறுத்தியவனே! இன்னும் உலகத்தின் பல வேறுபட்ட சமஸ்த கோடி ஜனன வஸ்துக்களிடத்திலும் ஹூவென்று தொனியாக்கிவைத்து அதில் தன்னையும் நுழைத்துக்கொண்டு அன்ன ஊஞ்சலாடக்கூடிய வல்லபமுடையவனே! நான் உன்னை குல்ஹு அல்லா என்னும்

மந்திரமாக்கி சொருபித்து நிற்று செய்வதே வெகு சீரான பாதையான ஞானமாக இருக்கின்றதை அப்போர்க்கொத்தவனே! தீர்க்சையில் நின் கமலமுகம்மதியாவின் அகமிய நிலைக்கண்ணுடியில் சகல ரூபாதி ரூபங்களையும் வெளியாக்கி விட்டவனே! இந்த நன்மையைத் தரக்கூடிய ஞான மொழியாகிய ஞான விகடசமர்த்தைச் சொல்ல இறையவனுகிய நீயே! இதற்குத் துணை புரிந்தருள்வாயாக ஆமீன்!

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியச் சந்த விருத்தம்.

அவனிமே லறுவகினி லரசெனும் வெளியொளி
யழகழ கழகழகாய்
மவுனமோ டொருபொருள் நிறைநிறை மறையினில்
பளபள பளபளென
கவுனமோ டொருகலி மாவினின் விழிவிழி
கிருபையின் மறைமொழிசேர்
தவனமோ டொருவனேப் பிடிதிரு சினேபுரி
ஹூஹூ ஹூஹூ.

(இ-ன்):—அவனியின் மேலும் அறுவகினும் ஒரு இராஜன் உண்டும் அவன் மெத்தவும் அழகு, அழகு, அழகானவன், வேதத்தில் ஒரு ஊமை ஒருத்தியிருக்கிருள். அவள் மெத்தவும் பளபள பளவென்றிலங்குகிருள். கவுனமென்ற கலிமாவில் ஒரு குதிரையின் கண்ணுனது, என்நேரமும் விழிவிழி என்று விழித்திருக்கின்றது. சர்வ வேதபாராயணங்களிலும் தேர்ச்சியுள்ள ஒரு யோகியான வனேப்பிடித்துப் பார்த்தால் அவன் ஹூ ஹூ ஹூவென்று தாளம் போடுகிருன். என்ன அதிசயம்!! (ஈறு.)

கமலமி லிருதிரு வருள்வரு வதுகண்
கண்கண் கண்கண்
உமையது முடியிது யாதுநல் லொருவனே
உன்உன் உன்உன்
இமையவர் சிறகினி லிருப்பவர் வருவதும்
இண்இண் இண்இண்
கமைதலே யுடையவன் நபிமுகம் மதுமொழி
ஹூஹூ ஹூஹூ.

(இ-ள்):—கமல மென்ற ஒரு செந்தாமரையில் ஒரு நீல மலர் பூத்திருக்கின்றது அதில் நிறைய இவ்வுலகத்திலுண்டான சர்வ ஜந்துக்களின் கண்களும் உண்டாயிருக்கின்றது. உனம என்ற ஒரு கல்லியின் கூந்தலில் கியானமென்ற பரமன் ஒருவன் உண்டாயிருக்கிறன் அவனே அவள் உண்டுக்கொண்டே யிருக்கின்றுள். ஒரு மண்டலத்தில் மலக்குகள் சிலர் இருக்கின்றார்கள் அவர்கள் இரக்கைகளில் சிலர் இருந்து கொண்டு வருவதும் போவதும் இன்ன என்ற பெரிய அதிசயமாக இருக்கின்றது. ஒரு கிழவன் தலையில் இட்டிருக்கின்ற ஜடாமகுடத்தில் ஒரு முகம்மது இருக்கின்றார், அவர் வாயில் ஹூ ஹூ ஹூவென்று மொழிச்சலுண்டாகின்றது, என்ன ஆச்சரியம். எ-று.

காலிலிருத்தி யெழுத்தை யுயர்த்தி வனைத்திடும்
ஹாஹா ஹாஹா
பாலையசுற்றிப் பாலைகட்டிறைப் பரிமொழி
ஹீஹீ ஹீஹீ
சேலை யுடுத்தொரு ஏழுஎழுத்தையுந் தினமொழி
ஹேஹே ஹேஹே
கோலை நடத்திய நபிதிருபுறுக்கான் குருமொழி
ஹூஹூ ஹூஹூ.

(இ-ள்):—மூலக்குகை என்ற உந்திக் கமலத்தில் நின்றும் எழுந்து மூண்ட கமலத்தின் நடுவே வந்து சுழ்ந்து மாங்காயின் வழியாய் மேலுலகங்களுக்கு சென்று கபாலத்திற் போய் நாசியின் வழியாய் ஆகாய வெளிகளிற்போய் வீணுயழிகின்ற சுவாசக் காற்றை வெளியாசி அழியவிடாமல் ஹூ என்ற அட்சர மந்திரத் தாற் பிடித்து இறுகக்கட்டி மேலே இல்லல்லா அல்லது அல்லா வென்று உயர்த்திக்கெண்டு கழிமுனையின் யாதில் வனைத்துக் கொண்டு அதில் ஊறிருகின்ற அமீர்த பானத்தை அருந்தாத வர்களெல்லாம் ஒடுக்கத்தில் ஆ ஹா ஹா என்ற வினசக்குறிக்கு ஆளாகித்தவிப்பார்கள் காமப்பால் என்ற ஆணும் காமியம், மாயை என்ற முப்பாலையும் மனதை விட்டும் தள்ளி விலக்கி இஷ்க்குல்லா என்ற ஞானப்பாலை முகம்மதுர்றசூலுல்லாஹி என்னும் நடவடிக் கையால் கட்டளைத்து, வார்த்தைகளை வாயில் அடக்கம் செய்து

கொள்ளவும். இரத்ன உடையுடன் வெளியாகும், வாகில முகம்மதி யாவை ஏழுசிபதில் உருப்போட்டு அவனைத் தினசரிவரர்த்தை பேசிக்கொண்டிருக்கச் செய்யவேண்டியது, இதானது உலகத்தில் இஸ்லாம் என்ற நேர்வழியின் செங்கோல் நடத்திய புறுக்கான் என்னும் ஞான சுலேசஹற கிரந்தத்தையுடைய எங்கள் நாயகம் குரு முகம்மது நாதனுடைய திக்ர சிர்றியாகிய ஹூ ஹூவென் னும் மணி மந்திர சாத்வீகமாக இருக்கும். எ-று.

ஞானத்துறவுகோல்.
கலிவிரு

முப்பொரு ளாகிய முன்னிறை சொற்படி
தப்பிலா துபதேசந் தந்தெனைக் காத்தபின்
ஒப்பிலா துவமையு மொளிவுந் தவ்கிய
றப்பனு துறவுகோல் தந்தெனைக் காத்தருள்.

(இ-ள்):—அஹது, உஹது, வாஹிது என்ற றப்பு, அஹ்மது, காதிறு, என்ற அறியப்பட்ட மூன்று பொருளும்கூடி, ஒரு பொரு ளாய் முடிந்திருக்கின்ற அருபியத்தான வஸ்தை அதன் கலாயின் படி குருநாதன் திறந்து காட்டிய பின்னுல் யாதொரு ஒப்புவமை யில்லாத ஆதி வஸ்துவாகிய கண்மணியே! நீயே இனி அதைத் திறக்க உன் கையிலிருக்கின்ற திறவுகோல் என்கையில் தந்து ஆத சிப்பாயாக.

ஞானத்தித்தி
கலிவிருத்தம்.

திருவுரு வாகுமுன் றிகைத்து நின்றது
அருவுரு வாகிய வமிர்த மானதும்
கருவுரு வாகிய கலக்கந் தீர்ந்தபின்
வருமிறை யொளிவதை வணங்கிப் பாடுவாம்

(இ-ள்):—திருமணிக்கோலமாகிய கமல முகம்மதியாவானது நந்தி முகம்மதியாவாகுவதற்கு, முந்தி ஆசை என்னும் மோகப் பந்தத்தில் கொழுவப்பட்டு அமா என்னும் இருட்டரை ஆலத் தில் திகைத்து நின்றதும், அப்படி யந்த அருபியானது, பல்பல ஆடைகோலங்களும் எழுந்து வந்து அதனதற்குரிய ஆகாரங்களா

னதும் அவ்வாகாரங்களில் கருவாகிக், கண்ணுகி, அப்பால் உரு வாகி, வந்ததும், அக்கலக்கமாகிய இருவினையானது, என்னில் சிலகாலமிருந்து அப்பால் அதை அதுவாலறிந்த பின்னுல் அதை யதைக்கொண்டே வணங்க இந்த நூலே நான் பாடிவைத்தேன். எ-று

(கருத்து):—கருமம் ஒரு கொஞ்சமாயிருந்த போதைக்கும் அதைப்பருத்தறிய வேண்டிய அளவுக்காகவே இப்போர்க்கொத்த விரிவான நூல்களோ யெல்லாம் நாதாக்கள் வெளிப்படுத்தி விட்டு உதவி செய்திருக்கின்ற படியால் அன்பர்கள் ஞானமென்ற தேவதா அமிர்தத்தை வெகு சுலபமாக அருந்துவதற்கு எவ்வளவோ இல குவான பாதைகள் கைவசமிருப்பதால் விதியுள்ள மன்னர்கள் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளவேண்டியது. எ-று.

ஞானமுச்சுடர்ப் பதிகம் அவதாரிகை உரைமுற்றிற்று.

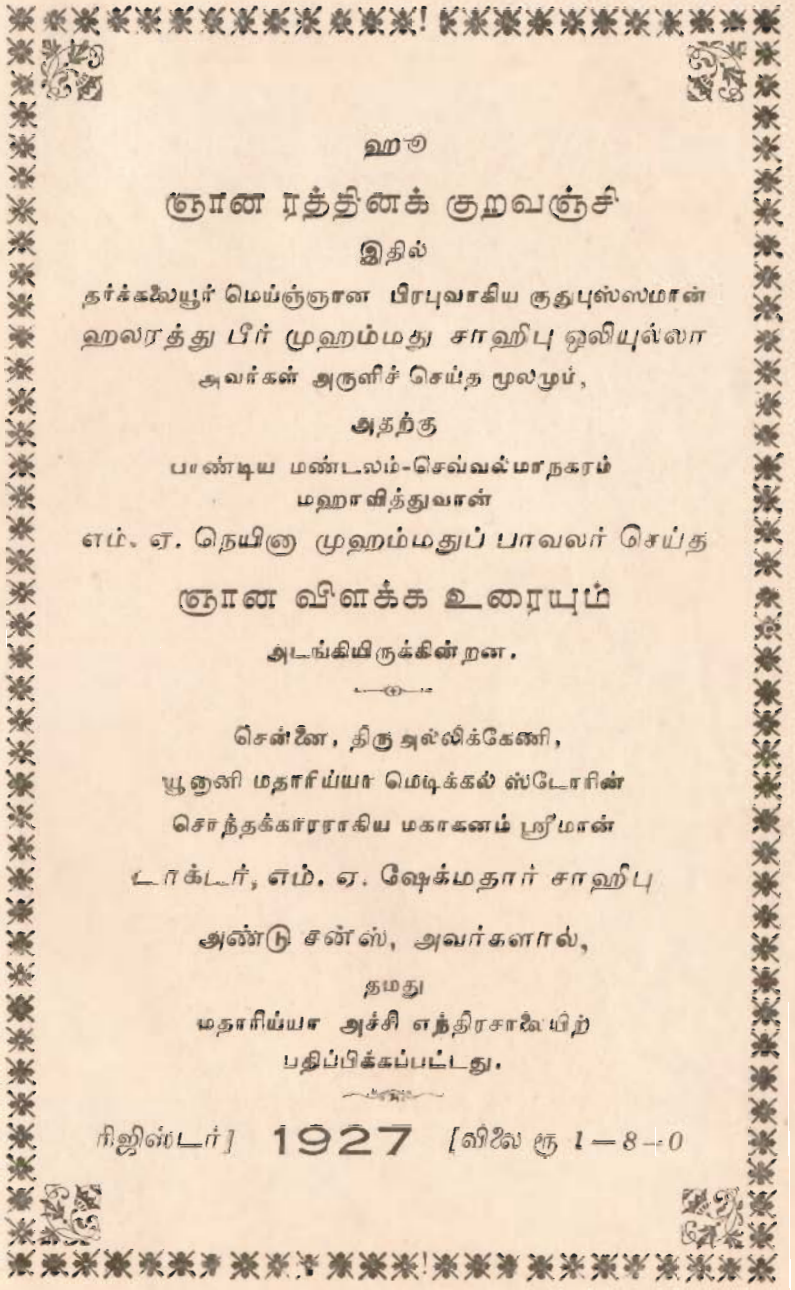

ஹ

ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி

இதில்

தர்க்கலியூர் மெய்ஞ்ஞான பிரபுவாகிய குதுபுஸ்ஸமான்
ஹலரத்து பீர் முஹம்மது சாஹிபு ஒலியுல்லா
அவர்கள் அருளிச் செய்த மூலமும்,

அதற்கு

பாண்டிய மண்டலம்-செவ்வல்மாநகரம்
மஹாவித்துவான்
எம். ஏ. நெயினு முஹம்மதுப் பாவலர் செய்த

ஞான விளக்க உரையும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

சென்னை, திரு அல்லிக்கேணி,
யூனி மதாரிய்யா மெடிக்கல் ஸ்டோரின்
சொந்தக்காரராகிய மகாகனம் ஸ்ரீமான்
டாக்டர், எம். ஏ. ஷேக்மதார் சாஹிபு
அண்டு சன்ஸ், அவர்களால்,
தமது
மதாரிய்யா அச்சி எந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர்] 1927 [விலை ரூ 1—8—0